

Pháp luật

CƠ QUAN CỦA BỘ TƯ PHÁP

VIỆT NAM

CHỦ NHẬT

Tình đồng bào

Trang: 4+5+6+7+8

PHÁT HÀNH CHỦ NHẬT HÀNG TUẦN TRÊN TOÀN QUỐC - GIÁ: 6.800Đ

Những lời ca kết nối yêu thương

Trong các loại hình nghệ thuật, âm nhạc là “con đường” ngắn nhất để đến với cộng đồng. Và điều này một lần nữa được chứng minh khi trong những ngày gian khó của dịch bệnh, âm nhạc đã và đang cất lên những lời yêu thương xoa dịu nỗi buồn trong tim mỗi người để hướng về một ngày mai tươi sáng...

● **Nguồn cổ vũ tinh thần to lớn để TP Hồ Chí Minh sớm vượt qua đại dịch.**

Cố lên Sài Gòn!

“Sài Gòn cố lên, cố lên ngăn ngừa Cô Vi/Sài Gòn cố lên, cố lên vượt qua cách ly/Sài Gòn cố lên, để mai này ta gặp lại nhau, phổ vui rực rỡ sắc màu, xóa tan bao nỗi muộn sầu/Sài Gòn cố lên, Sài Gòn thân thương...” – khi nói về ca khúc “Cố lên Sài Gòn” nhạc sĩ Nguyễn Hoài Anh cho biết anh sáng tác trong thời điểm dịch bệnh bùng phát trở lại, làm đảo lộn cuộc sống của mọi người, “bản thân tôi cũng là người sinh ra và lớn lên ở Sài Gòn. Dịch Covid-19 đã làm cuộc sống mọi người xáo trộn, gặp nhiều khó khăn. Có một cảm giác nghèn nghẹn cứ vây lấy tôi. Sài Gòn đang trải qua một thời khắc rất buồn. Trước đây, trong nhịp sống nhộn nhịp đôi khi chúng ta thêm được những khoảng lặng nhưng giờ đây, Sài Gòn đang bị “tồn thương”. Với những cảm xúc và tâm trạng đó, tôi đã ngồi với cây đàn của mình và chỉ trong khoảng 1 tiếng đồng hồ tôi đã hoàn tất ca khúc này”.

Với mong muốn truyền tải được một thông điệp tích cực đến với những ai đã và đang sinh sống, làm việc ở TP HCM, nghệ sĩ Ung Hoàng Phúc đã kết hợp với các nghệ sĩ Quân A.P, Dương Ngọc Thái, Đạt G, Quán quân “Giọng hát hay Hà Nội” Bùi Dương Thái Hà, Lena và SOBE trình bày ca khúc “Cố lên Sài Gòn” nhằm lan tỏa và cổ vũ tinh thần chống dịch của mọi người.

Ca sĩ Ung Hoàng Phúc cho biết: “Khi mà ai cũng chịu ảnh

hưởng xấu từ dịch Covid-19, là một nghệ sĩ, tôi muốn góp thêm sức cho cuộc chiến này. Ca khúc “Cố lên Sài Gòn” với lời ca đầy ý nghĩa chính là tinh thần mà tôi cùng các đồng nghiệp muốn gửi đến mọi người. Dịch bệnh rồi sẽ sớm qua đi, mỗi người cùng đồng lòng và luôn giữ tinh thần để vượt qua giai đoạn khó khăn này”.

“Bài ca khu cách ly” vui bớt nỗi lo âu

Nhạc sĩ Nguyễn Văn Chung vừa gây “sốt” cộng đồng mạng khi chế ca khúc “Chiếc khăn gió ẩm” thành “Bài ca khu cách ly” cổ động chống dịch Covid-19. Từ bản gốc được viết theo phong cách pop ballad nói về câu chuyện tình yêu đôi lứa, nhạc sĩ Nguyễn Văn Chung đã đem đến cho “Bài ca khu cách ly” màu sắc âm nhạc mới: “Cách ly nhau vài ngày, người ta check xem F mấy/Còn ai dương tính ở đây?/Giờ đây ở nhà là yêu nước/Giờ đây chống dịch là yêu nước/Chỉ mong sớm mai chẳng còn thêm khu cách ly...”. Xen kẽ trong đó còn có những lời nhắc nhở mọi người thực hiện nghiêm túc khuyến cáo “5K” của Bộ Y tế, tự khai báo y tế trung thực và quét mã QR ở những nơi mình từng đi qua.

“Dựa trên một bài hát đã quá quen thuộc và đưa những ca từ hài hước vào đó, có lẽ mọi người sẽ bật cười, sẽ cảm thấy vui vẻ và vui bớt nhiều nỗi lo âu. Chúng ta đồng lòng chống dịch và cùng hy vọng vào ngày mai tươi sáng, cuộc sống sẽ trở lại bình thường”

– nhạc sĩ Nguyễn Văn Chung chia sẻ với truyền thông về việc phóng tác bài hát “Bài ca khu cách ly”.

Thể hiện ca khúc này là ca sĩ Hoàng Hải Dương cùng tiếng đàn Ukulele của Trần Việt Dương. Bài hát này như một món quà tinh thần mà các nghệ sĩ muốn gửi gắm, dành tặng cho mọi người trong những ngày chống dịch ngày càng nóng ở Việt Nam, nhất là TP HCM và các tỉnh miền Tây Nam Bộ, Nam Trung Bộ. Ca khúc vừa mới phát hành trên kênh Youtube và Tiktok đã nhận được hàng trăm nghìn lượt yêu thích, bình luận của cộng đồng mạng.

“Thà là cố gắng 10, 15 ngày cho dứt điểm còn hơn cứ lằng nhằng vừa không làm ăn kinh doanh được gì vừa tiềm ẩn nhiều nguy cơ lây bệnh. Thật sự người dân Sài Gòn chúng ta ai cũng đã mệt rồi, công việc đình trệ, kế hoạch dang dở, thu nhập hao hụt, cuộc sống gò bó... suốt bao nhiêu ngày qua. Thôi thì thà chúng ta cố gắng, đừng sợ này, sợ kia. Chúng ta hãy sẵn sàng và đồng lòng cố gắng nhé” – nhạc sĩ Nguyễn Văn Chung chia sẻ bày tỏ sự ủng hộ quyết định của TP HCM về việc thực hiện giãn cách xã hội theo Chỉ thị 16 của Thủ tướng Chính phủ để phòng chống dịch.

Thầy giáo 9X viết ca khúc động viên Sài Gòn

Nguyễn Thái Dương được biết đến là “thầy giáo tiếng Anh 9X” nổi tiếng mạng xã hội bởi khả năng chế lời hát lồng ghép

với các kiến thức, từ vựng tiếng Anh để người nghe vừa thư giãn, vừa có thể học thêm ngoại ngữ.

Mới đây, anh vừa chia sẻ với công chúng ca khúc “Sài Gòn tôi sẽ” do anh sáng tác và thể hiện. Ca khúc có điệu valse, được bắt đầu với giai điệu và hình ảnh buồn, để gợi cảm xúc trong lòng người. Phần cuối bài hát lại là những sắc màu tươi sáng: “Sài Gòn tôi sẽ sớm mai sum vầy/Sẽ không có đây, phố thưa lại đây/Sài Gòn tôi sẽ tái sinh rạng ngời/Sẽ như lúc xưa sẽ lại vui/Bình Tân, Gò Vấp, Hóc Môn, Phú Nhuận, sẽ ôm siết nhau, bắt tay, vui mừng/Và anh rồi sẽ dắt em đi dạo/Quán quen chiếc hôn ta cùng trao...”.

Ngay khi vừa công bố, ca khúc “Sài Gòn tôi sẽ” của thầy giáo Nguyễn Thái Dương đã nhận được sự đồng cảm lớn của công chúng, đặc biệt là trong bối cảnh TP HCM giai đoạn bước vào giãn cách xã hội. Chia sẻ với truyền thông về hoàn cảnh sáng tác bài hát, tác giả Nguyễn Thái

Dương cho biết: “Vài giờ trước khi giãn cách, thành phố mà tôi vẫn thường yêu quý, vẫn “xôn xao sớm chiều” nay bỗng hóa “xanh xao tiêu điều”. Tôi chợt thấy xót xa cho một trung tâm kinh tế hoa lệ nên đã hoàn thiện ca khúc chỉ trong một giờ đồng hồ”.

Trong các loại hình nghệ thuật, âm nhạc sở hữu một “con đường” ngắn nhất để đến với cộng đồng. Và điều này một lần nữa được chứng minh khi trong những ngày gian khó của dịch bệnh, âm nhạc đã và đang cất lên những lời yêu thương xoa dịu nỗi buồn trong tim mỗi người, hướng về một ngày mai. Chính vì thế, không chỉ những ca sĩ, nhạc sĩ, người sáng tác nghiệp dư nhắc đến ở trên mà còn rất nhiều nhạc sĩ, ca sĩ khác cũng sáng tác và hát ca khúc cổ vũ Sài Gòn vững vàng vượt qua đại dịch.

Đó là ca khúc “Sài Gòn ơi! Xin lỗi, cảm ơn!” do Khắc Việt sáng tác gây xúc động với khán giả bởi những tình cảm bình dị, thân thương. Khắc Việt chia sẻ đây là sáng tác của anh dành tặng cho Sài Gòn, ngay lúc này mong Sài Gòn vững vàng trong đại dịch lần này. Ca khúc như một lời cảm ơn đến Sài Gòn của người đã có rất nhiều kỉ niệm tại thành phố này, chúc Sài Gòn sẽ vượt qua đại dịch.

Nhạc sĩ Xuân Trí cho ra mắt bài hát “Toàn dân đoàn kết chống dịch” nhằm cổ vũ tinh thần các y, bác sĩ và tình nguyện viên đang ở tuyến đầu chống dịch Covid-19. Phần lời của ca khúc dựa trên bài thơ của Phạm Thuần, quá trình hòa âm, phối khí và quay video được tiến hành trong một tuần. Nam ca sĩ Xuân Hào là người được nhạc sĩ Xuân Trí giao thể hiện ca khúc.

Khi viết bài hát và thực hiện MV “Có một Sài Gòn như thế”, ca sĩ Nguyễn Phi Hùng bày tỏ bài hát này gửi gắm tình cảm yêu thương như một lời cảm ơn Sài Gòn - TP HCM, nơi đã chấp cánh cho những ước mơ thành hiện thực với nhiệt huyết được cống hiến trong nghệ thuật. “Sài Gòn ơi hãy mạnh mẽ lên” - ca sĩ Nguyễn Phi Hùng gửi gắm nỗi niềm trong từng ca từ của ca khúc... **HỒNG MINH**

“Có hẹn với Sài Gòn

Là tên bài thơ được nữ điều dưỡng tên Dung công tác ở Khoa Phẫu thuật, Bệnh viện Tai - Mũi - Họng TP HCM sáng tác trước khi xuống địa phương thực hiện công tác lấy mẫu xét nghiệm Covid-19. Với ý thơ nhẹ nhàng và giàu tình cảm, tác giả mong muốn xoa dịu bớt sự căng thẳng của nhân viên y tế trong mùa dịch này, mong mọi người cùng giữ gìn sức khỏe và hoàn thành tốt nhiệm vụ.

“Hôm nay em có hẹn/Với đồng đội ngoài kia/Bữa cơm chiều nấu vội/Anh ăn đi, đừng chờ/Hôm nay mẹ có hẹn/Với các bác, các cô/Con ngủ đi, đừng đợi/Mẹ về về, hát ru/Mặt trời say giấc ngủ/Trăng sao mắc trên đầu/Đèn đường soi phố vắng/Mẹ sẽ về với con!”.

Bài thơ được đăng tải trên website của HCDC như một thông điệp yêu thương gửi tới toàn thể nhân viên y tế đang căng mình tham gia vào hoạt động chống dịch trên địa bàn TP HCM.

Pháp luật
VIỆT NAM

● **Tổng Biên tập:**
TS. ĐÀO VĂN HỘI

● **Phó Tổng Biên tập:**
TRẦN ĐỨC VINH (Thường trực)
TRẦN NGỌC HÀ
HÀ ÁNH BÌNH

● **Tổ chức thực hiện:**
BÙI THỊ XUÂN HOA

● **TÒA SOẠN:** Số 42 ngõ 29
Nguyễn Chí Thanh, phường
Ngọc Khánh, quận Ba Đình, Hà Nội.
*ĐT: (024) 37245180
*Fax: (024) 37245178
*Email: baoplvn2014@gmail.com.
● **GPXB** số 86/GP-BTTTT
ngày 06/03/2014 do Bộ TTTT cấp.
● **Giấy phép sửa đổi, bổ sung**
số 290/GP-BTTTT ngày 22/9/2014
do Bộ TTTT cấp
● **Thiết kế mỹ thuật tại Tòa soạn.**
● In tại Cty TNHH MTV In báo
Hà Nội Mới; Cty In Ba Đình.

● **Cơ quan đại diện:**
TP HCM: 200C Võ Văn Tần, P5, Q3, TP HCM.
ĐT: (028)38181281 Email: plnvnp2@gmail.com.
Khu vực ĐBSCL: 109 Trần Văn Hoài, Ninh Kiều, Cần Thơ
*ĐT: (0292) 3819009 *Email: canthophapluatvn@gmail.com.
Duyên hải phía Bắc: 10 Hồ Sen, Lê Chân, Hải Phòng.
*ĐT: 0973465555. Email: vanphongplvn@gmail.com;
Miền Trung và Tây Nguyên: 92 Hoàng Văn Thụ, Pleiku, Gia Lai.
ĐT: (0269) 3658888 - 0963 111 333
*Email: baophapluat.mientrungtainguyen@gmail.com
● **Văn phòng đại diện:**
Lào Cai: 163 Trần Hưng Đạo, TP Lào Cai. ĐT: 0903211537
Phú Thọ: đường Nguyễn Tất Thành, Việt Trì; ĐT: 0981391333.
*Email: vutienplvn@gmail.com;
Quảng Ninh: 701 Nguyễn Văn Cừ, Hạ Long *ĐT: 0912181122;
Nam Định: 455 Trường Chinh, TP Nam Định*ĐT: 0978295869;

Nghệ An: 93 Nguyễn Thị Minh Khai, TP Vinh, Nghệ An *ĐT: 0916635077.
*Email: ngotoanbc@gmail.com;
Thừa Thiên - Huế: 22 Nguyễn Lương Bằng, TP Huế *ĐT: (0234) 3888666 - 0903029099;
*Email: quangtam07@gmail.com;
Đà Nẵng: 93 Dương Trí Trạch, Sơn Trà*ĐT: 0984282929. *Email: Ledanhtao224@gmail.com;
Khánh Hòa: 125 Hoàng Hoa Thám, TP Nha Trang*ĐT: 0905555722.
*Email: leanhduc.plvn@gmail.com
Lâm Đồng: A22 Trần Lê, TP Đà Lạt *ĐT: 0914876019. *Email: longbc07@gmail.com
Đồng Nai: 134 Phan Trung, Biên Hòa *ĐT: (0251) 6273279 - 0918442754.
*Email: huynhngochieu7979@gmail.com.vn
Tiền Giang: 242 Nguyễn Công Bình, Trung An, Mỹ Tho, Tiền Giang.*ĐT: 0888616767.
*Email: duchien.plvn@gmail.com
Kiên Giang: P24 -10 đường 3/2, Rạch Giá, Kiên Giang.*ĐT: 0843135555.
*Email: minhthu.plvn@gmail.com.

MÃ ĐẶT BẢO: B51

Giá: 6.800Đ
(SÁU NGHÌN TÁM TRĂM ĐỒNG)

"Xin em ngồi yên đấy..."

Dịch Covid-19 ngày càng căng thẳng, đòi hỏi sự chung sức, đồng lòng. Bớt một chuyện thị phi trên mạng xã hội cũng là cách giúp cho cuộc sống bớt nặng nề, mệt mỏi hơn. Thay vì nhìn đâu cũng thấy "ti vết", chúng ta hãy mở lòng cho những yêu thương, nương nhẹ! ...

● **Vợ chồng ca sĩ Thủy Tiên - Công Vinh; Diva Thanh Lam bỗng dưng phải đi "trần tình" cho những mục đích tốt đẹp.** (Ảnh minh họa)

"Mắng nhau" có vui không?

Trước những ồn ào liên quan đến việc ca sĩ Thanh Lam đăng tải bài viết trên trang cá nhân cho hay đã hoàn thành xong 2 mũi tiêm vaccine phòng Covid-19, diva Thanh Lam đã có những chia sẻ liên quan đến thông tin này. Thanh Lam cho biết, trong chiến dịch phòng chống Covid-19, ngoài "5K", Đảng, Nhà nước và các đoàn thể đang ngày đêm nỗ lực tìm các nguồn vaccine để bao phủ, tạo miễn dịch cao nhất cho cộng đồng. Thanh Lam đã cùng gia đình, bạn bè không dưới 3 lần đóng góp một phần nhỏ bé cho Quỹ vaccine. Chị cũng cùng các nhà hảo tâm đóng góp thiện nguyện chung tay chống Covid-19 tại Quảng Nam, Đà Nẵng, Hải Dương, Bắc Giang...

Chị rất vui vì đã tiêm vaccine và chỉ là chia vui với bạn bè: "Cũng từ bài này, các bạn Lam đã chúc mừng Lam. Nhưng cũng có vài bình luận cho là mình đã không công bằng trong việc tiêm vaccine. Mình đã gỡ bài đó xuống, nhưng đến hôm nay vẫn có một vài bạn chụp lại bài đó và gửi cho mình với hàm ý khiêu khích, ghép mình với trường hợp này nọ trong việc tiêm vaccine"... "Dù sao thì động lực tiêm vaccine của mình cũng rất rõ ràng và chính đáng. Mình vẫn theo đuổi các dự án làm thiện nguyện, đi hát cho các cháu bị ung thư trong bệnh viện, các cụ già trong các trung tâm dưỡng lão. Gia đình mình vẫn sống với mẹ già 96 tuổi nên việc

tiêm vaccine cho mình an tâm hơn cho gia đình và xã hội", chị bày tỏ. Đồng thời, chị cũng cảm ơn và chúc mọi người thật bình an và chiến thắng đại dịch Covid-19.

Chưa hết, những ngày qua, sau khi gia đình Thủy Tiên bỏ tiền túi mua hàng tấn rau về chia cho bà con Sài Gòn với giá "0 đồng" thì cô tiếp tục được người dân Hà Tĩnh gửi gắm hàng trăm tấn lương thực để đi phân phát cho bà con trong tâm dịch. Thủy Tiên - Công Vinh cùng lên tiếng phân trần, khẳng định chỉ làm nhiệm vụ phân chia chứ không phải bỏ tiền ra mua, nhưng cộng đồng mạng vẫn chưa hài lòng.

Cuối cùng, Thủy Tiên đã chọn cách đối đáp trực tiếp: "Bạn có thể đến bốc vác và phân chia hàng hóa rồi đưa đến cho bà con được không ạ? Vì mọi người bốc hàng thường xuyên, đêm dầm mưa, dãi nắng 2 ngày nay cũng rồi người hết rồi, không còn sức nữa. Hiện rất thiếu người làm và cần sự giúp đỡ của các bạn. Mong mọi người thay vì gõ phím có thể qua hỗ trợ tại mình một tay được không ạ?".

Trước đó, Thủy Tiên đã lên tiếng khi bị tố "nhận vơ" 100 tấn lương thực của bà con Hà Tĩnh gửi vào TP HCM, cô phân trần: "Mình có ghi rõ trên hàng về đợt này là thực phẩm của người dân Hà Tĩnh quyên góp ủng hộ cho người dân TP HCM. Tụi mình chỉ là người nhận hàng và hỗ trợ phân phối hàng đến tận tay cho bà con cần giúp chứ không phải của mình mua đâu".

Thậm chí, ngay khi một vụ tự tử vừa xảy ra, chưa rõ nguyên

nhân gì thì người đàn ông đã 60 tuổi lấy hình ảnh, ghép và đăng lên mạng xã hội kèm nội dung bịa đặt rằng tự thiêu "do bất mãn cách chống dịch của chính quyền". Trong lúc cả nước, nhất là TP HCM đang căng mình chống Covid-19 như thế, nhọc nhằn và tốn kém biết bao nhiêu, mà vẫn có thái độ xấu xí đến khó tin. Bởi vậy, việc cơ quan pháp luật kịp thời xử lý cá nhân đó là thích đáng!

Vừa rồi, trong những ngày "dầu sôi, lửa bỏng", mạng xã hội có nhiều ý kiến trái chiều xoay quanh câu chuyện 300 giảng viên và sinh viên Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương vào TP HCM hỗ trợ chống dịch Covid-19. Từ việc sinh viên mặc áo blouse trắng đi ngoài đường, lên máy bay; việc được bố trí ăn ở tại hàng loạt khách sạn 4-5 sao nổi tiếng của TP HCM đến công tác lấy mẫu xét nghiệm, dùng đồ bảo hộ... Một bộ phận dân mạng chỉ trích họ quảng bá hình ảnh âm ỉ, lãng phí. Cũng có ý kiến cho rằng đây là hành động đẹp, một việc làm đáng tự hào nên cần phổ biến để cổ vũ, khích lệ.

Tuy nhiên, việc nhân danh "người thành phố" để lên mạng "dạy các em một bài học" bằng bài đăng trên trang cá nhân có nội dung kỳ thị vùng miền như cách làm của nữ MC nọ là không phù hợp, đã bị xử phạt hành chính.

Cũng như trở lại câu chuyện của ca sĩ Thanh Lam, không cần phải bàn về chuyện "nhờ" và được tiêm vaccine phòng Covid-19 sai đối tượng ở Hà Nội vừa qua nữa, bởi đó chỉ là trường hợp cá biệt, vi phạm nguyên tắc tiếp cận tiêm chủng

công bằng và đã bị xử lý.

Cần một hành trình khiêm nhường và yêu thương

Thật đáng buồn khi mạng xã hội và cũng là cuộc sống thực với những ồn ào không ngừng nghỉ, ngay cả khi chúng ta đang dồn sức chống dịch thì một bộ phận "anh hùng bàn phím" vẫn không ngưng "bới lông tìm vết", gây ra những năng lượng xấu. "Lời nói không là dao/Mà cắt lòng đau nhói". Vậy nên, khi TP HCM và các tỉnh phía Nam đang căng mình chống dịch thì sự quan tâm, sẻ chia, chung sức nào cũng đáng quý và trân trọng. Thay vì buông ra những lời cay nghiệt, hãy dành sự trân trọng cần thiết cho những trái tim thiện nguyện, cho những ai dám xung phong đi nơi tuyến đầu, cho những ai ngày đêm phải nhốt mình trong lớp đồ bảo hộ kín mít nóng bức, vì sức khỏe và sự bình an chung của cộng đồng. Thay vì lao vào "ấu đả" nhau bằng những ngôn ngữ nặng nề, những "hơn thua" bất tận...

Nhiều quan điểm cho rằng, giữa những khó khăn trong những ngày căng thẳng của đợt dịch này, sẽ không tránh khỏi những trách cứ, thậm chí phê phán. Tuy nhiên, điều đó không tạo nên năng lượng tích cực mà còn dễ gây thêm bất an. Bởi vậy, bạn hãy gác lại những bức xúc cho dù bạn có lý do để nghĩ rằng nó chính đáng. Một quyết sách nào cũng được dựa trên các con số và quá trình phân tích, không phải ngẫu nhiên, vô cảm.

Theo nhà thiết kế Chương Đặng, hơn một năm qua, khi dịch bệnh bùng phát trong hoảng loạn ở Mỹ, anh luôn nhận được câu: "Hang-in-there" là

một câu khích lệ đừng bỏ cuộc, nhưng không hô hào, cổ động kiểu "ráng lên, cố lên" vì phải có sức mới ráng được... Còn "Hang-in-there" thực sự chính xác trong mùa dịch. Nó giống như sự nhắc nhở: "Cứ yên đấy đã" - kìm hãm mình một chút, đừng hung hăng, đừng có ích kỷ, đừng đặt mình trước việc chung. Cách này giúp chúng ta tập làm quen với tính cách của mình, quan sát nhịp thở tốt hơn, chu đáo hơn, ân cần hơn...

Anh chia sẻ: "Hang-in-there" phù hợp cho dù bạn đang ở đâu trên địa cầu... Tôi đã ở một nơi nhận được nhiều chỉ trích và trải qua rất nhiều kịch tính. Tôi thấy những con người mạnh mẽ, giàu ý chí, giàu tình cảm đều kiên trì "Hang-in-there". Hành trình chúng ta đang đi có tên của sự khiêm nhường. Bởi bạn sẽ bắt ngờ vì ngôn ngữ mình đang sử dụng mỗi ngày cũng có thể là mũi dao đâm vào tim, vào óc. Một người viết có tâm ảnh hưởng mà nghĩ rằng mình sẽ thay đổi suy nghĩ của tất cả mọi người thì thật là vĩ cuồng. Thậm chí chỉ là thay đổi một gia đình. Thế thì đi nấu một món gì ngon ngon mà lại hơn. Có một đoạn gia đình tôi sa sút, mẹ tôi bảo: "Lúc nhà mình khó khăn, các con đừng cãi nhau. Vì người nhìn vào sẽ nghĩ mình cãi nhau vì nghèo khổ thì không ra sao". Tất nhiên, mẹ tôi luôn có lý do để khuyên các con đừng cãi nhau. Và con đường thoát nghèo hết sức đơn giản, đó là chỉ tập trung duy nhất vào việc mình cần làm"... Dẫu có người "thoát nghèo" mà vẫn không "thoát khổ", bởi đó là lựa chọn của chính bạn, anh hài hước bày tỏ...

Còn theo nhà báo Nguyễn Gia Hiền, "có lẽ điều chúng ta cần hơn lúc nào hết, ấy là mỗi người dân chúng ta tự bảo vệ an toàn cho mình và gia đình, tương trợ giúp đỡ nhau vượt qua khó khăn và cùng giữ an toàn cho cộng đồng, mà trước mắt là người thân, xóm giềng... Sự chia sẻ có thể chỉ cần giản dị như vậy! Chính ý thức tự bảo vệ của mỗi người, mỗi gia đình là yếu tố quan trọng giúp hệ thống y tế không quá tải. Nguồn lực y tế dù nỗ lực đến đâu cũng là hữu hạn. Vì thế, hãy vì một thành phố sống chung cùng nhau và đây cũng là lúc chúng ta biết rõ cơ hội làm con người đích thực, được tận hiến cho chính sự sống của mình và mọi người, có lẽ đó là lý do chính đáng để thấy rõ trách nhiệm và bổn phận của mỗi chúng ta".

Và trong những ngày đại dịch này, nếu không làm được điều gì lớn lao thì "xin em ngồi yên đấy" - như lời một ca từ họ Trịnh! Nếu không có năng lượng tích cực thì chúng ta cũng đừng làm sồn lòng người khác, trong cuộc chiến còn nhiều khó khăn phía trước. Khi tất cả đang đồng lòng, nỗ lực đẩy lùi đại dịch... **NGUYỄN MỸ**

TÌNH ĐỒNG BÀO

Những chuyến xe tình nghĩa

Những chuyến xe nghĩa tình lăn bánh, mang theo cả tấm lòng, sự sẻ chia và quyết tâm của cộng đồng sẽ chiến thắng đại dịch đến với các lực lượng đang làm nhiệm vụ nơi tuyến đầu. Sức lan tỏa, giúp sức của những tấm lòng cả nước có thêm nguồn lực để mở rộng việc hỗ trợ, hướng tới việc tiếp sức các hộ gia đình có hoàn cảnh khó khăn, người lao động nghèo, thanh niên công nhân... phương Nam chịu sự ảnh hưởng của dịch Covid-19.

● Những chuyến hàng, những gói quà thực phẩm được tình nghĩa dành tặng miền Nam ruột thịt.

● Bà Bùi Kim Phụng kêu gọi, động viên và là cầu nối trao gửi hàng chục nghìn phần quà là 200 tấn hàng trị giá hơn 1,8 tỉ đồng cho người dân khu cách ly.

“Bầu ơi thương lấy bí cùng”

TP HCM thường đi đầu trong các cuộc vận động ủng hộ đồng bào bị thiên tai, dịch bệnh trong cả nước. Nay dịch bệnh tại TP HCM diễn biến phức tạp, người dân cả nước sẵn sàng đóng góp một phần nhỏ bé công sức của mình để hỗ trợ người dân vùng dịch vượt qua khó khăn, sớm ổn định cuộc sống. Các bạn trẻ đoàn viên, thanh niên hào hứng, chung tay cùng một số doanh nghiệp, bà con nông dân, hái sản phẩm lương thực, bà con tiểu thương góp sức công của chế biến thức ăn đóng thành các thùng hàng khuôn vác ra xe.

Chỉ trong một tuần, hơn 7 tấn lương thực từ tỉnh Vĩnh Long “ngược dòng” vào tâm dịch Gò Vấp - địa phương đầu tiên của TP HCM áp dụng giãn cách theo Chỉ thị 16 của Thủ tướng Chính phủ. Từ nguồn vận động này, hơn 1.500 phần quà đã được trao tay người nghèo, người thất nghiệp, người dân trong khu vực phong tỏa.

Sau 2 ngày phát động, người dân Lâm Đồng đã vận động được 55 tấn rau, củ, quả, trái cây các loại, 19 tấn gạo, 500 thùng mì ăn liền, các loại nhu yếu phẩm cần thiết khác và 70,6 triệu đồng tiền mặt. Mặc dù rau, củ, quả trong thời điểm hiện tại có giá khá cao do thời tiết mưa nhiều ảnh hưởng đến sản lượng, nhưng nhiều người vẫn nhiệt tình ủng hộ vùng “tâm dịch” của TP HCM.

Gần 300 tấn rau, củ, quả từ các huyện, thành tỉnh Đắk Lắk đã được tập kết và chở đi hỗ trợ người dân các tỉnh bạn đang căng mình chống dịch Covid-19 chỉ sau 6 ngày vận động. Các tấm lòng vàng liên tục tài trợ nguồn tiền mua rau, tiền xe vận tải, lo cơm nước cho các đội thu hoạch, phân loại, phục vụ suốt đêm ngày. Các nhà vườn ai có gì cho nấy, chở tới bằng đủ các loại xe. Nào rau, bơ, chuối, trứng, bí đỏ, bí xanh, củ cải, khổ qua, nấm, cà, chanh, ớt...

Ngày 21/7/2021, những chiếc xe đầu kéo bắt đầu lăn bánh rời phố huyện Hương Sơn (Hà Tĩnh) lên đường “cứu trợ” miền Nam. Trên xe là nhu yếu phẩm, lương thực, thực phẩm được đóng gói cẩn thận. Nhưng trên tất cả, đây là niềm tin yêu, lo lắng, sự cảm thông, tin tưởng TP HCM sẽ chiến thắng dịch bệnh. Tinh thần không ai bị bỏ rơi phía sau, chúng ta luôn sát cánh bên nhau để chiến đấu, chiến thắng dịch bệnh.

Sáng ngày 17/7/2021, Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Việt Nam (MT-TQVN) TP Huế (Thừa Thiên - Huế) làm lễ xuất phát những chuyến xe nghĩa tình lên đường mang theo hơn 30 tấn hàng cùng cá, tôm... hơn 1,3 tỉ đồng do nhân dân 36 phường, xã của TP Huế đóng góp vào Nam, chia sẻ cùng đồng bào TP HCM chống dịch Covid-19.

Sáng ngày 14/7/2021, tại Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn (NN&PTNT) tỉnh Đồng

Nai, 5 “chuyến xe nghĩa tình” chở 10 tấn thực phẩm rau, củ, quả tươi và trứng gà bắt đầu xuất phát hướng về TP HCM.

Ngày 12/7/2021, Ủy ban MT-TQVN TP HCM đã tiếp nhận bốn xe hàng hóa là các loại lương thực, thực phẩm thiết yếu mà Đảng bộ và nhân dân tỉnh Bình Thuận gửi tặng người dân TP HCM. Bốn chuyến xe nghĩa tình đầu tiên này của tỉnh Bình Thuận đã chở theo 4 tấn cá tươi, 4 tấn cá khô, 7.200 lít nước mắm và 500kg thanh long sấy khô với tổng trị giá hơn 2 tỷ đồng.

Theo báo cáo của Ủy ban MT-TQVN TP HCM, từ ngày 20/3/2020 đến ngày 6/7/2021, Ban vận động, tiếp nhận và phân phối Quỹ phòng, chống dịch Covid-19 TP HCM đã tiếp nhận số tiền hơn 991,5 tỷ đồng, trong đó đã nhận được tiền ủng hộ từ các tỉnh, thành như: tỉnh Bến Tre (500 triệu đồng), Quảng Nam (2 tỷ đồng), Quảng Ngãi (1 tỷ đồng), thành phố Hải Phòng (10 tỷ đồng), Lâm Đồng (2 tỷ đồng), Thanh Hóa (2 tỷ đồng), Bình Định (2 tỷ đồng), Hà Tĩnh (1,3 tỷ đồng).

Ngoài ra, TP HCM đã tiếp nhận hàng hóa và trang thiết bị hơn 224 tỷ đồng; trong đó đã nhận từ các tỉnh Vĩnh Long, Đồng Tháp, Long An, Đắk Lắk, Quảng Bình, Đà Lạt... hơn 70 tấn gạo, 20 tấn rau, củ, quả, 15 tấn khoai lang, 300kg khô, 600 chai nước mắm loại 300 lít, 1.000 trứng gà...

Được hồng yêu thương

Trong những chuyến cứu trợ từ Nam ra Bắc đối với đất nước Việt Nam, có lẽ khó ai quên được hình ảnh của bà Bùi Kim Phụng – một mệnh thường quân luôn tích cực trong công tác an sinh xã hội đã để lại ấn tượng sâu sắc. Nhiều ngày tháng qua bà đã kêu gọi, động viên và là cầu nối trao gửi hàng chục nghìn phần quà là 200 tấn hàng trị giá hơn 1,8 tỉ đồng cho người dân khu cách ly, trao tặng những suất ăn, quần áo bảo hộ cho tuyến đầu chống dịch. Đồng hành cùng bà Kim Phụng là các cá nhân, tổ chức như: nhân dân huyện Tuyên Hóa - Quảng Bình; ATM gạo Huế Trường Đại học luật Huế; nhóm Tâm An - quán Sen chay Quảng Trị và nhiều mệnh thường quân trên cả nước.

Không quản ngại khó khăn, dịch bệnh, đoàn thiện nguyện đã trao gửi các phần quà gồm thực phẩm, nhu yếu phẩm cần thiết và tiền mặt đến hầu hết các khu cách ly như: phường Hiệp Bình Phước, Q. 12, phường 3, Q. 11, khu phố 6, phường Bình Hưng Hòa, Q. Bình Tân; phường Vĩnh Lộc A, huyện Bình Chánh; phường Tây Thạnh Q. Tân Phú; phường Hiệp Bình Phước, Q. Thủ Đức; phường Nhơn Phú A, Q. 9; ấp Mỹ Hòa 1, Trung Chánh, Hóc Môn; khu phố 3, phường Linh Xuân, Thủ Đức; Lê Đình Cẩn, phường Tân Tạo, Q. Bình Tân... Được biết, nhóm thiện nguyện của mệnh thường quân Bùi Kim Phụng đã hoạt động

ròng rã nhiều tháng trời từ đợt dịch 1, đợt dịch 2... Bà Kim Phụng cho biết, trong hơn 40 năm hoạt động thiện nguyện, những hình ảnh của người dân ở đâu gặp khó khăn, bà đều muốn san sẻ.

Với tấm lòng thiện nguyện, bà Bùi Kim Phụng đã và đang phát huy hết vai trò của một doanh nghiệp đứng đầu, bảo trợ, đồng hành cùng với người yếu thế mang đến thật nhiều hạnh phúc và niềm vui cho những người khó khăn.

Bà Kim Phụng đã từng tâm sự: “Nhiều người hỏi tôi, xuất phát từ đâu khi bạn dành quá nhiều thời gian cho công việc thiện. Đó là từ trái tim, sự chân thành và nỗ lực, không mưu cầu toan tính. Trên bước đường tôi đi, khó khăn, gian khổ không ít nhưng tôi hóa giải bằng trái tim chân thành”.

Sau 3 tấn cá nục đầu tiên gửi vào TP HCM, Câu lạc bộ Du lịch tỉnh Quảng Bình (CLB) đang tiếp tục thực hiện đợt 2 của hoạt động “Người Quảng Bình góp cá sẻ chia với TP HCM”. Chị Trần Thị Thủy Dung, đại diện CLB cho biết, nhóm chị đang chia nhau gom cá nục để hoàn thành các chuyến xe, chuẩn bị gửi vào TP HCM dịp cuối tuần. Mỗi ngày các tình nguyện viên thu mua khoảng 3 tấn cá nục rồi làm sạch, đóng gói, cấp đông cẩn thận. Mục tiêu của đợt này là 15 tấn cá. Hiện tại, nhóm đã gom được 6 tấn, một cơ sở khác đang gom 5 tấn cá. Tuy nhiên, tình hình áp thấp nhiệt đới khiến nhiều tàu thuyền chưa thể ra khơi. Do vậy, nếu thời tiết không thuận lợi, nhóm sẽ gửi trước 10 tấn cá nục cho TP HCM.

Số thực phẩm được tình nghĩa này do chính tay các chị, các mẹ, các bác, các bạn trẻ trực tiếp chế biến, thu gom với tinh thần: “Tất cả vì TP HCM thân yêu”.

“Rất nhiều năm qua, mỗi khi Huế, miền Trung bị thiên tai lũ lụt nặng nề, người dân Sài Gòn luôn nghĩa hiệp, cứu trợ. Rất nhiều năm liên tiếp thiên tai lũ lụt đổ ập vào Huế, vào miền Trung khôn khó, gần như người Sài Gòn chưa bỏ dịp cứu trợ nào. Trong sâu thẳm chúng ta cảm thấy ta nợ Sài Gòn một món nợ ân tình, nghĩa đồng bào. Nay Sài Gòn gặp nạn Covid-19, nhiều người nghèo ở Sài Gòn đang trong cơn khốn khó. Tôi đoán chắc nhiều người trong chúng ta đang day dứt: Phải làm cái gì cho Sài Gòn đi chớ!” Đó là cái nghĩa, cái tình mà bà con xứ Nghệ thường nói “muối mặn gừng cay”, nhà văn Hồ Đăng Thanh Ngọc, Chủ tịch Liên hiệp các hội VHNT Thừa Thiên - Huế, chia sẻ.

Chị Hồ Thị Mến là giáo viên mầm non, quê Bình Định vào TP HCM thuê trọ được 1 tháng thì nơi ở bị giãn cách. Chị bộc bạch: “Ở nơi xa lạ giữa mùa dịch mà nhận được những phần quà thể này mình cảm thấy ấm lòng rất nhiều”. Chị Mến cũng như những người tha hương, lập nghiệp tại Sài Gòn và những người dân nơi đây đều nghẹn ngào, xúc động khi đón nhận những món quà được hồng yêu thương.

BẢO CHÂU

TÌNH ĐỒNG BÀO

Cả nước hướng về miền Nam ruột thịt

Mỗi ngày, bên cạnh những tin tức về số ca mắc Covid-19 gia tăng hay những khó khăn của người dân ở vùng dịch khiến mọi người đau đầu, trăn trở. Thì đâu đó thông tin về những đoàn y, bác sĩ, sinh viên đại học y dược, tình nguyện viên,... từ khắp nơi trên cả nước lên đường chi viện cho vùng dịch đã phần nào xoa dịu đi sự lo lắng của cộng đồng.

Quả thật, thời gian qua chúng ta đã thấy rõ được sự chung tay góp sức của cả nước đã góp công lao lớn trong việc chiến thắng ba đợt dịch trước, đợt dịch thứ tư này cũng không ngoại lệ. Không nói đâu xa, ngay bây giờ TP HCM bên cạnh những thiếu thốn về hàng hóa, nhu yếu phẩm thì khó khăn về nguồn nhân lực y tế đang thật sự đáng lo ngại. Hiểu được sự khó khăn đó, các tỉnh, thành phố không ở trong tâm dịch đã cử cán bộ nhân viên y tế tham gia chi viện cho công tác điều trị và công tác y tế dự phòng để đáp ứng với diễn biến của dịch Covid-19.

Theo Sở Y tế TP HCM, cho biết tính đến ngày 15/7, Sở Y tế TP HCM đã đón 24 đoàn công tác đến từ Sở Y tế các tỉnh, bệnh viện đa khoa tỉnh, bệnh viện bộ, ngành và 11 trường cao đẳng, đại học chi viện chống dịch Covid-19 tại TP HCM với tổng cộng 4.473 người. Trong đó, có 535 bác sĩ, 1.222 điều dưỡng, 53 kỹ thuật viên, 8 giảng viên và 2.655 sinh viên tham gia hỗ trợ.

Những đoàn y, bác sĩ đến từ khắp các miền như: Thái Nguyên, Quảng Nam, Quảng Bình, Bắc Ninh, Hải Phòng,... đã lên đường với tinh thần “tất cả vì TP HCM” và dành những gì tốt nhất cho TP HCM phòng chống dịch. Đây cũng là lần chi viện có số lượng tham gia đông nhất trong bốn đợt chi viện ứng phó dịch Covid-19 mà nhiều nơi đã cử đi.

Đặc biệt hơn, còn có rất nhiều cán bộ y tế đã nghỉ hưu trên cả nước khi có thư ngỏ của ngành Y tế kêu gọi tham gia chống dịch, các bác sĩ đã gác lại việc nhà, sẵn sàng tình nguyện góp sức vào cuộc chiến chống dịch, bảo vệ sức khỏe nhân dân. Theo thông tin từ Sở Y tế, chỉ sau 1 tuần lãnh đạo Sở Y tế gửi tâm thư đến các cán bộ y tế đã nghỉ hưu kêu gọi tham gia chống dịch Covid-19, đã có hơn 240 đơn tình nguyện tham gia.

Có những y, bác sĩ năm nay đã xấp xỉ 70 tuổi nhưng vẫn nhiệt tình xung phong đi chống dịch không ngại tuổi tác. Thạc sĩ, bác sĩ Nguyễn Tấn Hoàn, nguyên Trưởng khoa ngoại, Bệnh viện Y dược cổ truyền Vĩnh Phúc hồ hởi nói: “40 năm công tác trong ngành Y, với kinh nghiệm trong kiểm soát nhiễm khuẩn nhiều năm, khi tham gia chống dịch, tôi sẽ cùng đồng nghiệp làm tốt các chuyên môn, kỹ thuật được phân công, góp sức bảo vệ sức khỏe cho chính bản thân, gia đình và cộng đồng”.

Những tháng ngày qua, nước ta lại tiếp tục đón đầu đợt dịch Covid-19 với biến thể nguy hiểm hơn khiến cho tình hình dịch bệnh gia tăng phức tạp ở nhiều thành phố lớn, đặc biệt là TP Hồ Chí Minh. Hiểu được điều đó, rất nhiều đoàn chi viện trên cả nước đã và đang không quản ngại khó khăn, vất vả lên đường đến chi viện cho vùng dịch.

● Lãnh đạo Bộ Y tế chia sẻ nỗi đau với em D.T.A bên bàn thờ vọng cha.

● Học viện Y Dược học cổ truyền Việt Nam xuất quân chi viện TP Hồ Chí Minh.

Bên cạnh những y, bác sĩ đã có tuổi nghề, tuổi đời lâu năm thì còn có số lượng không nhỏ các bạn sinh viên cũng tham gia chiến đấu chống lại dịch Covid. Mới đây, ngày 21/7 Học viện Y - Dược học cổ truyền Việt Nam tổ chức lễ xuất quân cho 239 tình nguyện viên lên đường làm nhiệm vụ hỗ trợ TP HCM. “Những nội dung này chúng tôi đã tập huấn kỹ cho các tình nguyện viên nên chúng tôi rất tự tin, sẵn sàng nhận bất cứ nhiệm vụ nào” - TS Trần Anh Tuấn (Giảng viên, Trưởng khoa Nội Bệnh viện Tuệ Tĩnh), Trưởng đoàn chi viện của Học viện Y dược học cổ truyền Việt Nam cho biết.

Thời gian qua, Sở Y tế đã tiếp nhận hơn 3.000 cán bộ giảng viên, sinh viên từ các trường đại học y trên khắp cả nước tình nguyện tham gia truy vết phòng chống dịch Covid-19. Trước Học viện Y Dược học cổ truyền Việt Nam còn có Đại học Kỹ thuật Y

tế Hải Dương, Đại học Y Hà Nội, Đại học Y Dược Thái Bình, Đại học Y tế Công cộng, Đại học Y Dược Thái Nguyên... xuất quân lên đường đến TP HCM, Bình Dương.

Bên cạnh những thông số trên, cho đến hiện tại số lượng các đoàn y, bác sĩ, sinh viên,... tham gia chi viện vẫn đang tăng lên nhằm đáp ứng nhu cầu y tế của TPHCM. Nhiều y, bác sĩ dù chưa hình dung được nhiệm vụ mình phải thực hiện sẽ ra sao nhưng mọi người trong đoàn đều rất phấn chấn, động viên cùng nhau cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao, sẵn sàng cùng chính quyền và nhân dân miền Nam ngăn chặn, đẩy lùi dịch bệnh.

Hành động từ nghĩa đồng bào

Tính đến nay, nước ta đã trải qua bốn đợt dịch Covid-19, hiện tại đợt dịch thứ tư vẫn đang diễn biến căng thẳng và phức tạp. Và với mỗi đợt dịch lại có từng đoàn

y, bác sĩ, sinh viên, quân đội,... từ khắp các tỉnh, thành trên cả nước lần lượt chi viện sức người cho các vùng tâm dịch. Điều đặc biệt là những con dân Việt Nam tham gia đều không cho rằng đây là mệnh lệnh từ cấp trên hay công việc phải hoàn thành. Mà mỗi người đều mang trong mình tinh thần, khẩu hiệu mệnh lệnh từ trái tim, hành động từ nghĩa đồng bào.

Quả thật như vậy, hơn lúc nào hết cần sự đoàn kết, chung tay, chung sức của toàn con dân Việt Nam tham gia hỗ trợ, giúp các vùng tâm dịch vượt qua giai đoạn khó khăn. Đây là hành động có ý nghĩa vô cùng quan trọng và cấp thiết lúc này. Đây cũng là mệnh lệnh từ trái tim của những chiến sĩ áo trắng, áo xanh trên tuyến đầu chống dịch, hành động vì nghĩa đồng bào, vì lợi ích, sức khỏe, tính mạng của cộng đồng. Chính vì mang trong mình tinh thần, nhiệt huyết như vậy nên các chiến sĩ không quản ngại khó khăn, vất

vả, nguy hiểm mà sẵn sàng lao vào tâm dịch chiến đấu. Đường như tinh thần từ nghĩa tình đồng bào đã được chuyển hóa một cách triệt để thành những hành động dũng cảm vì nhân dân, đất nước.

Và còn có cả những hy sinh, vất vả... Câu chuyện về em sinh viên không thể về chịu tang cha do chống dịch tại TP HCM khiến cho không ít người xót xa, thương cảm. Tối 21/7 khi em D.T.A, lớp Xét nghiệm 11 (Bắc Giang) đang hỗ trợ lấy mẫu xét nghiệm cho người dân tại TP HCM thì có điện của người nhà thông báo cha của em qua đời đột ngột.

“Từ lâu em D.T.A chưa về thăm nhà do vừa chống dịch ở Bắc Giang xong lại vào TP HCM luôn. Vì tình hình dịch bệnh Covid-19 đang phức tạp nên nữ sinh này không thể về chịu tang cha”, Chủ tịch Hội đồng Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương Trần Quang Cảnh chia sẻ. Trước sự việc trên, Đoàn trưởng Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương đã lập bàn thờ vọng ngay tại địa điểm đoàn ở để em chịu tang cha.

Ngay sau khi nhận được thông tin, Thứ trưởng Bộ Y tế Nguyễn Trường Sơn cùng Đoàn công tác Bộ Y tế thường trực tại TP HCM cùng đại diện Sở Y tế TP.HCM, Trung tâm y tế quận Gò Vấp (nơi các sinh viên Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương hỗ trợ lấy mẫu xét nghiệm) đã đến động viên, chia sẻ sự mất mát này với sinh viên D.T.A.

Được biết, sinh viên D.T.A là con gái thứ hai trong gia đình. Trước đó, em cùng đoàn tình nguyện gồm các sinh viên, giảng viên của Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương vào TP HCM làm nhiệm vụ chống dịch bệnh Covid-19 theo lời kêu gọi của Bộ Y tế. Đoàn gồm 9 cán bộ và 312 sinh viên các ngành: Xét nghiệm, y đa khoa, điều dưỡng. Trong số này, nhiều sinh viên đã từng tham gia chi viện và có kinh nghiệm trong các đợt chống dịch dài ngày tại các tỉnh Hải Dương, Bắc Ninh và Bắc Giang.

Bên cạnh đó, còn có những vất vả không thể nói hết bằng lời... Dù trời có mưa gió, nắng nóng, dù là sáng sớm hay đêm muộn bất cứ khi nào cần thì họ vẫn luôn nhanh chóng khoác lên mình bộ đồ bảo hộ phòng dịch tận tâm, tận lực thực hiện nhiệm vụ của mình. Dù có phải rời xa gia đình, quê hương đến nơi đất khách quê người, thời gian nghỉ ngơi ít ỏi hay những khó khăn trong sinh hoạt thường ngày cũng không thể đánh gục được ý chí quyết tâm của họ.

Dịch Covid-19 tại nước ta nói chung và TP HCM nói riêng đang diễn biến phức tạp. Chính sự chi viện đầy ắp tình người của các y, bác sĩ, sinh viên,... trên cả nước là điều rất đáng quý trong giai đoạn này. Cả nước rất trân trọng và cảm ơn sự chi viện thiết thực, đầy ý nghĩa này của các đoàn chi viện từ khắp nơi trên cả nước.

LINH CHI

TÌNH ĐỒNG BÀO

Tình đồng bào và những “cuộc trường chinh” ấm lòng

Những ngày đại dịch, không việc làm, cùng với những hoàn cảnh cơ cực “ráo mồ hôi là hết tiền”, 30 người dân tộc thiểu số quyết định đi bộ từ Hoài Nhơn, Bình Định về huyện miền núi Ba Tơ, Quảng Nam. Đó là 4 mẹ con người Nghệ An đạp xe 1.400km về quê, đã đạp ròng rã 30 ngày chỉ được 300km vì mệt, đói... Thật ấm lòng, họ đã được giúp đỡ trên hành trình thiên lý. Cùng với đó là các địa phương đón hàng ngàn người dân về quê chống dịch, “chia lửa” với TP Hồ Chí Minh...

● Đoàn người đi bộ từ Bình Định về Quảng Ngãi. (Ảnh: Thiếu tá Đỗ Thành Sự).

Những cố tích có hậu

Vừa mất việc vì dịch Covid-19, vừa túng thiếu nơi đất khách quê người, lại không có phương tiện đi lại, nhiều lao động nghèo quyết định đi bộ về quê với chặng đường từ vài chục đến hàng trăm cây số. Những ngày qua chúng ta chứng kiến những đoàn người lầm lũi rời Sài Gòn trở về quê ở miền Đông, miền Tây, miền Trung. Đó là những câu chuyện cảm động trên đường thiên lý khi bà con sẵn lòng chia sẻ khó khăn với đồng bào mình, như người thân, ruột thịt...

Đó là những đoạn clip ghi lại cảnh 30 người lao động đi bộ về Quảng Ngãi trong tình trạng đói lả, ăn mì tôm sống do lực lượng kiểm dịch hỗ trợ khiến nhiều người xót xa. Hình ảnh cảm động này được Thiếu tá Đỗ Thành Sự (Công an tỉnh Quảng Ngãi) ghi lại vào ngày 20/7 tại chốt kiểm soát dịch đèo Bình Đê, nơi giáp ranh với tỉnh Bình Định. Đoàn người may mắn được lực lượng tại chốt kiểm dịch đèo Bình Đê phát hiện, cấp mì tôm sống ăn tạm và hỗ trợ xe đưa về.

Trước đó, do không có tiền và phương tiện, 47 người dân tộc thiểu số Hrê ở làng Măng (xã Ba Dinh, huyện Ba Tơ, tỉnh Quảng Ngãi) quyết định đi bộ về quê. Được biết, trưa 10/7, trong lúc đang chốt trực ở trụ sở UBND xã Ninh Ích - thị xã Ninh Hòa, tỉnh Khánh Hòa (ngay mặt tiền quốc lộ 1), công an xã phát hiện một nhóm người đi thành đoàn dài với ba lô, túi đựng tư trang vật dụng. Thấy vậy, công an liền mời vào làm việc để bảo đảm công tác phòng dịch Covid-19. Qua xác minh, những người này cho biết họ thường trú tại xã Ba Dinh, huyện Ba Tơ, tỉnh Quảng Ngãi. Họ đến Khánh Hòa làm thuê từ tháng 5/2021.

Công việc làm rẫy trồng keo mỗi ngày 200.000 đồng/người nhưng 2-3 ngày mới làm 1 lần. Do đó, những người này không

đủ tiền để mua thức ăn. Sau 2 tháng, họ chỉ làm được khoảng 15 ngày. Khi dịch bệnh Covid-19 bùng phát, họ muốn về quê nhưng không có phương tiện.

Bộ Chỉ huy quân sự tỉnh Khánh Hòa đã hỗ trợ 2 ô tô đưa 47 người này về đến huyện Ba Tơ, tỉnh Quảng Ngãi. Thị xã Ninh Hòa cũng hỗ trợ người dân cơm, mì tôm, nước uống...

Mới đây cộng đồng mạng nghen lòng chuyện 4 mẹ con chờ nhau trên 2 đạp từ Trảng Bom, Đồng Nai về quê ở Nghệ An. Sau 10 ngày di chuyển, nhóm mẹ con đến được Ninh Thuận thì được một chốt kiểm dịch phát hiện và giúp đỡ. Rất nhanh sau đó, cộng đồng mạng chia sẻ câu chuyện và 4 mẹ con được một mạnh thường quân hỗ trợ mua vé tàu về quê.

Tiếp đó là câu chuyện rơi nước mắt về hành trình của 4 ngư dân đi bộ từ Ninh Thuận về Phú Yên. Sau chuyến biển vừa thất bát vừa không bán được cá vì dịch Covid-19, 4 ngư dân quyết định đi bộ thẳng từ Cà Ná về Phú Yên.

Khi đến huyện Thuận Bắc (Ninh Thuận), cách TP Cam Ranh (Khánh Hòa) 28km cả 4 người đều mệt là phải dừng lại. Ngay khi nhận được thông tin, Đội SOS Chữ thập đỏ tỉnh Phú Yên đã vượt hơn 200km trong đêm để đón người dân về nhà.

Mới đây, một đoạn clip ghi lại cảnh một người đàn ông bật khóc vì nhận được số tiền hỗ trợ từ những nhà hảo tâm sau chuỗi ngày đi bộ để trở về quê nhà. Trong đoạn clip này, khi cầm trên tay số tiền, người đàn ông bật khóc xúc động: “Em cảm ơn mọi người nhiều lắm. Từ đó đến giờ, em chưa bao giờ cầm số tiền lớn thế này luôn”.

Theo anh Nguyễn Văn Quỳnh, Trung úy Công an huyện Đắk R’Lấp, tỉnh Đắk Nông, nhân vật chính trong đoạn clip là anh Trần Văn Khánh (SN 1987, ở thị trấn Thứ 11, huyện An Minh, tỉnh Kiên Giang).

Anh Khánh đến TP Buôn Ma Thuột (Đắk Lắk) để làm thuê trong một vườn rẫy. Do bị tai nạn hơn 2 tháng trước nên anh không thể làm việc và chỉ nằm dưỡng bệnh trong rẫy. Gần đây, anh muốn về nhà chị gái ở TP Đồng Xoài (Bình Phước) nhưng do không có tiền nên anh đã quyết định đi bộ. Anh đi bộ ròng rã suốt 16 ngày, đi đường ai cho ăn gì thì ăn nấy, ngủ vật vờ ở nhà dân ven đường.

Đến ngày 24/7, khi anh đến thị trấn Kiên Đức (huyện Đắk R’lấp) thì người dân biết được hoàn cảnh khó khăn của anh. Một nhóm Facebook có tên Đắk R’lấp 24h đã kêu gọi sự giúp đỡ và quyên góp được hơn 7 triệu đồng, giúp anh có tiền lộ phí đi đường, đồng thời giúp anh lấy mẫu xét nghiệm Covid-19 để có thể đến Bình Phước.

Hiện tại anh Khánh không thể quay lại Đắk Lắk, cũng không thể vào Bình Phước bởi địa phương này đang giãn cách. Chốt kiểm soát dịch Cai Chanh đã bố trí một chỗ nghỉ tạm thời cho anh Khánh trong thời gian nhóm Đắk R’lấp 24h tìm một nơi lưu trú cho anh ở đến khi các tỉnh dỡ bỏ lệnh giãn cách...

Và những hành trình không đơn độc

Trong những ngày chống dịch

khó khăn, thử thách này, đã có không ít những câu chuyện nghĩa tình âm áp được lan tỏa. Cùng với các lực lượng tuyến đầu tham gia phòng chống dịch, lực lượng công an trên từng lĩnh vực, mặt trận đã có những việc làm âm áp, nghĩa tình. Câu chuyện về những người chiến sỹ lực lượng cảnh sát giao thông dẫn đường hàng trăm km đưa người dân về quê an toàn đã được đồng bào cư dân mạng ngợi ca trong những ngày vừa qua.

Hàng nghìn lượt xe máy di chuyển từ TP HCM, Đồng Nai, Bình Dương về Tây Nguyên. Trên hành trình dài hàng trăm km đó, tất cả đều được di chuyển an toàn và thuận lợi. Ngay sau khi hình ảnh này được chia sẻ, đồng bào cư dân mạng đã gửi lời cảm ơn tới lực lượng Cảnh sát giao thông Công an tỉnh Bình Phước và Công an tỉnh Đắk Nông.

Không kể ngày hay đêm, những người dẫn đường mang sắc phục công an nhân dân luôn có mặt để hỗ trợ người dân khi đi qua địa bàn. Còn tại cửa ngõ tỉnh Quảng Ngãi rất nhiều người trở về sau hành trình mưu sinh đã cảm thấy ấm lòng hơn. Lực lượng Công an tại đây không chỉ giúp đỡ người dân kiểm tra y tế, cung cấp một số đồ nhu yếu phẩm cần thiết. Đó còn là chuyến xe nghĩa tình

được cán bộ, chiến sỹ Công an thị xã Phổ Ngãi, tỉnh Quảng Ngãi đóng góp, giúp đưa đón bà con không có phương tiện trở về nhà.

Và đó còn là những “trạm dừng chân” âm áp, khi thấy bà con các tỉnh về dọc quốc lộ 14 không mua được đồ ăn thức uống, người dân ở xã Nam N’-jang, huyện Đắk Song (Đắk Nông) góp công góp của tạo nên những “nồi bấp 0 đồng”.

Do thời gian gấp rút, chặng đường đi lại vừa xa vừa phải chờ qua các chốt kiểm dịch nên phần lớn mọi người đều đói và mệt. Ngoài một số ít người chuẩn bị sẵn đồ ăn được ở nhà, số còn lại không thể mua được đồ ăn dọc đường do nhiều hàng quán e ngại những người từ vùng dịch trở về.

Anh Nguyễn Văn Bền, người “sáng lập” nồi bấp cho biết, không chỉ có bấp luộc, người dân ở đây cũng mua cả khoai luộc và tặng kèm với nước lọc cho người dân đi đường ăn lót dạ. Chỉ trong vòng 2 ngày 18 và 19/7, nhóm thiện nguyện đã nấu và tặng gần 4.000 quả bấp cùng 3.000 chai nước suối cho người dân từ các tỉnh phía Nam đi qua địa bàn tỉnh Đắk Nông.

Có thể nói, dịch bệnh quả thật đáng sợ nhưng lạ thay, ngay trong lúc nguy nan nhất, tình người lại trỗi dậy hơn bao giờ hết. Ngay trong tâm dịch Sài Gòn, là dăm, ba ký gạo, là bó rau, là hũ muối vừng... tất tần tật những gì họ có thể gửi trao, giúp nhau cùng vượt qua dịch bệnh. Âm áp đến vô ngần! Và chỉ có trong khốn khó thế này mới thấy được tình người nồng ấm đến kỳ lạ. Đây là những câu chuyện nhỏ, rất nhỏ nhưng lúc này mọi thứ lại trở nên đáng yêu, đẹp đẽ vô cùng. Sự đoàn kết, yêu thương nhau giữa người với người dường như chưa bao giờ tắt, mà trong nghịch cảnh lại càng trỗi dậy mạnh mẽ lạ kỳ.

Bởi thế, trong những ngày tháng cam go này, là những ngày chúng ta cay xè mắt bởi nghĩa tình, là thương xót và trắc ẩn trong hoạn nạn. Và khắp mọi miền đất nước, chúng ta đều hướng về nơi tâm dịch “máu chảy ruột mềm”, là “bầu bí thương nhau”, là những tấm lòng, những nghĩa cử xích lại gần nhau. Người Việt mình là vậy, hai chữ “đồng bào” luôn thấm đẫm từ sâu thẳm, nơi bọc trứng mẹ Âu Cơ không chỉ là thần thoại...

NGUYỄN MỸ

Các địa phương đón người dân về quê, “chia lửa” với TP HCM

Ngày 21/7, chuyến bay số hiệu VN-122 đưa 227 người trong số 626 người dân Đà Nẵng tại TP TP HCM về quê. Trước đó, tối 20/7, cũng tại sân bay Tân Sơn Nhất, khoảng 200 người dân tỉnh Bình Định sinh sống và làm việc tại TP HCM gặp khó khăn do ảnh hưởng của dịch bệnh Covid-19 đã lên tàu bay về quê.

Sáng 21/7, UBND tỉnh Quảng Nam cũng đã đưa 10 xe ô tô đi đón người dân Quảng Nam có hoàn cảnh khó khăn đang ở TP HCM về quê. Được biết, đợt này Quảng Nam dự tính sẽ đón khoảng 300 - 400 người dân. Cũng trên các chuyến xe này có hơn 100 tấn hàng cứu trợ của Hội Nông dân tỉnh Quảng Nam gửi vào TP HCM để hỗ trợ cho người dân vùng dịch.

Theo kế hoạch, tỉnh Quảng Ngãi cũng đưa 400 người dân đang khó khăn tại TP HCM về quê, tỉnh Bình Định thuê 4 chuyến bay đón 1.000 người dân từ TP HCM về quê, Thừa Thiên - Huế dự kiến đợt 1 từ ngày 20 - 25/7 có khoảng 300 người được đưa về quê bằng tàu hỏa...

Theo dự kiến, 3 chuyến bay còn lại chờ người Bình Định sinh sống, làm việc, học tập... tại TP HCM về quê sẽ được thực hiện vào các ngày 23, 27 và 30/7. Hội đồng hương Bình Định tại TP HCM đang tiếp tục cập nhật danh sách hỗ trợ đưa người dân về quê nhà...

Trước tình hình dịch Covid-19 tại TP HCM và một số tỉnh, thành phía Nam đang diễn biến phức tạp, việc làm này thật ấm lòng đối với những người dân đang gặp khó khăn ở vùng dịch, cũng để chia sẻ với TP HCM.

TÌNH ĐỒNG BÀO

Những chiến sĩ quả cảm trong cuộc chiến “không tiếng súng”

Trong cuộc chiến chống dịch Covid-19, nơi tuyến đầu là đội ngũ y, bác sĩ âm thầm hy sinh, cống hiến tài năng và sức lực điều trị, cứu chữa cho bệnh nhân. Họ không ngại vất vả, hiểm nguy, căng mình chiến đấu trong cuộc chiến “không tiếng súng”. Họ “tạm gác” nỗi nhớ nhà, hoãn cưới, “tạm quên” nỗi đau buồn không đưa tang người thân... tập trung công việc vì sứ mệnh thiêng liêng của những người mang trên mình chiếc áo blouse trắng.

● Y, bác sĩ kiệt sức vì làm việc ngày đêm.

101 nỗi vất vả, hiểm nguy

4 đợt dịch vừa qua, hàng chục ngàn thầy thuốc và nhân viên y tế các bệnh viện trong cả nước đã không quản nguy hiểm tới tính mạng, để lại gia đình và cuộc sống đời thường, ngày đêm “chi viện”, trực tiếp có mặt tại điểm nóng các bệnh viện cũng như tại các ổ dịch, các cơ sở điều trị, phòng thí nghiệm, các trung tâm cấp cứu.

Việc phòng, chống dịch bệnh, điều trị cho bệnh nhân là rất khó khăn, phức tạp. Vừa điều trị, vừa tìm tòi phác đồ phù hợp, đòi hỏi phải tập trung trí tuệ, có sự quyết tâm, đồng lòng cao của các y, bác sĩ. Họ có nhiệm vụ đảm bảo cách ly kịp thời các ca nghi nhiễm, ca nhiễm; chẩn đoán sớm, điều trị kịp thời, phù hợp với từng người bệnh; chăm sóc toàn diện, hiệu quả; hạn chế đến mức thấp nhất tỷ lệ tử vong do Covid-19 gây ra.

Bác sĩ Nguyễn Thanh Bình, 42 tuổi, Phó phòng Kế hoạch Tổng hợp, Bệnh viện Bệnh Nhiệt đới Trung ương tâm sự về công việc của những bác sĩ tuyến đầu điều trị cho các bệnh nhân nhiễm bệnh khiến cộng đồng không xúc động và biết ơn. Theo chia sẻ của bác sĩ Thanh Bình, nhiệm vụ của anh là thư ký tổ điều trị, gồm khoảng 150 y, bác sĩ bệnh viện tham gia điều trị bệnh nhân Covid-19. Các bác sĩ khi chuẩn bị vào ca đều phải mang đồ bảo hộ kín mít. Mỗi ca trực thường kéo dài 4-5h, nhưng khi dịch lên cao, ca trực thậm chí kéo dài 12h. Trong bộ đồ bảo hộ kín mít, bức bối, mồ hôi nhễ nhại, việc di chuyển, thao tác công việc cũng khó hơn bình thường.

Đồ bảo hộ chỉ mặc 1 lần, khi

thay ra là phải vứt bỏ luôn. Chính vì thế, các bác sĩ ở đây nghĩ ra cách hạn chế uống nước để kéo dài thời gian mặc đồ, đỡ tốn kém chi phí và cũng hạn chế đi vệ sinh. Vì mỗi lần đi vệ sinh, người mặc sẽ phải vứt bỏ luôn bộ đồ bảo hộ.

Mặc đồ đã là cả một quy trình thì cởi đồ bảo hộ còn phức tạp hơn nhiều vì nếu sơ sẩy, bác sĩ có thể bị lây nhiễm vì virus từ người bệnh có thể vương trên quần áo bảo hộ. Họ phải làm việc xuyên ngày đêm trong bộ đồ bảo hộ ngột ngạt dưới tiết trời nóng bức...

Khi có nhiều ca bệnh nặng, họ quên bữa ăn lao vào cứu chữa bệnh nhân. Nhiều người làm việc thông ngày đêm... Họ chỉ có thể ngả lưng chợp mắt một chút để lấy sức “chiến đấu” tiếp. Mặc trang phục bảo hộ bức bối, ăn uống thất thường, không được ngủ đủ giấc, không ít người trong số họ là đi vì kiệt sức, ngất xỉu.

Trong trận chiến với Covid-19, vai trò của các điều dưỡng rất quan trọng, vừa là hậu thuẫn chuyên môn cho bác sĩ, vừa chăm sóc toàn diện cho bệnh nhân do không có người thân. Do đó, điều dưỡng đối mặt với nguy cơ lây nhiễm cao nhất do tiếp xúc trực tiếp với bệnh nhân nhiều nhất, phục vụ dài ngày, làm tất cả công việc chăm sóc, thủ thuật... nên rất dễ bị văng giọt bắn từ bệnh nhân.

Hoãn cưới, xa gia đình, bỏ mẹ mất không thể về làm tang lễ

Bác sĩ Đỗ Thị Băng Ngân (Khoa Phục hồi chức năng - Bệnh viện Phổi Quảng Ninh) đầu năm có kế hoạch tổ chức đám cưới

cùng chồng đang công tác tại Bệnh viện Đa khoa Quảng Ninh. Tuy nhiên, dịch bệnh bất ngờ bùng phát, không một chút ngần ngại chị đã hoãn cưới, ngay lập tức tham gia vào công tác điều trị bệnh nhân Covid-19. Bác sĩ Băng Ngân tâm sự: “Tôi vào viện từ giữa tháng 2, lúc đấy cũng không xác định thời điểm nào sẽ trở về nhà, chỉ nghĩ là cùng các đồng nghiệp đồng hành chống dịch đến khi nào các bệnh nhân khỏi bệnh mới chịu rút quân. Khi tôi hết thời gian cách ly thì đã là tháng 5”.

Gần 2 năm dịch bệnh diễn ra, việc xa nhà, gặp con, gặp người thân qua màn hình điện thoại dường như đã trở thành điều “bình thường” với các chiến sĩ áo trắng. Chị Đỗ Thị Thanh Vân và nhiều cán bộ, giảng viên và sinh viên Trường Cao đẳng Y tế Bạch Mai đã lên đường tới Bắc Giang hỗ trợ tiêm phòng, truy vết, lấy mẫu xét nghiệm. Là một người mẹ nhưng trên hết là một cán bộ y tế, vì trọng trách với người dân và đất nước, chị gửi 3 con nhỏ về quê cho ông bà chăm sóc để lên đường vào tâm dịch.

“Những ngày đầu khi nhận được điện thoại của mẹ, con cũng hay hỏi khi nào mẹ về. Khi đấy thì không biết phải nói thế nào và trong lòng mình cũng nghẹn lại... Dù rất nhớ thương con nhưng chúng tôi cũng không biết khi nào có thể trở về” - chị Vân nghẹn lòng tâm sự.

Con ốm đau ở nhà, các y, bác sĩ không thể về nhà. Lo lắng, sốt ruột, họ đành gửi gắm sự chăm sóc con mình cho những người thân trong gia đình.

Không thể về nhà làm đám tang cho bố mẹ, người thân là nỗi

● Những y, bác sĩ, nhân viên bệnh viện không quản vất vả, hiểm nguy điều trị bệnh nhân.

● Nữ điều dưỡng Nguyễn Thị Liên vừa khóc và xem những tấm hình về đám tang của mẹ do người thân gửi qua điện thoại.

đau xé lòng của các y, bác sĩ, cán bộ trong bệnh viện. Cộng đồng mạng xã hội xúc động trước dòng trạng thái chia sẻ của một nữ bác sĩ đang công tác tại Bệnh viện Bệnh Nhiệt đới Trung ương (Hà Nội). Chị kể lại câu chuyện cặp vợ chồng phải gửi lại 2 con nhỏ nhờ bà ngoại trông để đi chống dịch, bà ngoại không may qua đời nhưng họ cũng không thể về chịu tang mẹ.

Cũng không thể về chịu tang mẹ là chị Phạm Thị Thơ (Bệnh viện Đa khoa TP Hà Tĩnh). Chị Thơ đang tham gia đi lấy mẫu xét nghiệm dịch cùng đồng nghiệp thì nhận được tin dữ mẹ chị qua đời đột ngột. Lòng chị như bị xé nát muốn về bên mẹ nhưng vì phòng chống dịch bệnh cộng đồng nên chị đành nén lại nỗi đau. “Tôi đau xót lắm, nhiều ngày tôi đã không được gặp mẹ, chỉ mong dịch yên ổn để về thăm mẹ. Ấy vậy mà sức khỏe mẹ tôi yếu quá không thể chờ ngày tôi trở về. Bây giờ vì công việc, vì cộng đồng tôi đành phải chấp nhận bái lạy mẹ từ xa”, chị Thơ nói trong nước mắt. Ông Lê Quân Thành - Trưởng phòng Tổ chức Bệnh viện Đa khoa TP Hà Tĩnh cho biết: “Sau khi nhận được tin mẹ chị Thơ mất, chúng tôi đã đến chia sẻ, động viên, đồng thời bố trí cán bộ đến phụ gia đình lo việc hậu sự, lập thờ riêng tại nhà để chị chịu tang mẹ và thực hiện các biện pháp phòng chống dịch nghiêm ngặt đối với người đến thăm viếng”.

Nữ điều dưỡng Nguyễn Thị Liên cũng nén nỗi đau mất mẹ để ở lại bệnh viện cùng thực hiện nhiệm vụ chống Covid-19. Ngay trong đêm nhận hung tin, Ban Giám đốc Bệnh viện Đa khoa tỉnh Bình Thuận cùng các đồng nghiệp gửi lời chia buồn đến chị

Nguyễn Thị Liên. Chị như chết lặng trong những giọt nước mắt lăn dài trong nhiều giờ liền. Giữa khuya, nữ điều dưỡng quyết định nợ tang mẹ để ở lại cùng 20 đồng nghiệp Khoa Truyền nhiễm chống dịch.

Tri ân chân thành từ trái tim

Cuộc chiến với Covid-19 tuy không có bom đạn nhưng có sự giành giật cuộc sống, sự hy sinh của các y, bác sĩ. Họ cống hiến hết mình vì trách nhiệm và vì sứ mệnh thiêng liêng của những người mang trên mình chiếc áo blouse trắng. Họ đã được rất nhiều bệnh nhân và người nhà bệnh nhân viết thư, tri ân chân thành từ đáy tim.

Đang cách ly tại Thuận Thành (Bắc Ninh), bà Hoàng Thị Ngự, 45 tuổi đã dành thời gian viết một bức thư dài kín 2 mặt giấy để gửi đến các y, bác sĩ Bệnh viện Đa khoa Bắc Ninh, Bệnh viện Bạch Mai, Bệnh viện Bệnh Nhiệt đới Trung ương vì đã chữa bệnh, cứu sống con trai bà. Đây là bức thư người phụ nữ 45 tuổi đã thức đêm, trau chuốt từng từ, từng chữ để gửi cho các bác sĩ, điều dưỡng... “Công ơn này gia đình chúng tôi không biết lấy gì báo đáp. Chỉ biết ghi lòng tạc dạ. Mong sao hết ngày cách ly, gia đình chúng tôi được đến bệnh viện thăm khoa, để tri ân các bác sĩ, y tá, điều dưỡng, cán bộ”. Bà coi họ là những ân nhân lớn nhất cuộc đời mình, đã chịu bao vất vả để cứu sống con trai mình khỏi “lưỡi hái tử thần”.

Sau tất cả những vất vả, nhọc nhằn, lời cảm ơn từ người dân và gia đình bệnh nhân chính là động lực to lớn nhất để các bác sĩ tuyến đầu tiếp tục đối đầu với dịch bệnh, tiếp tục chiến đấu đưa tất cả các bệnh nhân trở về mạnh khỏe.

Mỗi một sự quan tâm, động viên đối với các chiến sĩ áo trắng lúc này đều rất cần thiết, để họ khỏe mạnh, yên tâm hoàn thành nhiệm vụ giữ gìn sự khỏe mạnh cho Việt Nam thân yêu và họ cũng sớm được trở về với tổ ấm của mình. Không chỉ vậy, mỗi người dân đều có ý thức sống khỏe mạnh, phòng dịch tốt là cũng đã tiếp thêm cho họ sức mạnh tinh thần để chiến thắng dịch bệnh.

BẢO MI

TÂM ĐIỂM TUẦN NÀY

TÌNH ĐỒNG BÀO

Người Việt ở đâu cũng hướng về quê nhà đang “bệnh”

Những ngày này, không chỉ trong nước mà người Việt khắp nơi trên thế giới đều hướng về nguồn cội. Trong khả năng của mình, ai cũng làm một điều gì đó thiết thực cho đồng bào mình khi khó khăn, hoạn nạn. Dù là ở bên kia bán cầu nhưng dường như họ vẫn luôn gần ở bên khi cần, giản dị như lo cho người thân của mình vậy...

● Mong sớm gặp lại những nụ cười sau dịch bệnh

Câu chuyện vaccine

Giáo sư Y khoa Nguyễn Văn Tuấn - Đại học New South Wales, người gốc Việt đầu tiên được bầu vào Viện Hàn lâm Y học Úc, chia sẻ câu chuyện về việc “chờ vaccine”. Ông kể, bạn tôi ở Việt Nam mới hỏi rằng anh có nên chờ vaccine Pfizer, tôi trả lời ngay “không nên chờ”. “Chờ vaccine xin an toàn hơn không?”, anh hỏi. Tôi nói: “Những vaccine như AstraZeneca, Moderna và Pfizer đều rất an toàn”.

Anh sau đó dường như vẫn lăn tăn. Anh có thể chưa hoàn toàn an tâm, như tâm lý tôi đang thấy ở một số người. Một số bạn bè, người quen ở Việt Nam cho tôi biết, có những người trong cộng đồng đang nói với nhau rằng vaccine Pfizer và Moderna đắt tiền hơn, có hiệu quả cao hơn AstraZeneca. Nhất là họ cho rằng, AstraZeneca có lẽ ít an toàn, gây nhiều phản ứng không mong muốn. Và vì thế, có người đã hoãn tiêm AstraZeneca mặc dù họ trong nhóm được tiêm. Các bạn nên tiêm một trong ba loại vaccine hiện nay khi có cơ hội. Đừng chần chừ hay tìm cách hoãn tiêm, đừng chờ vaccine “xịn”. Đơn giản vì không có khái niệm “vaccine xịn” và không thể so sánh hiệu quả giữa các vaccine.

Một bộ phận công chúng nghĩ rằng Pfizer và Moderna hiệu quả cao hơn AstraZeneca. Kết quả nghiên cứu công bố trên các tạp san y khoa cho thấy vaccine Pfizer hiệu quả 95%, Moderna 94%, và AstraZeneca 72%. Như tôi đã giải thích, khi nói vaccine có hiệu quả 90% thì điều đó không có nghĩa là giảm 90% số ca nhiễm mà là: người được tiêm đầy đủ giảm 90% nguy cơ nhiễm.

Nhưng các bạn có thể dựa vào đó mà nói rằng AstraZeneca

hiệu quả thấp nhất hay không “xịn” bằng vaccine của Mỹ? Câu trả lời dứt khoát là “không”. Có rất nhiều lý do không thể so sánh hiệu quả các vaccine như vậy. Đơn cử, ngay trong cùng một trường dữ liệu, hai mô hình phân tích có thể cho ra hai kết quả khác nhau. Và tỷ lệ nhiễm virus rất khác biệt giữa các quần thể thử nghiệm - yếu tố ảnh hưởng đến sự khác biệt về hiệu quả vaccine. Số ca nhiễm khác nhau dẫn đến kết quả và độ tin cậy cũng khác nhau.

Tóm lại, dữ liệu từ nghiên cứu hiện nay không cho phép chúng ta kết luận vaccine nào hiệu quả hơn hay vaccine nào hiệu quả thấp. Mỗi người chẳng hưởng nhiều lợi ích từ mũi tiêm vaccine, nhưng qua việc tiêm chủng, mỗi chúng ta đóng góp cho cộng đồng để tạo nên miễn dịch cộng đồng. Đó là ý nghĩa đích thực của chiến dịch tiêm chủng, Giáo sư Nguyễn Văn Tuấn nhấn mạnh.

Và thời gian này, khi dịch bệnh bùng phát thì nhiều người thay vì e sợ đã “nóng lòng được tiêm”. Ở một góc độ khác, nói về câu chuyện công bằng tiêm vaccine, bác sĩ Trần Văn Phúc, Bệnh viện Xanh Pôn Hà Nội cũng chia sẻ: “Người bạn mới nhờ tôi tìm chỗ tiêm vaccine Covid-19 dịch vụ. Bạn nói, ‘rất nóng lòng được tiêm cho cả gia đình, gồm bố mẹ già mắc bệnh nền, hai vợ chồng, hai đứa con đang học phổ thông’. Và rằng chấp nhận bỏ ra cả chục triệu để tiêm dịch vụ.”

Người quen khác, trước đó đã va phải F1, tự cách ly tại nhà. Anh sợ ngày nào đó phải cách ly tập trung và dễ bị lây nhiễm. Anh đang tìm chỗ tiêm cho cả gia đình mình và sếp. Người bạn khác có con gái đang theo chương trình du học ở Mỹ, giờ

bắt buộc phải tiêm vaccine để bay sang học tiếp, cũng nhờ tôi trợ giúp.

“Hãy chờ đợi vaccine của Chính phủ theo chương trình đại trà”, tôi khuyên. Tôi lấy ví dụ để bạn hiểu. Mỗi khi đi máy bay, tiếp viên sẽ giới thiệu với bạn cách xử trí trong tình huống khẩn cấp. Một trong những chi tiết rất quan trọng là khi áp suất trong khoang máy bay giảm đột ngột, mặt nạ dưỡng khí rơi xuống, nếu đi cùng trẻ em, bạn phải đeo mặt nạ dưỡng khí cho mình trước rồi mới đeo cho trẻ. Nguyên tắc xử lý trong chăm sóc hỗn loạn đòi hỏi người khỏe nhất phải bảo vệ mình rồi mới có thể giúp người yếu hơn. Khi đó, cả hai cùng có cơ hội an toàn.

Bởi thế, theo bác sĩ Phúc, công bằng ở đây chính là thứ tự ưu tiên, cách chia phần để thoát khỏi thảm họa ít thiệt hại nhất. Lợi ích mà cộng đồng nhận được, dù có nhiều người sẽ được tiêm sau, là sự bảo toàn được lực lượng tuyến đầu, giữ được thành trì chống dịch, tiết kiệm nguồn lực, qua đó giúp ổn định tâm lý và an sinh xã hội. Công bằng cũng thể hiện trong khâu tổ chức tiêm. Các bước từ đăng ký tiêm đến phê duyệt,... phải sắp xếp đảm bảo an toàn, trật tự, tôn trọng phẩm giá con người. Tôi muốn nhấn mạnh đến phẩm giá con người bởi vì đâu đó trong dịch bệnh đã xuất hiện những “tội đồ” mà thực chất họ chỉ là nạn nhân của Covid-19.

“Ơn nghĩa này không biết bao giờ trả hết”

Hacker Dương Ngọc Thái có lẽ là cái tên quen thuộc với cộng đồng mạng Việt Nam. Xuất thân từ một xóm nghèo tại quận 4, TP Hồ Chí Minh nhưng với tinh thần cầu tiến, quyết tâm và đam mê,

anh Thái hiện đang là Kỹ sư bảo mật cấp cao của Google, một trong những công ty công nghệ lớn nhất thế giới.

Anh chia sẻ những ân tình, cảm động khi đứng ra quyên góp tiền hỗ trợ đồng bào trong tâm dịch Sài Gòn. Không chỉ người Việt mà bạn bè quốc tế đều sẵn lòng chia sẻ: “Khi chúng tôi quyên góp giúp bà con Sài Gòn đang khó khăn, bất ngờ nhất là tiền đến từ khắp nơi trên thế giới. Trong bảy ngày, nhóm người Việt chúng tôi ở Thung lũng Silicon, Mỹ đã quyên góp được 114 nghìn USD và 84 triệu đồng để gửi về Sài Gòn.”

Trang, “tay hòm chìa khóa” của nhóm bảo, ngày nào mở mắt dậy kiểm tra tài khoản, khỏe mắt cũng cay cay. Bà mẹ của ba đứa con nhỏ vẫn luôn trực chiến theo dõi tiến độ, trả lời e-mail, gửi hóa đơn đóng góp cho các nhà hảo tâm. Vì phần lớn tiền đóng góp được đối ứng bởi các công ty, mất một thời gian mới được giải ngân, Trang lấy tiền nhà ra ứng trước “để gửi về Việt Nam cho kịp”.

Anh Bình, chủ xí dự án, sửa sửa sửa lui lời kêu gọi quyên góp sao cho thật chân thành và tường minh mới chịu. Khi đăng lên mạng xã hội, có người nhắn ngay “ai viết mà dễ thương quá vậy?”. Người đàn ông trung niên này đã rời Sài Gòn du học mấy chục năm trước, nhưng nhìn cách anh ấy tìm kiếm, kêu gọi, rồi cảm ơn từng người đóng góp mới thấy dù ở đâu, làm gì, anh vẫn là người Việt.

“Năm ngoái, dù phải sống trong nhà mấy tháng trời vì ‘bão Covid’ ở Mỹ, chúng tôi vẫn tổ chức quyên góp ủng hộ những người bán hàng rong, thầy, cô giáo và nạn nhân bão lụt miền Trung. Các chị em

còn tổ chức nấu ăn từ thiện, bán được bao nhiêu tiền gửi hết cho Việt Nam, còn bỏ thêm tiền túi. Lần này, chúng tôi đặt mục tiêu quyên góp 24 nghìn USD, tương đương với 3.000 phần quà, mỗi phần dự kiến gồm 5 cân gạo, một chai dầu ăn, một chai nước mắm và một lốc cá hộp.

Thế rồi, tổng cộng hơn 500 người đóng góp, trong đó có những người bạn, đồng nghiệp không “đây mơ rề má gì” với Việt Nam. “Là người con Sài Gòn, tôi có cảm giác như chính gia đình mình gặp đại họa để rồi bao nhiêu người đứng nước lã nhào vào, mỗi người phụ một tay. Ơn nghĩa này không biết bao giờ mới trả hết”, Thái cảm động bày tỏ.

Trang nói sau đợt này phải viết lời cảm ơn “thật đàng hoàng” gửi những người đã đóng góp, trong đó có nhiều người chưa từng đến Việt Nam. “Và từ bên kia địa cầu, chúng tôi phải cảm ơn những người Sài Gòn đang hy sinh tự do cá nhân và sinh kế vì cái chung. Những người dân lam lũ nhận món quà nhỏ bé của chúng tôi kỳ thực chính là người đã đóng góp lớn nhất. Chính họ nhắc nhở chúng tôi, những đứa con xa nhà, về một Sài Gòn luôn “bao” thương”, Thái viết.

Và ở Việt Nam, trong một nhóm Facebook có tên “Giúp nhau mùa dịch” (đã có tới hơn 235.000 thành viên). Người cần giúp, chủ yếu là kêu cứu vì tình trạng sức khỏe của người thân chuyển biến xấu. Người có khả năng giúp, chủ yếu là các y, bác sĩ, được sĩ và cả các chuyên gia tâm lý. Họ tư vấn các phương pháp nhận biết phân biệt bệnh nhân nhiễm Covid-19 hay bệnh khác. Họ tư vấn cách sơ cứu, các thuốc hỗ trợ hô hấp hiệu quả, cách tăng sức đề kháng, hoặc sẵn sàng làm dịu cơn căng thẳng, sợ hãi.

Ở đó, có rất nhiều cảnh ngộ khó khăn cần giúp đỡ vật chất, cũng nhiều không kém là những bàn tay sẵn sàng trao đi những món quà. Trong đó, thật đặc biệt xúc động với một chia sẻ tìm người tặng sữa của một bà mẹ. Chị sinh con được hơn 2 tháng, khỏe mạnh và chị muốn “gửi tặng ít sữa mẹ đến các bé đang cần”. Kèm bài viết là ảnh những bịch sữa căng đầy, được gói vô trùng, để thùng mát cẩn thận. Chưa tới 1 giờ sau bài đăng, người mẹ ấy thông báo đã hết sữa có thể tặng. Và không dừng lại ở đó, hàng trăm bà mẹ khác, những người nhiều sữa và nhiều hơn cả là tình yêu thương trong khó khăn hoạn nạn.

Người Việt mình ở đâu cũng vậy, luôn bên nhau, đùm bọc và kiên cường đến rưng rưng như thế! Sức mạnh ân tình ấy, cho chúng ta những ngày sống đẹp, như chúng ta được nhận những món quà khi trao đi những yêu thương, những chan chứa vì nhau. Vì một ngày mai đẩy lùi dịch bệnh...

PHƯƠNG UYÊN (ghi)

Tình đồng bào mạch ngầm chảy mãi

Theo khảo sát của Tổ chức Dalia Research (Đức) tại 45 quốc gia và vùng lãnh thổ ở khắp các châu lục vừa được công bố, Việt Nam có tỷ lệ người dân tin tưởng vào các biện pháp ứng phó với dịch Covid-19 của Chính phủ cao nhất thế giới.

● Nghĩa đồng bào - vũ khí để Việt Nam chiến thắng đại dịch.

● Nghĩa đồng bào trong lòng lũ dữ.

● Chúng ta là những người anh em ruột thịt cùng một mẹ Âu Cơ.

Kết quả này không bất ngờ, bởi thời gian qua bạn bè quốc tế được chứng kiến sự đồng lòng và tinh thần “tương thân, tương ái” từ Chính phủ cho đến người dân trong phòng, chống dịch bệnh. Đó chính là kết quả của ba tiếng thiêng liêng “tình đồng bào” như mạch ngầm chảy mãi trong lòng dân tộc Việt.

Những ngày này TP HCM cũng nhận được nhiều sự quan tâm, theo dõi, sẻ chia của Đảng bộ, chính quyền và nhân dân nhiều tỉnh, thành trong cả nước. Các địa phương đã gửi về TP HCM nhiều sản phẩm của quê hương như: Vĩnh Long gửi 10 tấn nông sản; Đồng Tháp gửi tặng lương thực, thực phẩm trị giá 300 triệu đồng; Lâm Đồng gửi tặng 55 tấn rau, củ, quả... Bên cạnh các sản phẩm, nhiều địa phương còn chung tay chia sẻ khó khăn với TP HCM như Hải Phòng đã hỗ trợ khẩn cấp 10 tỷ đồng; Quảng Nam 2 tỷ đồng; Quảng Ngãi 1 tỷ đồng; Tây Ninh 1 tỷ đồng, Bến Tre 500 triệu đồng... Tất cả mọi nghĩa tình ấy đã được kịp thời đến các lực lượng tuyến đầu phòng, chống dịch tại các chốt kiểm soát, các cơ sở y tế và người dân gặp khó khăn trong các khu cách ly, phong tỏa trên địa bàn thành phố. Lãnh đạo và người dân TP HCM đánh giá cao, trân trọng cảm ơn sự giúp đỡ nhiệt tình, kịp thời của các địa phương. Dẫu biết rằng nhiều địa phương còn có không ít khó khăn và một bộ phận người dân còn phải được hỗ trợ.

Ngân vang hai chữ “đồng bào”

Có lẽ từ thuở xa xưa, khi dân gian tạo nên sự tích về bọc trăm trứng của mẹ Âu Cơ thì mục đích không chỉ để giải thích nên nguồn gốc nòi giống Tiên Rồng của dân tộc Việt Nam mà đó còn là lời căn dặn của tiên nhân về một mối nghĩa tình ruột thịt và cũng là bảo vật tinh thần vô giá.

Hình như không có quốc gia nào trên thế giới có sự tích nguồn gốc “đồng bào”, ngoài Việt Nam. Có lẽ với họ, tâm

thức về hai chữ “đồng bào”, nếu có thì chỉ là cách để nói về những đứa con cùng cha, cùng mẹ, cùng sinh từ một bào thai; có mối quan hệ tình cảm trong phạm vi huyết thống. Nhưng với người Việt, đồng bào là tất cả những người con đất Việt. Những người có cùng nguồn gốc từ bọc trứng của mẹ Âu Cơ, năm xưa chia nhau lên rừng, xuống biển, sinh sống và giữ gìn non sông gấm vóc ở khắp mọi miền Tổ quốc.

Cái tình nghĩa đồng bào ấy như một dấu gen, ẩn chứa lặng lẽ trong mỗi con người, được truyền từ đời này sang đời khác. Sự lặng lẽ ấy lại mang một sức sống mãnh liệt vô cùng. Suốt mấy nghìn năm dựng nước và giữ nước đã chứng minh rằng, khi đồng bào gặp nạn, khi đất nước lâm nguy thì tình nghĩa đồng bào sẽ dậy lên mạnh mẽ. Những bàn tay nắm lấy bàn tay, đan chặt vào nhau, như những thâm rễ cỏ, bền chặt đến vô cùng.

Ngược dòng thời gian, có thể thấy tinh thần “tương thân, tương ái”, nghĩa đồng bào đã có sẵn trong huyết quản của người Việt, tồn tại trong những câu ca dao, tục ngữ dân gian: “Nhiều điều phù lấy giá gương/Người trong một nước phải thương nhau cùng”, “Thương người như thể thương thân”, “Một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ”... Rồi hai tiếng “đồng bào” khi vang lên tại Quảng trường Ba Đình vào mùa thu tháng tám năm 1945 ẩn chứa một sự xúc động lạ kỳ. Xúc động khi nghe Bác Hồ nói: “Tôi nói đồng bào nghe rõ không?”. Xúc động khi Người kêu gọi “Hỡi đồng bào cả nước”, hừng hực khí thế lên đường đánh giặc...

Đất nước hôm nay bình trở lại, nhưng khó khăn đâu phải đã hết. Thiên tai, dịch họa luôn đe dọa khắp nơi và một lần nữa nghĩa đồng bào lại ngân vang trong lòng mỗi người. Nặng lòng lo lắng cho khúc ruột miền Trung bão lũ triền miên; xót xa thành phố mang tên Bác gồng mình chống dịch... Bởi

nơi ấy có đồng bào, những người anh em ruột thịt cùng một mẹ Âu Cơ.

Tinh thần “tương thân, tương ái” đã trở thành căn tính dân tộc

Để làm rõ nhận định này, mới đây, PGS.TS Lê Thị Bích Hồng, nguyên Phó Vụ trưởng Vụ Văn hóa - Văn nghệ Ban Tuyên giáo Trung ương đã có cuộc trao đổi với truyền thông. Theo PGS.TS Lê Thị Bích Hồng: “Đối với một dân tộc “từ thuở còn nằm nôi” đã luôn phải đối mặt với thiên tai, dịch họa, dịch bệnh, chiến tranh... thì tinh thần đoàn kết, “tương thân, tương ái” luôn hiện hữu như một phẩm tính quý báu, một cách ứng xử thông minh, cần thiết và quan trọng hơn bao giờ hết.

Tinh thần “tương thân, tương ái” là một sợi chỉ xuyên suốt từ quá khứ đến hiện tại. Khi một người vì mọi người, mọi người vì một người, cả một dân tộc sẽ tạo thành một thể thống nhất, đoàn kết, mà đoàn kết chính là yếu tố làm nên sức mạnh. Phù Đổng Thiên Vương là một trong những truyền thuyết tiêu biểu thể hiện sâu sắc tinh thần “tương thân, tương ái” khi đất nước nguy nan. Khi Vua Hùng Vương thứ VI ra lời hiệu triệu tìm người hiền tài ra cứu nước thì từ cậu bé 3 tuổi đến mọi tầng lớp nhân dân đều “đồng khí tương cầu” hưởng ứng lời kêu gọi. Cậu bé ấy đã lớn lên bằng cơm cà, mắm muối của dân làng Phù Đổng và nhân dân quanh vùng. Vũ khí bằng sắt mà Thánh Gióng có trong

tay cũng là sự chung sức đóng góp của nhân dân. Thánh Gióng mang sức mạnh của nhân dân ra trận, được nhân dân tôn vinh bởi phẩm chất người anh hùng vì dân, vì nước và chính sức mạnh đoàn kết ấy đã làm nên chiến thắng và khiến quân thù khiếp vía, kinh hồn.

Tinh thần ấy còn được thể hiện khi nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa ra đời ngày 2/9/1945 với muôn vàn khó khăn. Cảm kích trước tấm lòng của Chủ tịch Hồ Chí Minh thể hiện trong bức thư gửi đồng bào cả nước, ngay sau đó Quỹ Độc lập đã được thành lập, Tuần lễ vàng đã được phát động và các nhà tư sản đã tích cực đóng góp tiền, vàng, sản nghiệp để góp công xây dựng nước nhà non trẻ. Sau này, trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước, tinh thần “tương thân, tương ái”, một lần nữa được thể hiện trong trách nhiệm công dân “thóc không thiếu một cân, quân không thiếu một người”, “xe chưa qua, nhà không tiệt” của nhân dân miền Bắc. Chính họ đã trở thành hậu phương vững chắc cho miền Nam, yếu tố quan trọng làm nên chiến thắng 30/4/1975, giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước.

Có thể thấy truyền thống “tương thân, tương ái” là một phẩm chất quý báu của dân tộc ta mà chỉ cần có điều kiện khơi gợi là tinh thần ấy bùng lên như ngọn lửa và từ những ngọn lửa nhỏ sẽ góp thành ngọn lửa lớn làm nên sức mạnh dân tộc Việt”.

Cũng theo PGS.TS Lê Thị Bích Hồng, chính tinh thần “tương thân, tương ái” đã làm

nên sức mạnh của Việt Nam trong cuộc chiến chống dịch Covid-19. “Bởi tinh thần đó có vai trò hết sức to lớn trong những thành công bước đầu của Nhà nước ta trước dịch Covid-19. Cần phải hiểu rằng, trong lịch sử cũng như hiện tại, Chính phủ chỉ phát ra lời kêu gọi khi gặp tình huống cấp bách và lúc này cần nhất là sự hưởng ứng của cả cộng đồng. Và, trước lời kêu gọi của Tổng Bí thư, Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng, các chi thị của Chính phủ, cả hệ thống chính trị từ Trung ương đến địa phương, từ các y, bác sĩ, chiến sĩ cho đến các cụ già, em nhỏ, ai nấy đều hưởng ứng một cách cao độ.

Rất nhiều hoạt động của Chính phủ Việt Nam như chuyên bay đón người Việt Nam ở nước ngoài về tránh dịch, miễn phí toàn bộ tiền khám, chữa bệnh cho bệnh nhân Covid-19 hay những gói hỗ trợ chưa có tiền lệ trị giá 62 nghìn tỷ đồng, rồi 26 nghìn tỷ đồng cho hàng chục triệu người dân bị ảnh hưởng bởi dịch bệnh... đã thể hiện hình ảnh của một Chính phủ nhân văn, vì con người. Câu nói của người đứng đầu Chính phủ: “Không có ai bị bỏ lại phía sau” đã có một sức mạnh truyền cảm hứng lớn lao đến mọi người dân. Ai nấy đều cảm thấy mình cũng có một phần trách nhiệm, muốn góp sức làm một điều gì đó cùng Chính phủ đẩy lùi dịch bệnh. Đó chính là sức mạnh của sự liên kết cộng đồng, của tinh thần “tương thân, tương ái” - PGS.TS Lê Thị Bích Hồng nhấn mạnh. **HỒNG MINH**

Đã là người dân đất Việt thì ta phải có trách nhiệm giữ gìn, phát huy, nhân rộng tinh thần “tương thân, tương ái”

Để tinh thần “tương thân, tương ái” luôn được duy trì, bồi đắp, theo GS.TS Nguyễn Ngọc Phú, Phó Chủ tịch kiêm Tổng Thư ký Hội Khoa học Tâm lý - Giáo dục Việt Nam thì trước hết, cần phải đẩy mạnh công tác tuyên truyền, giúp cho mỗi người dân ý thức rõ “tương thân, tương ái” là giá trị đạo đức truyền thống của dân tộc Việt Nam ta, đã là người dân đất Việt thì ta phải có trách nhiệm giữ gìn, phát huy, nhân rộng trong cộng đồng.

Tiếp đó, trong bối cảnh hiện nay, phải chuyển tinh thần vì cộng đồng từ sự ứng phó thành trách nhiệm công dân với cộng đồng, với xã hội thông qua giáo dục tổng thể trong nhà trường, trong gia đình và ngoài xã hội. Cuối cùng, phải biết tận dụng nhiều hình thức để chuyển tải thông điệp “tương thân, tương ái” tới mỗi người thông qua hoạt động của Đoàn Thanh niên, Hội Phụ nữ, các tổ chức quần chúng. Các biện pháp trên cần được tiến hành thường xuyên và phải được hâm nóng một cách có ý thức thông qua các đợt lễ kỷ niệm chung của đất nước và của riêng các tổ chức xã hội.

Người làng

○ Truyện ngắn của: **DIỄN KHÁNH**

Xuống xe, cây tường vi đầu ngõ nở rực rỡ đón chào. Mấy con bướm dập dờn khoe cánh. Ông vừa hạ mấy tấm toan tranh khỏi xe tắc-xi thì có tiếng chào. “Ồi bác Hào về đấy ạ. Bác để cháu khuân vào cho ạ”. Là thằng Thành con nhà Đoán. Ông chỉ kịp nói “tốt quá” thì Thành đã phẩm phẩm mang đồ vào nhà. Ông khoác lên vai chiếc ba lô rồi thông thả bước. Phía sau có người phi xe máy vút qua, chào. Ông Hào không nhận ra giọng khê đặc đó là của ai. Thành đặt ngay ngắn toan, rồi xin phép đi. Ông Hào nín: “Bác cảm ơn cháu. Cháu ở lại uống nước đã”. Thành xin phép đi. Thành vừa đi thì bố của Thành đến, tóc cháy xém, mặt đen đúa nhưng hai cánh tay mồm mím vung. Ông Đoán, người mà ông Hào cũng chả thích, dù ngày nhỏ chơi thân. Ông Đoán thông thả ngồi xuống ghế, xởi lời:

- Lâu lắm chả thấy ông về nhà? Chắc nhiều việc lắm! Mà cũng dịch đợt này...

Em trai ông Hào pha trà ủ hoa nhài, thơm phức. Ông Hào rót mời khách.

- Tôi cũng nay đây mai đó. Chả có định an cư. Ngẫm ra, cũng chả có gì sướng.

Nhấp một ngụm trà nhỏ, e chừng nóng quá, ông Đoán đặt cốc xuống, nói:

- Mà độ này chắc ông về nhiều lắm. Lần này về ông về về làng ta đi.

Nhắc đến quê hương, ông Hào lặng đi, như thể vừa chạm vào một điều gì đó khó nói lắm. Ông cười trừ, nâng cốc trà, nhấp một ngụm. Soi lại lòng mình, đúng là ông chưa bao giờ vẽ một bức từ tế về làng. Trước đây ông từng vẽ, nhưng đó chỉ là những phác thảo nho nhỏ của thời tuổi trẻ, gắn với một vài kỷ niệm đứt gãy và mờ ảo. Nay ông là họa sĩ nổi tiếng, tâm thế đã rất khác khi thế giới muôn màu ngoài kia thẩm vào. Một lần, cách đây chục năm gì đó, ông cũng đã bắt tay vẽ một bức sơn dầu về cánh

đồng làng, nhưng cảm hứng bay đầu mất, bức tranh vẫn dở dang. Sau đó ông dùng màu phủ lên phong, xóa, vẽ thành bức khác. Trong khi ông điên dã nhiều nơi, vẽ đất khách quê người hàng chục bức phong cảnh. Bức nào cũng mỹ mãn, tâm huyết. Còn quê hương, với ông là một khoảng trống.

- Bác Hào đi muôn nơi, chứ quê thì quan tâm gì. Mỗi lần về chỉ chốc lát rồi đi luôn, không kịp gặp gỡ họ hàng. Đất đai, ruộng vườn, may mà có hàng xóm...

Ông Thật bỏ lửng câu nói, dù chẳng có ý giầy vò anh trai, nhưng cũng khiến ông Hào lạnh người. Nghe em trai nói, ông nghĩ đó là lời trách móc xoáy sâu tâm can. Mắt ông Hào rơm rớm. Ông Thật bỗng nói hay bất thường:

- Tường quây khu đất của bác, chỗ giáp với bác Đoán năm vừa rồi bị đổ, bác ấy xây lại giúp kiên cố rồi. Ngôi nhà bỏ không của bác năm ngoài em kiểm tra, phát hiện bị dột nặng, cũng nhờ bác Đoán và con trai đảo ngói giúp đỡ khỏi xuống cấp. Mà giúp không hề đòi hỏi. Đó mới thật là hàng xóm tốt. Chứ em tàn tật thế này, làm gì được đâu.

Là thương binh nặng, mất một tay, sinh hoạt khó khăn, ông Thật còn nhiều vất vả nhưng vẫn gắng cho hai người con học hành. Vợ chồng ông ở nhà chăm sóc mẹ - cụ Thi. Cụ Thi tuổi gần chín mươi, tính tình xởi lời nên ai cũng quý. Quý nên những việc nặng nhọc và khó như xây tường, sửa nhà, tía cảnh cây đều được giúp đỡ. Sau những lời gan ruột của em trai, ông Hào trân trân nhìn ông Đoán, đầm màu xấu hổ. Một người bạn bao năm vẫn chất phác. Vậy mà ông Hào còn hậm hực, thậm chí coi thường, không thèm gặp bạn. Ông Hào còn ghét một

vài người. Sự khinh ghét nảy thành những cây leo khinh miệt, lây sang những người khác nữa. Họ nói năng bộp chộp, dài lê thê, có lúc tục tằn. Ông thấy dị ứng. Xa cách hàng xóm dần dần xa cách cả quê hương.

- Cảm ơn ông Đoán nhiều nhé!

Trong tâm khảm ông Hào, một sự bất ngờ dòn ứ rồi bật ra, vừa gượng gạo, vừa đầy hàm ơn.

- Có gì đâu - ông Đoán cười, xua tay - chúng ta là hàng xóm, anh em mà. Bao nhiêu năm nay, chúng ta phải che chở cho nhau, dựa vào nhau. Đây, bọn trẻ cứ lớn lên, rồi đi ra ngoài tuốt, sau này cũng chỉ đám người già cỗi lổ như chúng ta ở với nhau.

Lòng ông Hào như có nhiều vết thương lắm, quặn lên, vón cục lại. Như thế thì ông thua đứt ông Đoán rồi. Người ta bao năm chỉ quanh quẩn ở quê, vậy mà vẫn đầy vị tha, chẳng để bụng chuyện cũ. Còn ông khư khư ôm chuyện quá khứ. Quá khứ thì mờ ảo và khó phân biệt đúng sai. Ngày xưa ở làng, ông Hào và ông Đoán cùng thích bà Dược. Đường Xoan dẫn ra đê trông xoan thành chôn hờ hện. Ở đó nhiều gió và trăng rất sáng. Ông Hào tự tin sẽ lấy được bà Dược. Nhưng bà Dược yêu và lấy ông Đoán, làm vợ ông đến giờ. Bà nề sự lăng mạn của ông Hào, cũng có một chút rung động. Nhưng bà chỉ được chọn một. Bao mùa hoa êm đềm đã nở vào những ngày hội êm đềm, mà lòng ông Hào từ năm đó nổi bão. Ông Hào hậm hực từ ngày đó. Hận, ghét, oán. Sau này ra phố, lấy vợ nghề nghiệp đàng hoàng ông vẫn không quên chuyện cũ. Cách đây hơn chục năm, ông Đoán muốn mở rộng ngõ để tiện đi lại, hai lần cất lời xin ông Hào để lại bốn mươi phần đất, chiều dài hai

mươi mét, nhưng không được chấp. Sau này ông Thật thuyết phục anh trai Hào bực mình, quát: “Chú muốn làm gì làm”. Nề tình làng xóm, ông Thật giãi cát đất cho ngõ ông Đoán rộng ra. Về biết chuyện, ông Hào mặt nặng mày nhẹ, gằn giọng mắng em trai, cũng tránh mặt ông Đoán.

Cụ Thi đi chơi dưới xóm lẻ về. tiếng chuyện trò, cụ đoán là con trai ở về nhà:

- Ông nhón về rồi đây. Có đưa vợ con không?

Bao năm qua, cụ vẫn tếu táo gọi con cả là “ông nhón”. Cụ lấy thế làm vui, thấy đời mình chẳng đến nỗi. Cuộc sống nào cũng vui vẻ. Hai con và khách khứa xong, cụ chào lại khách rồi ngồi xuống, ông Hào. Cụ chìa ra cái túi có đựng lọ bóp, khoe:

- Đây này, cụ Nhiều bóp hiệu quàng bảo tôi cầm về bóp vào cánh tay họ trượt chân ngã, va vào cành cây. Làng tốt là, quan tâm đến nhau lắm lắm!

Lại nhắc đến chuyện người làng tâm nhau, cụ Thi nhìn ông Đoán, rồi sang con trai:

- Phúc đức nhà ta vì có những người như bác Đoán đây, ông nhón ạ. Con vợ chồng nhà Thật thì cứ phải chạy vạy nhà không trông vào bác Đoán thì chết.

- Mẹ, mẹ ngã thế nào? - Ông Hào hoảng - Có nặng lắm không?

- Không sao - cụ Thi lắc đầu - Sơ sơ. Với lại, có nặng thì trong tình làng nghĩa họ khăng khít, cũng nhẹ đi. Đây, hôm đi người làng đến nhà hỏi thăm đồng ới là

TIẾNG LÒNG

Chuyện kể từ đôi bàn tay

Đó là chuyện về những đôi bàn tay nhăn nheo, thô ráp, bủng beo vì ngâm lâu trong nước. Những đôi bàn tay xấu xí ảnh lên vẻ đẹp của sự hy sinh thầm lặng.

“Mỗi lần tháo găng tay, nhìn đôi bàn tay mình như bàn tay người lạ. Đôi bàn tay nhắc nhở mình rằng còn rất nhiều người trong nguy kịch đang chờ đợi. Rồi chúi nghĩ ngợi vẫn vợ ấy cũng tan biến đi, thời gian không cho phép cả việc nghĩ suy”, ngày hôm qua, một bác sĩ đăng lên Facebook cá nhân của mình hình ảnh đôi bàn tay cùng những lời như thế. Đã gần 1 tháng kể từ ngày thành phố bùng dịch dữ dội anh mới đăng tải một thông tin ngắn ngủi lên Facebook của mình. Những ngày qua, đã có lúc anh trực cấp cứu 12h mỗi ngày liên tục, làm như một phán xạ trong khi cơ thể rã rời. Hôm kia, đoàn bác sĩ chi viện đã vào, anh và đồng đội mới được nghỉ một chút để “xả hơi”.

● Đôi bàn tay nhăn nheo của các y, bác sĩ khi phải đeo găng tay cao su quá lâu để lấy mẫu xét nghiệm.

Những ngày qua, hình ảnh nhiều đôi bàn tay “kì lạ” đã được cộng đồng truyền nhau. Có một nữ sinh viên y khoa xinh đẹp, chụp và đăng hai bức ảnh “trước và sau”. Trước kia, bàn tay ấy trắng xinh, thon thả, nuột nà và rất “điều đà” với những móng tay sơn màu hồng cánh sen ngọt ngào. Bây giờ, những chiếc móng tay cắt cụt ngắn trên một bàn tay sần sùi, bủng beo, đầu ngón tay móp méo. Có nữ điều dưỡng “khoe” đôi bàn tay sưng phồng gập rười bần tay cô lúc bình thường, những đầu ngón tay tím tái.

Và còn hàng ngàn đôi bàn tay mà chúng ta không thể thấy vì không xuất hiện trên mạng xã hội, những đôi bàn tay mà đến chủ nhân của chúng cũng dường như không nhận ra đó là tay mình. Nó không chỉ sưng phồng, móp méo, tím đỏ vì đeo găng tay cao su bó sát trong nhiều giờ liên tục. Nó còn mỏi nhừ, đau đớn, đôi khi mất cả cảm giác.

Những bàn tay ấy đã trải qua những gì? Đó là những ngày dài liên tục thực hiện nhiệm vụ lấy mẫu xét nghiệm suốt ngày, xuyên đêm cho hàng ngàn người, đặc biệt trong các khu phong tỏa. Đó là những ca cấp cứu đến liên tục với cảm

như thể hệ trọng lắm. Gớm, cứ là nhẹ hết cả người! À, mà sao không bảo mẹ con nó về. Dù sao nơi đây cũng là quê chồng, còn có tôi ở đây, mồ mả các cụ ở đây.

- Nhà con vớ lại cháu bận mẹ ạ!

Mẹ già hào hứng kể tình làng, ông Hào mắt chữ a, mồm chữ o. Ông thấy mình như đã xa lâu lắm chuyện tình cảm mộc mạc, không được tắm trong bầu sinh quyền mát lành của tình người, ở đó người này quan tâm đến người kia. Từ chuyện cổ cưới, đám hiếu, con đồ đại học, bán được đàn gia súc béo đều chia vui. Ra đường người dân bỗ bã hỏi thăm, bắt tay nhau xoắn quẹo. Người già ngồi đánh cờ, chuyện trò trên trời dưới biển cả ngày không chán. Ông đi xa, đôi khi đến những thành phố phương nam vài tháng. Đi nhiều nên học được cái mới lạ. Đi nhiều nên tiếp xúc, gặp biết bao người, xấu-tốt, trơ trên, lợi dụng, lưu manh... Ông cũng sống nhà mặt đất, ở chung cư, nhưng lảng giềng lạnh nhạt, về đến nhà ai nấy cửa đóng then cài. Đâu có chuyện người ốm được hàng xóm đến hỏi thăm vồn vã như ở quê nhà. Đâu có chuyện một cốc nước chè, nước vối cũng có nhau. Người vợ thứ hai của ông đặc một màu lạnh nhạt, không giao lưu hàng xóm, thậm chí chẳng thèm hỏi han sức khỏe người thân, mẹ già của ông. Nhắc thì bà mặt nặng mày nhẹ: “Chuyện ai người đó lo”. Vậy thì còn đâu ấm áp tinh thần. Lâu dần ông cũng lạnh nhạt với vợ, ít quan tâm đến gia đình vợ, có lúc vô cảm trước tin nhạc phụ, nhạc mẫu ốm. Ngay như lần này, ông lên kế hoạch cho cả vợ và con trai về, nhưng không được hưởng ứng. Chuyện chùng chãi giữa hai vợ chồng đôi khi khiến ông mệt. Có lúc ông định buông, nhưng nghĩ thương hai con, một trai một gái. Thằng con trai đã đòi quê hương, tâm hồn nhiều vết thương. Nó cũng yêu, hy vọng rồi bị phản bội. Lúc khổ đau nó ngồi rũ như cây dưa héo.

Tiếng ông Đoán kéo ông Hào về thực tại. Ông Hào quay sang:

- Tôi xa quê, lại ít về, đúng là có lỗi với mẹ tôi, với anh em, lảng giềng. Xa quê lâu quá thành ra lạc hậu. Tôi không ngờ người làng mình còn giữ bao nét ăn nếp ở đẹp đến vậy. Có ông Đoán ở đây, cho tôi xin lỗi, vì có những lúc không phải với ông!

Lòng ông Đoán được giải tỏa. Người nông dân cả đời bám góc làng như ông thốt lên những mỹ từ khiến tất cả nhẹ lòng:

- Không. Có gì đâu mà ông xin lỗi. Chúng ta lớn lên bên nhau, có biết bao kỷ niệm đẹp thời thơ ấu và thời thanh niên đi tán gái. Rồi đi bộ đội, tôi lại cùng đơn vị chiến đấu với chú Thật. Ăn rừng ngủ bụi, hành quân dưới mưa bom bão đạn cùng nhau. Chú Thật hai lần cứu tôi thoát chết. Tôi nặng ân tình với hai anh em ông. Đúng là chẳng gì bằng tình cảm. Tình cảm đã xui

khiến chúng ta tụ lại, gần nhau, biết giúp đỡ nhau. Chỉ có tình cảm mới lâu bền và khiến chúng ta thoải mái, cụ Thi và hai ông ạ!

- Bác Đoán nói ấm áp quá - cụ Thi làm động tác như vỗ tay - Chẳng biết thiên hạ người ta giàu có đến đâu, nhưng làng ta cứ gặp nhau tay bắt mặt mừng đã. Tết nhất thì nhà này đi sang nhà kia, gồm là cứ vui đáo để. Bao nhiêu năm qua, nghe nói ở nhiều nơi đã nhạt rồi, nhưng làng ta thì không. Cổ thụ làng ta vẫn còn nhiều, di tích nguyên vẹn, nhà thờ thành hoàng làng đẹp mỹ mãn. Hay vì thế, văn hóa làng vững, nhỉ?

Cuối chiều ông Đoán rủ ông Hào xuống ao nhà tắm. Sau mấy chục năm ông mới lại tắm ao. Khuây khoả. Mát lạnh. Lúc trở lên, thấy tinh thần thật sảng khoái. Cây khế ngoài sân lịch chích tiếng chim về tổ. Qua nói chuyện với ông Đoán, ông Hào tự thấy mình hẹp hòi.

Biết ông về, ông Thoan ở xóm ngoài đưa con gái mười hai tuổi đến hỏi thăm, nhờ ông tư vấn vì con gái mê vẽ. Ông cũng mang sang “cây nhà lá vườn” là con gà trống, ít rau thơm sang tặng. Ông Thoan hoàn toàn không e dè, nhưng ông Hào có chút ngại ngại. Ngày xưa, ông Hào đi xe máy về làng, va vào con trai ông Thoan đi đường nên hai người xích mích. Ông Hào nhớ rõ, thật ra ngày đó ông có lỗi, còn to tiếng, tỏ ra bức dọc. Hắn ông Thoan cũng chưa quên, thế mà giờ vẫn thân thiện đến tìm, chứng tỏ ông không muốn chuyện con con ấy làm ảnh hưởng. Trong thâm tâm, ông Hào mừng vì làng có cháu gái mê hội họa.

- Cháu gái xinh xắn quá! Đam mê nghệ thuật và theo nghề bao giờ cũng vất vả lắm đấy. Sau này bố cứ cho cháu thi vào mỹ thuật ứng dụng. Cái đó xã hội đang rất cần. Còn thích vẽ tranh thì ta cứ vẽ.

- Vâng. Ông cứ tư vấn giúp. Sau này có gì nhờ ông hướng dẫn cháu với.

Trong lúc ngồi nói chuyện thì cụ Bạch, cụ Thỏa biết ông Hào về cũng đến chơi. Bộ bàn ghế bằng lứa đơn giản, ông Thật kê dưới gốc nhãn cổ thụ, trở thành điểm tụ họp vui nhộn. Dưới những gốc cổ thụ làng, chỗ nào chẳng có thể là nơi tụ họp. Từ những đứa trẻ đến các cụ già. Nghe mọi người kể chuyện tếu, chuyện làng, trong lòng ông Hào nảy lên một ý tưởng vẽ tranh tuyệt đẹp. Chẳng phải điên dã đâu xa. Ông cứ về về cái mộc mạc, giản dị, lối sống giàu tình của mảnh đất này cũng đủ đầy xúc động, có một gia tài. Đêm đó ông Hào cùng mấy người đi lại đường Xoan. Đường vẫn như xưa nhưng lứa xoan thời thanh xuân của thế hệ ông Hào đã được khai thác lấy gỗ. Lứa mới xen canh, giờ to bằng bắp chân. Ông Hào ước, giá mình đừng tự chặn lối về, để có thể gặp lại những điều tuyệt vời này suốt những năm qua. **D.K**

bộ đồ bảo hộ lại trở thành nỗi mệt nhọc, vướng víu, gây khó khăn cho một người đang đặt lên hàng đầu nhiệm vụ thiêng liêng là điều trị cho bệnh nhân Covid-19.

Có không ít những bức tranh được các họa sĩ trẻ vẽ tri ân lực lượng y tế. Là tấm lưng rộng trong bộ đồ bảo hộ y tế, là bàn tay sứt sẹo nhăn nheo. Là hình ảnh người bác sĩ ngủ gục bên giường bệnh nhân. Phải rồi, giờ đây hình ảnh những bác sĩ, nhân viên y tế kiệt sức ngủ gục bên hành lang, nơi góc cầu thang, trong góc khuất bệnh viện đâu còn hiếm hoi nữa. Một đến không biết mình đang mệt, thực hiện nhiệm vụ đến mức đôi khi quên mất những nhu cầu thông thường của cá nhân như vệ sinh, ăn, ngủ... là chuyện có thật của những y bác sĩ trong tâm dịch.

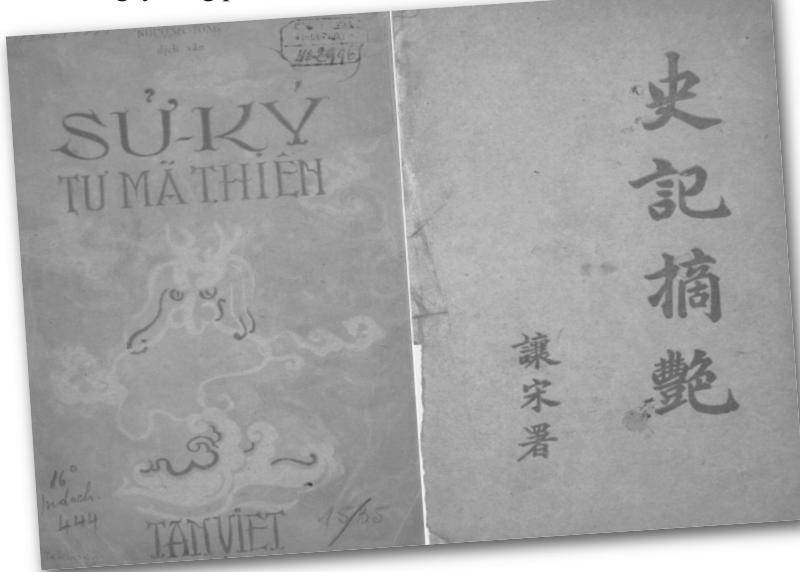
Rồi, ngoài những nỗi đau thân xác là sự kiệt quệ của thể chất, của tinh thần. Giữa Sài Gòn, có rất nhiều y, bác sĩ hàng tháng trời nay không thể về nhà, không được gặp mặt người thân. Đau đớn hơn, có cả những trường hợp người thân qua đời vì chính virus Covid-19, trong khi họ đang nỗ lực hết mình để kéo những sinh mạng khác từ cửa tử trở về.

“Thương cảm đến nghẹn lòng”, “xót xa vô cùng”, “cảm phục và ngưỡng mộ”, đó là hàng ngàn lời yêu thương từ

ĐỌC SÁCH

Giữ văn phong bản dịch "Sử ký Tư Mã Thiên"

Sau hơn nửa thế kỷ vắng bóng, bản dịch “Sử ký Tư Mã Thiên” của Nhượng Tống đã được tái bản. Thay vì chỉ in lại theo ấn phẩm cũ, cuốn sách đã được hiệu khảo để độc giả dễ tiếp cận với bản dịch cách đây gần tám mươi năm, khơi gợi nhiều điểm đáng lưu ý đối với việc in lại các sách vở thời trước. Đây là một vấn đề cần lưu tâm khi xu hướng in lại sách xưa ngày càng phát triển mạnh mẽ.

● Cuốn *Sử ký Tư Mã Thiên* do Nhượng Tống dịch, Nguyễn Duy Long hiệu khảo vừa tái bản với diện mạo mới.

Một điều ít thấy với các sách tái bản từ những ấn phẩm cũ là ít có sự chú thích đối với những từ ngữ đã cũ. Ở ấn bản “Sử ký Tư Mã Thiên” vừa ra mắt, người hiệu khảo Nguyễn Duy Long đã thêm nhiều phụ chú giải thích những trường hợp như thế để giúp độc giả ngày nay không bị ngỡ ngàng.

Ví dụ có câu thế này: “Vậy ta không thể nhất khái chỉ cho Thượng Thư là đúng...”. Theo ông Nguyễn Duy Long: “Từ nhất khái giờ ít thấy, nên chú thích bằng Việt Nam tự điển của Hội Khai Trí Tiến Đức là “nhất thiết, một mực, khư khư”. Hoặc: “Cho chuyện trần phủ lúc nhà Hán mới lên cũng không phải là thất sách: hồi hộ khéo!” thì hồi hộ được chú thích bằng Hán – Việt từ điển của Nguyễn Văn Khôn là “quanh co, che đậy”.

Đối với các từ điển dùng để chú thích, người hiệu khảo ưu tiên dùng các sách cùng thời hoặc sớm muộn hơn khoảng hai ba chục năm, như vậy thì có thể hiểu đúng được nghĩa ở thời điểm đó chứ không phải nghĩa bây giờ.

Ví dụ: “Lời của thầy mộng mệnh phóng túng...” thì từ mộng mệnh hiểu theo thời đó là “mở mị” (Việt Nam tự điển, Hội Khai Trí Tiến Đức) chứ không phải chỉ sự rộng lớn như nghĩa ngày nay.

Ngoài những từ ngữ cũ, còn có nhiều từ ngữ khó hiểu. Những trường hợp này thường là do dịch thẳng từ Hán văn mà ra. “Khi thêm phụ chú, tôi sẽ tham khảo bản dịch của Nhữ Thành, bản dịch bạch thoại hoặc tra từ điển tiếng Trung”. – Ông Nguyễn Duy Long chia sẻ.

Bên cạnh đó, việc dịch thô cũng là một điều khó tránh khỏi của các dịch giả. Trong quá trình hiệu khảo, việc sửa các câu dịch sai hoặc dịch thô sẽ khiến cho câu bị mất đi văn phong vốn có. Vậy nên, người hiệu khảo phải cố sửa làm sao để có thể giữ được văn phong của người dịch một cách tối đa.

Theo ông Nguyễn Duy Long: “Nhượng Tống đã rất khéo léo khi chọn một thứ văn phong bình dị, mộc mạc, đậm chất khẩu ngữ để dịch Sử ký Tư Mã Thiên. Tôi đánh giá đây là lỗi dịch vô tiền khoáng hậu, các dịch giả đời sau khó bì được”. **ĐỨC ANH**

giác dường như bắt lực. Đó là những khoảnh khắc tháo găng tay, mỗi rời, đau buốt vì da tay bị bào mòn tiếp xúc với nước sát trùng. Lấy tay ra khỏi găng tay, đến chiếc điện thoại còn không nhận ra vân tay chủ nhân của nó.

Nhưng, những đôi bàn tay chỉ là khởi đầu của câu chuyện. Chịu đựng sự vất vả và hy sinh không chỉ có những đôi bàn tay. Giữa những ngày hè nóng bức, ở Bắc Giang, Hà Nội, Sài Gòn... có biết bao y, bác sĩ, nhân viên y tế, tình nguyện viên khoác lên mình bộ đồ bảo hộ để làm nhiệm vụ. Suốt một ngày dài, những bộ đồ bảo hộ sũng nước, dán chặt vào cơ thể. Ngâm trong mồ hôi nhiều giờ liên tục, hậu quả là những bàn chân sưng phồng, tróc lỗ, những vùng da mẩn ngứa, viêm loét, dị ứng, đỏ rực.

Còn gương mặt, sau một thời gian đeo khẩu trang liên tục hẳn lên những vết ngang vết dọc, những đường hằn, u nhọt... khi làn da bị bí bách lâu ngày. Có nữ y tá xinh đẹp, sau một tháng “trực chiến”, không còn nhận ra mình trong gương. Có nữ điều dưỡng 23 tuổi, từ Quảng Ninh theo đoàn chi viện cho Bắc Giang, đã cắt phăng mái tóc dài dày đen nhánh mà cô rất دوست tự hào. Bờ, mái tóc đẹp ở thời điểm bình thường, nhưng trong những ngày gian lao, ử mình trong

cộng đồng gửi đến những “chiến sĩ áo trắng” nơi tuyến đầu.

Nhưng, những yêu thương, tốt nhất nên được biến thành hành động cụ thể. “Chúng tôi vắng nhà vì bạn/ Bạn hãy ở nhà vì chúng tôi” - ngay từ đợt bùng dịch năm ngoái, đội ngũ y tế tại Bệnh viện Nhi đồng 1, TP.HCM đã cùng nhau xếp thành một đội hình vui nhộn, truyền đi thông điệp ấy. Nếu người dân còn thiếu ý thức, còn không tuân thủ, còn đi loanh quanh, thì mọi nỗ lực của lực lượng y tế sẽ càng như muối bỏ biển.

Sự tri ân các bác sĩ và nhân viên y tế nên được thể hiện bằng việc nâng cao ý thức phòng chống dịch, bằng việc coi chính mình là một “chiến sĩ” trong mặt trận phòng chống dịch. Chỉ có nghiêm túc tuân thủ các quy định về phòng chống dịch bệnh, tuân thủ chỉ thị của cơ quan nhà nước đề ra, bảo vệ an toàn cho bản thân và gia đình, góp phần giảm đi số ca mắc Covid-19, thì lực lượng y tế mới có thể giảm được áp lực, bớt đi gánh nặng, với phần nào sự vất vả.

Những bàn tay nhăn nheo ấy chính là những “bàn tay vàng” cứu bao sinh mạng, rất đẹp đẽ, đáng trân trọng. Xin hãy tri ân họ, bằng trái tim và bằng hành động tích cực của mình. **NGỌC MAI**

Những lưu ý khi chăm sóc người cao tuổi trong mùa dịch

Người cao tuổi là một trong những đối tượng có nguy cơ biến chứng cao khi nhiễm phải Covid-19. Vì vậy, cần có những phương pháp bảo vệ, chăm sóc sức khỏe người cao tuổi hợp lý để phòng ngừa nguy cơ dịch bệnh xâm nhập.

● Người cao tuổi cần điều dưỡng tinh thần, vận động để tăng cao thể lực.

Vì sao người cao tuổi phải “e dè” với Covid-19 hơn?

Các số liệu thống kê cho thấy người cao tuổi, người mắc bệnh mạn tính... có nguy cơ lây nhiễm cao, bệnh tiến triển nặng nề hơn, điều trị kéo dài với chi phí tốn kém hơn và tỷ lệ tử vong cao hơn. Ở Trung Quốc, tỷ lệ tử vong lên tới 19% ở bệnh nhân từ 70 tuổi trở lên; 10,5% ở người mắc bệnh tim mạch; 7,3% ở người mắc đái tháo đường; 6,3% ở người mắc bệnh phổi tắc nghẽn mãn tính (COPD); 6,0% ở người tăng huyết áp và 5,6% ở bệnh nhân ung thư...

Covid-19 có xu hướng gây nhiều biến chứng nghiêm trọng hơn ở người trung niên và lớn tuổi. Nguy cơ phát triển các triệu chứng nguy hiểm tăng theo tuổi tác. Ở Mỹ, khoảng 80% trường hợp tử vong là ở những người từ 65 tuổi trở lên. Rủi ro thậm chí còn cao hơn đối với người lớn tuổi có các bệnh lý nền.

Các chuyên gia cho rằng, nguy cơ tử vong, biến chứng gia tăng đối với người trong độ tuổi 50 và tăng lên trong những độ tuổi 60, 70 và 80. Những người từ 85 tuổi trở lên có nhiều khả năng mắc bệnh rất nặng.

Người cao tuổi sẽ dần xuất hiện những sự lão hóa của cơ thể, từ hệ xương khớp cho đến các cơ quan quan trọng trong bộ máy hoạt động như tim, phổi, hệ thống mạch máu. Tình trạng này làm giảm khả năng thích ứng của cơ thể người lớn tuổi đối với những tác động từ bên ngoài như thời tiết và môi trường, làm tăng nguy cơ lây nhiễm các bệnh truyền nhiễm, đặc biệt các bệnh lý đường hô hấp. Sự lão hóa của cơ thể khiến sức đề kháng của người già bị suy giảm, hệ miễn dịch yếu hơn. Do đó, hệ hô hấp cũng yếu đi dần theo thời gian, lồng ngực giảm khả năng co giãn, dung tích phổi giảm, phản xạ ho, lực ho kém. Vì vậy, nếu không thực hiện phòng tránh

đúng cách, người lớn tuổi có nguy cơ mắc Covid-19 chủng mới hiện nay rất cao.

Khi đã bị nhiễm virus, bệnh sẽ tiến triển nhanh hơn ở người cao tuổi, diễn biến bệnh xấu nhanh và có thể tăng nặng, gây ra nhiều biến chứng. Các trường hợp nghiêm trọng, người bệnh phải thở bằng máy, nặng hơn phải can thiệp ECMO, hoặc thậm chí là có thể dẫn đến tử vong.

Ngoài ra, đa số người cao tuổi cũng thường mang theo nhiều yếu tố bệnh nền trong cơ thể, mắc các bệnh mạn tính kèm theo. Đây cũng là một trong các nguyên nhân người già nằm trong nhóm có nguy cơ cao mắc dịch bệnh.

Theo Quỹ Quốc gia về Bệnh truyền nhiễm, người cao tuổi dễ mắc và tử vong cao hơn do Covid-19, nguyên nhân rõ nhất là do chức năng hệ miễn dịch giảm suy giảm. Tuổi cao, các cơ quan trong cơ thể có sự thoái hóa, suy giảm chức năng khiến cho hệ miễn dịch của cơ thể yếu dần, khiến người lớn tuổi gặp khó khăn trong cuộc chiến chống lại virus, vi khuẩn tấn công cơ thể. Cạnh đó, khi tuổi tác tăng cao, mức độ viêm cao có thể làm tổn thương phổi, thận và ảnh hưởng đến nhiều cơ quan khác trong cơ thể.

Người cao tuổi thường có sẵn tình trạng bệnh lý nền trước đó, nên việc virus xâm nhập gây nhiễm trùng đường hô hấp có thể gây ra những biến chứng nghiêm trọng hơn ở bệnh tim, thận hoặc gan. Ngoài ra, chức năng phổi giảm theo tuổi tác khiến khả năng thông khí kém hiệu quả, nếu có thêm tình trạng viêm phổi tiến triển thì tình trạng suy hô hấp dễ phát triển.

Chính vì vậy, mỗi gia đình cần đặc biệt quan tâm chăm sóc cho người cao tuổi trong thời điểm dịch bệnh hoành hành. Đồng thời, người cao tuổi cũng cần chú ý các nguyên tắc tự bảo vệ sức khỏe cho bản

● Nên thường xuyên theo dõi các chỉ số sức khỏe cho người cao tuổi.

thân mình, tránh nguy cơ xâm nhập của Covid-19.

Chăm sóc và bảo vệ người cao tuổi tại nhà như thế nào?

Theo các bác sĩ và các chuyên gia dinh dưỡng, chăm sóc người cao tuổi cần chú trọng cả yếu tố tinh thần và thể chất.

Người già cần nhất yếu tố tinh thần, được con cháu quan tâm, chăm sóc. Vì vậy, cần dành thời gian để ở bên, quan tâm, an ủi người già, tránh cho họ những hoang mang, sợ hãi hay cô độc trong thời gian này.

Về nơi ở, nơi nghỉ ngơi của người cao tuổi cần phải luôn sạch sẽ, thoáng khí, đảm bảo không khí trong lành để quá trình hô hấp của cơ thể không gặp bất lợi. Về dinh dưỡng, cần cho người cao tuổi ăn đủ chất, uống đủ nước. Cần ăn đủ chất, bổ sung chất dinh dưỡng cần thiết để bổ sung năng lượng, tăng cường sức đề kháng cho cơ thể. Nước cũng rất quan trọng, mỗi ngày cần bổ sung 1,5 - 2 lít nước cho cơ thể. Không uống quá nhiều nước một lần, mà nên uống từng ngụm nhỏ, nhiều lần trong ngày để giữ cơ thể luôn ẩm, hạn chế sự bám dính của vi rút sẽ xâm nhập vào cơ thể. Khi không khát, người già cũng có thể uống các loại trà hoặc nước ấm để có sức khỏe tốt hơn trong mùa dịch.

Các chuyên gia dinh dưỡng lưu ý, hệ tiêu hóa, hệ miễn dịch của người cao tuổi đã suy yếu nên khi ăn uống cần cẩn trọng,

tránh nguy cơ ngộ độc thực phẩm. Người cao tuổi cần tránh ăn những loại thực phẩm sống hoặc chưa nấu chín như trứng ốp-la, ăn gỏi cá sống, các món tái, tiết canh. Cần hạn chế các thực phẩm chứa nhiều axit béo như thịt nướng, thịt hun khói, các món quay, rán, các thực phẩm chế biến công nghiệp, đóng gói sẵn như đồ hộp, thịt nguội, mỳ gói...

Người cao tuổi cũng cần nghỉ ngơi đầy đủ, ngủ đủ và sâu giấc. Tăng cường hoạt động thể lực thường xuyên, hàng ngày, nên tập các bài thể dục có lợi cho sức khỏe như dưỡng sinh, thái cực quyền, yoga, đứng lên ngồi xuống, tập các bài tập thăng bằng, đi bộ tại chỗ với các dụng cụ hỗ trợ, mỗi ngày tối thiểu 30 phút. Đối với người chưa quen vận động, hãy bắt đầu vận động đơn giản như đi bộ và nâng cao dần lên tùy thuộc vào sức khỏe của mình. Đặc biệt cần bỏ các thói quen xấu như uống rượu bia, hút thuốc. Nhiều người cao tuổi ở nước ta vẫn giữ thói quen hút thuốc lá, điều này rất có hại cho sức khỏe nói chung và cho việc phòng chống vi rút xâm nhập cơ thể nói riêng. Covid-19 là một bệnh truyền nhiễm chủ yếu tấn công phổi. Hút thuốc lá làm suy yếu chức năng phổi, tổn thương biểu mô hô hấp (niêm mạc phổi) và hệ miễn dịch khiến cơ thể khó chống SARS-CoV-2 và các bệnh khác.

Nhiều người già sợ buồn nên có thói quen giao lưu, trò chuyện với hàng xóm.

Đặc biệt ở những vùng chưa áp dụng giãn cách, người già vẫn gặp nhau, đi sang nhà con cháu, tập thể dục... Điều này gây ra nhiều nguy cơ lây nhiễm dịch bệnh, nguy hiểm cho sức khỏe. Người cao tuổi nạn chế tối đa tiếp xúc trực tiếp với người khác, đặc biệt trong không gian kín. Tạm thời thời điểm này chỉ nên giữ liên lạc với con cháu, người thân ở xa qua thiết bị điện tử, video call. Nếu sống cùng nhiều người trong nhà, hãy sắp xếp một phòng riêng với chế độ chăm sóc đặc biệt, hạn chế tiếp xúc không an toàn đối với người cao tuổi, đặc biệt nếu người trẻ trong nhà có việc thường xuyên đi ra ngoài.

Hiện, cả nước đang mở rộng tiêm chủng vắc xin phòng Covid-19. Đây là biện pháp quan trọng, giúp phòng ngừa và giảm biến chứng nặng của Covid-19. Các bác sĩ đã khuyến cáo, các gia đình nên ưu tiên đăng ký tiêm ngừa cho người già, người có bệnh nền trước rồi mới đến các thành viên khác. Đồng thời, hiện có nhiều người cũng có tâm lý “sợ” biến chứng từ vắc xin nên chưa chịu tiêm ngừa, chờ đợi các loại “chất lượng cao”. Tuy nhiên, các nghiên cứu đã chứng minh các loại vắc xin phòng Covid-19 như: AstraZeneca, Pfizer hay Moderna đều giảm nguy cơ tử vong và biến chứng bệnh nặng do Covid-19 ở người cao tuổi.

Đối với những người cao tuổi đang điều trị các bệnh mạn tính, cần tuân thủ chế độ điều trị các bệnh lý nền mạn tính một cách đều đặn. Không được ngưng thuốc, chuẩn bị sẵn những thuốc thường dùng để sử dụng trong thời gian lâu dài. Có thể liên hệ điện thoại với cơ sở y tế đang điều trị để trao đổi trực tiếp và được tư vấn phù hợp. Nên có các thiết bị y tế điện tử trong nhà như nhiệt kế, máy đo huyết áp, nhịp tim... để thường xuyên theo dõi sức khỏe người cao tuổi, nhất là người cao tuổi mắc các bệnh nền, bệnh mạn tính.

Trường hợp người cao tuổi mắc phải Covid-19, cần lập tức liên hệ nhân viên y tế để được hỗ trợ đưa đến cơ sở y tế điều trị theo đúng phác đồ do các bác sĩ đưa ra, không nên tự ý điều trị tại nhà theo sự tư vấn từ mạng xã hội. **TRẦN TRẦN**

Nghệ sĩ vẽ chân dung các y, bác sĩ chống dịch...

Timothy Herron là nhà sáng lập nhóm “Những nghệ sĩ chân dung Cleveland kiêu hãnh” (The Pretentious Cleveland Portrait Artists) – một nhóm khoảng 20 đến 30 nghệ sĩ trẻ, từ họa sĩ màu nước, nhà thiết kế đồ họa đến các nghệ sĩ tự do. Kể từ khi dịch bệnh bùng phát, người dân bị hạn chế đi lại, Herron đã hướng tới việc vẽ chân dung qua màn hình trực tuyến. Và đặc biệt hơn hết, dự án mà nhóm của anh đang thực hiện là vẽ lại chân dung những bác sĩ, y tá và các nhân viên y tế ở tuyến đầu chống dịch để tri ân những cống hiến của họ vì lợi ích cộng đồng.

Herron tìm kiếm những bức ảnh chân dung thông qua việc liên hệ một số bệnh viện hoặc từ những bức ảnh tự chụp của các y, bác sĩ tiền tuyến. Từ những bức ảnh tham khảo đó, nhóm nghệ sĩ trẻ bắt đầu vẽ lên các bức chân dung thú vị. Herron cho biết: “Những y, bác sĩ tiếp xúc với bệnh nhân Covid-19 hàng ngày là những người chịu rủi ro cao nhất. Nhưng vì tôi không có nhiều tiền để bỏ ra đóng góp cho họ được nên tôi muốn bày tỏ lòng biết ơn bằng một cách khác, trên giấy vẽ và bút màu”.

Đến nay, nhóm nghệ sĩ này đã thực hiện được hơn 150 bức chân dung và chia sẻ trên các nền tảng mạng xã hội và website chính thức của nhóm. Thậm chí, nghĩa cử này được người dân đón nhận đến mức nhóm nghệ sĩ này còn tổ chức một buổi triển lãm mở cho cộng đồng tham quan tại Trung tâm Y tế MetroHealth (Cleveland, Ohio). Linda Jackson, đại diện phía MetroHealth cho biết: “Dự án này thật là tuyệt vời. Chúng tôi có thể nhận ra rất nhiều gương mặt của những nhân viên y tế thuộc MetroHealth, hay tại phòng khám Cleveland và các trung tâm y tế khác trên khắp đất nước”.

Đáng nói, nhiều nhân viên y tế đã bày tỏ sự hào hứng khi họ thấy được chân dung của mình qua những bức vẽ. Nhiều y, bác sĩ còn bày tỏ sự cảm ơn, trân trọng tới các nghệ sĩ thông qua tin nhắn hay mạng xã hội. Một trong số họ cho biết: “Những người làm y tế như chúng tôi được vinh danh, hỗ trợ theo cách này thực đặc biệt. Mỗi khi nhìn thấy bản thân trong các bức ảnh đem lại cho tôi rất nhiều động lực”.

Mặt khác, chính các nghệ sĩ thừa nhận mình mới thực sự là người muốn nói lời cảm ơn. Do-drill, một nghệ sĩ trong nhóm chia sẻ: “Tôi cảm thấy như đang trở thành bạn của họ, mặc dù tôi chưa bao giờ gặp họ. Đôi mắt dường là như là tất cả những gì bạn thấy khi những y, bác sĩ đeo mặt nạ, khẩu trang và cả mũ trùm đầu. Tuy nhiên, tôi nhìn thấy sự tốt bụng và chân thành khi đặt bút vẽ. Tôi cũng cảm thấy được những điều họ đang làm đều thật đáng kinh ngạc và cái khó chính là làm sao khắc họa được điều đó trên bức hình”. Thêm vào đó, một nghệ sĩ khác – Jackson cho biết: “Trong đôi mắt của các y, bác sĩ, tôi thấy sự đấu tranh, niềm tự hào,

MUÔN KIỂU “cảm ơn” các y, bác sĩ từ cộng đồng quốc tế

Có người từng nói: “Người mạnh nhất không phải là người có thể thể hiện sức mạnh bằng cơ bắp hay sức khỏe mà là sự can đảm, thấu cảm và hợp tác, chia sẻ”. Như các y, bác sĩ tuyến đầu chống dịch đang phải mạo hiểm từng ngày để cứu chữa bệnh nhân. Chính vì thế, người dân các nước trên thế giới đã đưa ra nhiều sáng kiến để cảm ơn, tri ân những vị “anh hùng thầm lặng” này.

● Một trong những bức tranh chân dung của nhóm những nghệ sĩ Cleveland (Mỹ).

● Dự án tri ân của những nữ sáng lập người Ấn Độ trẻ.

● Một trong những bức thư tay được gửi đến các bác sĩ tiền tuyến ở Nam Phi.

quyết tâm và đôi khi là sự mệt mỏi, kiệt sức nhưng vẫn tràn đầy tinh thần đồng đội. Và còn rất nhiều cảm xúc khác nữa”. Nói tóm lại, các y, bác sĩ đã cống hiến to lớn tới cộng đồng, nên các nghệ sĩ vẽ chân dung này cũng muốn sử dụng tài năng của mình để góp thêm sức mạnh cho các y, bác sĩ tiền tuyến.

...Đến những chiến dịch tri ân

Cuối tháng 6/2021, tổ chức Ketto (trụ sở tại Mumbai, Ấn Độ) đã phát động chiến dịch “Dear-Doctor” trên website và mạng xã hội với mục đích làm nổi bật những nỗ lực không ngừng nghỉ, không sợ hãi, không mệt mỏi của những y, bác sĩ chống dịch tuyến đầu. Đồng thời, chiến dịch cũng nhằm tưởng nhớ tới những hy

sinh cao cả của các y, bác sĩ đã “nằm xuống”.

Ông Varun Sheth, Giám đốc điều hành và đồng sáng lập của Ketto.org cho biết: “Chiến dịch là một lời tri ân đến tất cả nhân viên y tế của chúng ta. Nhờ những y, bác sĩ trên khắp đất nước đang chiến đấu hết mình để đánh bại vi rút và cứu sống nhiều người nhất có thể. Họ đặt tính mạng vào nguy hiểm, xung phong đến những điểm nóng Covid. Thông qua chiến dịch #DearDoctor, chúng tôi muốn bày tỏ lòng biết ơn chân thành nhất đến các y, bác sĩ bởi sự cống hiến hết mình vì cả nhân loại”.

Mặt khác, cũng có một “Dự án Tri ân” khác được khởi động vào tuần cuối cùng của tháng 5/2021 bởi bảy cô gái trẻ sống tại Mumbai (Ấn Độ). Ý tưởng

có họ là tạo ra một website như một “cuốn nhật ký” mà tất cả mọi người có thể đăng nhập và đăng tải lời cảm ơn của mình tới các y, bác sĩ. Đến nay “Dự án Tri ân” này đã có hơn 500 bài đăng, trong đó thành phần tham gia rất đa dạng, từ những người trẻ tuổi đến các bậc cao niên, gồm cả những gia đình có thành viên đang chống chọi với Covid và cả những kiều bào Ấn Độ ở ngoài nước.

Theo đó, Maya Patep, một trong những người sáng lập “Dự án Tri ân”, chia sẻ: “Không chỉ là nơi thể hiện lòng biết ơn, chúng tôi mong muốn dự án sẽ truyền đến những thông điệp tích cực cho tất cả mọi người trong bối cảnh đại dịch. Những nhân viên y tế tuyến đầu xứng đáng được nhận những nghĩa cử biết ơn của

mọi người. Điều này góp phần tiếp thêm sức mạnh cho họ tiếp tục chiến đấu trong cuộc chiến cam go với dịch bệnh”.

Maya cũng cho biết, nhóm khuyến khích mọi người sáng tạo và “tư duy bên ngoài chiếc hộp” về những lời cảm ơn của mình. Thực vậy, những bài đăng trên website “gratitudeproject.in” rất đa dạng, gồm thơ, ảnh và những bản vẽ bằng đủ các ngôn ngữ như Hindi, Marathi, Punjabi, Tamil, Telugu, ... Dự án cũng phân công một đội để nâng cao chất lượng các bản dịch cho những bài đăng trên website để bất cứ y, bác sĩ ở vùng nào cũng có thể hiểu được.

Trong những năm qua, không chỉ hai dự án này mà đã có rất nhiều dự án, chiến dịch khác nhằm bày tỏ lòng biết ơn các y, bác sĩ tuyến đầu tại Ấn Độ bằng nhiều hình thức khác nhau. Có nhiều người viết thư tay, một số người gây quỹ và những người khác đóng góp những vật dụng thiết yếu.

Và những bức thư tay “nặng” lòng biết ơn

Ở một diễn biến khác, tại Nam Phi, vào khoảng tháng 3/2021, một chiến dịch độc đáo đã gửi tới hơn 20.000 tấm thiệp và thư viết tay tới các y, bác sĩ nước này đang nỗ lực chống lại Covid-19. Người khởi xướng chiến này là một phụ nữ tên là Benita Enoch, cũng là chủ sở hữu của Cardiology Cards – một dịch vụ tặng thiệp và quà tặng độc đáo ở Nam Phi. Cô đã bắt đầu chiến dịch “Healthcare Heroes Appreciation Drive” để tri ân và góp phần củng cố quyết tâm của những người làm công tác tuyến đầu của đất nước.

Benita Enoch cho biết: “Mỗi khi nhìn thấy họ trên truyền thông, tôi không thể hiểu được hết hành trình mà họ đã trải qua trong suốt những năm qua và tôi không thể ngồi yên mà không làm gì đó để bù đắp cho những mất mát, hy sinh mà các y, bác sĩ đã bỏ ra vì chúng tôi”. Enoch tin rằng những hành động đơn giản của lòng tốt và lòng biết ơn sẽ góp phần xây dựng tinh thần nhân đạo của cộng đồng. Những tấm thẻ cũng là một lời nhắc nhở về sự kiên cường mà các y, bác sĩ, nhân viên y tế trong đại dịch và sẽ luôn là lời gợi nhắc về những người đã ra đi vì Covid-19. Rất nhiều người dân Nam Phi đã hưởng ứng chiến dịch này của cô.

Enoch chia sẻ thêm: “Tôi đã rơi nước mắt khi nghe câu chuyện của một người phụ nữ đã mất cả cha lẫn mẹ bởi vì rút SARS-CoV-2 nhưng vẫn dành thời gian và những lời động viên tới các y tá, bác sĩ – những người đã tận tâm bên cạnh cha mẹ cô ấy cho đến khi họ qua đời, cũng là điều mà cô đã không thể làm được”.

Chiến dịch này và nhiều sáng kiến khác như “Adopt-A-Health Worker” ngày càng phổ biến trên các phương tiện truyền thông, nhằm khuyến khích công chúng thể hiện sự tích cực và lòng biết ơn đến các nhân viên y tế trong những thời điểm đầy thách thức và căng thẳng. **ĐỖ TRANG**

● Các tổ giám sát theo dõi tình hình thực hiện công tác phòng chống dịch, báo cáo về các trường hợp cách ly tại gia đình,...

● Có những thành viên tuổi đã cao nhưng rất hăng hái tham gia vào tổ giám sát cộng đồng.

● Họ ghi chép đầy đủ thông tin các hộ dân, người đến/đi tại địa phương.

“Đi từng ngõ, gõ cửa từng nhà”

Ngay từ những ngày đầu cuộc chiến chống dịch, các tổ giám sát, tuyên truyền phòng chống dịch Covid-19 đã được thành lập với nhiệm vụ: rà soát, kiểm tra các gia đình có người cách ly tại nhà, giám sát công tác thực hiện phòng chống dịch của người dân, phát hiện và đề xuất kịp thời với chính quyền cấp xã và các cơ quan chức năng có thẩm quyền xử phạt hành chính các trường hợp vi phạm các quy định phòng, chống dịch Covid-19, kịp thời hỗ trợ các gia đình gặp khó khăn trong khu cách ly... Vất vả không kém lực lượng tuyến đầu chống dịch, các thành viên trong những tổ giám sát cộng đồng cũng phải ngày đêm căng mình để kiểm tra tình hình chống dịch ở địa phương. Những ngày địa phương có ca mắc mới, nhiệm vụ này lại càng gấp gáp hơn bao giờ hết. Thế nhưng, điều đặc biệt là các thành viên trong tổ không có ai cảm thấy gánh nặng hay mệt mỏi, tất cả đều rất hăng hái, nhiệt tình với tinh thần trách nhiệm cao vì cộng đồng.

Tại Hà Tĩnh, khi dịch Covid-19 diễn biến phức tạp, để ngăn chặn các nguy cơ dịch xâm nhập, cộng đồng số 8 thôn 7A, xã Nam Phúc Thắng, huyện Cẩm Xuyên đã thành lập tổ Covid-19 cộng đồng, trong đó có 4 thành viên: Lê Thị Hải, Đặng Thị Hải, Nguyễn Viết Đan, Nguyễn Thị Liêm.

Là Tổ trưởng tổ liên gia nên khi thành lập tổ giám sát và tuyên truyền phòng, chống Covid-19 tại cộng đồng, bà Lê Thị Hải được thôn tin tưởng giao nhiệm vụ Tổ trưởng. Dù

Tổ giám sát, tuyên truyền – “Cánh tay” đắc lực trong cuộc chiến chống dịch

Với tinh thần tự nguyện, trách nhiệm của bản thân và đặt lợi ích của cộng đồng lên trên hết, các tổ giám sát ngày đêm túc trực, rà soát số lượng người đến/đi ở địa phương, tuyên truyền nhắc nhở công tác phòng chống dịch. Họ là lực lượng quan trọng trong cuộc chiến đấu chống Covid-19.

bận rộn việc sản xuất, việc nhà nhưng khi tổ được thành lập, bà Hải xác định, đây là công việc hết sức quan trọng, đảm bảo an toàn cho các hộ gia đình trước đại dịch, dù bận bịu đến mấy cũng hăng hái tham gia.

Thành viên Nguyễn Viết Đan dù đã ở tuổi U80 vẫn hăng hái, nhiệt tình tham gia vào tổ giám sát cộng đồng. “Không chỉ giám sát, phát hiện người từ ngoại tỉnh về, chúng tôi còn là tuyên truyền viên, thông tin kịp thời tình hình dịch bệnh và các nguy cơ để nâng cao tinh thần cảnh giác cho người dân và vận động, hướng dẫn bà con thực hiện tốt biện pháp phòng, chống dịch”, ông Đan chia sẻ.

Trong một ngày làm việc, họ đã đến từng nhà có người đang thực hiện cách ly. Họ gửi lời động viên, hỏi thăm tình hình sức khỏe và không quên nhắc nhở mọi người thực hiện đúng quy định cách ly tại gia đình. Cứ như thế, họ đi hết 22 hộ được phân công quản lý. Các thông tin về tình hình sức khỏe, hiện tượng ho sốt (nếu có)... của các hộ dân đều được ghi chép cẩn thận vào sổ tay và báo cáo hằng ngày cho ban cán sự thôn cũng như trạm y tế.

Tại Quảng Trị, từ những ngày đầu có dịch, tỉnh đã phối hợp tổ chức các mô hình thanh niên tình nguyện giám sát cộng đồng. Nhiều đoàn viên, thanh niên, cán bộ trẻ của xã, phường đều hăng hái đăng ký tham gia mô hình này. Không ngần ngại dịch bệnh, họ sẵn sàng tham gia vào công tác rà soát, kiểm tra và truy vết nếu có trường hợp nhiễm bệnh trên địa bàn.

Các tổ đã “đi từng ngõ, gõ từng nhà, rà từng đối tượng” để tuyên truyền, vận động người

dân cùng chung tay với chính quyền địa phương phòng, chống dịch bệnh Covid-19. Đặc biệt là vận động những đối tượng đi từ vùng dịch về bắt buộc thực hiện cách ly tại nhà trong 14 ngày, gắn biển thông báo “gia đình đang có người cách ly phòng chống dịch Covid-19 không tiếp khách”.

Họ còn năng động, nhiệt tình, tuyên truyền các biện pháp chống dịch “5K” cho những người chưa hiểu rõ hoặc những người già khó khăn khi tiếp nhận các thông tin. Cùng với đó, các tổ giám sát còn tặng khẩu trang y tế miễn phí cho người dân, tổ chức nhiều chuyến thăm, tặng quà động viên các chốt cách ly tập trung trên địa bàn thành phố Đông Hà.

Ninh Thuận là một trong những tỉnh có tình hình dịch diễn biến phức tạp khi số ca mắc mới ngày một tăng. Vì vậy, vai trò của tổ giám sát ở các địa phương rất quan trọng. Tham gia chốt kiểm soát dịch Covid-19 ở địa phương từ đầu tháng 6/2021 đến nay, ông Ngô Hồng Trường công tác tại Hội Nạn nhân chất độc da cam/dioxin xã Hộ Hải chia sẻ, tại chốt, các thành viên kiểm tra người và phương tiện lưu thông qua đây, nhắc nhở mọi người đeo khẩu trang, đo thân nhiệt, giữ khoảng cách, rửa tay bằng dung dịch sát khuẩn, khai báo y tế.

“Chúng tôi làm công việc này trên tinh thần tự nguyện tham gia để bảo vệ cộng đồng vì nếu lỡ xảy ra ca nhiễm trên địa bàn xã thì các lực lượng, người dân rất vất vả”, ông Ngô Hồng Trường nói.

Cho đến nay, các tổ thanh niên tình nguyện tham gia giám

sát cộng đồng vẫn đang làm tốt vai trò và trách nhiệm của mình, chung tay, góp sức cùng tuổi trẻ toàn tỉnh vượt qua dịch bệnh; qua đó thể hiện tinh thần xung kích, tình nguyện của lực lượng công an tình trong tham gia các hoạt động giữ gìn an ninh trật tự trên địa bàn.

Cùng san sẻ khó khăn với đồng bào

Không chỉ là lực lượng quan trọng trong công tác phòng chống dịch, họ còn là những người đã đứng ra kêu gọi, vận động người dân cùng quyền góp nhu yếu phẩm để san sẻ cùng các địa phương khác chống dịch.

Ông Võ Quang Hiệu, Trưởng thôn Quyết Tâm (Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh) là thành viên của tổ giám sát cộng đồng. Ông chia sẻ, mỗi lần quê hương gặp hoạn nạn hay lũ lụt đều nhận được sự ủng hộ của mọi người trong miền Nam. Nay, mọi người gặp khó khăn vì dịch bệnh Covid-19 nên ông đã kêu gọi quyền góp thực phẩm, rau, củ để gửi tặng bà con ở TP HCM, Bình Dương...

“Tình thương yêu, chia sẻ bớt khó khăn trong mùa dịch Covid-19 là lý do để chúng tôi kêu gọi bà con trong thôn và các địa phương lân cận quyền góp. Đó cũng là tinh thần cao cả mà thôn chúng tôi muốn dành tặng mọi người đang bị ảnh hưởng bởi Covid-19”, ông Hiệu nói. Theo lời ông Hiệu, bà con trong thôn hưởng ứng lời kêu gọi rất nhiệt tình. Chỉ sau 2 ngày đã có hơn 10 tấn rau, củ, 2 tấn gạo cùng tiền mặt được quyền góp, hỗ trợ.

Tại Bắc Ninh, thời điểm tình hình dịch bệnh trở nên căng

thẳng, cuộc sống nhiều người dân trong khu vực phong tỏa trở nên khó khăn, tổ thanh niên giám sát đóng vai trò “hạt nhân” trong kết nối các nhà hảo tâm cùng tham gia hỗ trợ các khu cách ly, đồng hành với các lực lượng chống dịch.

Tại huyện Thuận Thành, một trong những địa phương bùng phát dịch phức tạp nhất ở Bắc Ninh, các tổ giám sát đã triển khai nhiều hoạt động ủng hộ và đã quyền góp được gần 500 triệu đồng, cùng nhiều nhu yếu phẩm để trao tặng cho các lực lượng trên tuyến đầu chống dịch và người dân trong các khu cách ly, phong tỏa.

Trong những khu vực bị cách ly, phong tỏa, việc di chuyển ra ngoài mua sắm rất hạn chế. Vì vậy, các tổ giám sát đồng thời cũng là những người hỗ trợ, giúp đỡ người dân, các gia đình thuộc diện cách ly mua sắm nhu yếu phẩm hàng ngày, giúp đỡ thu hoạch vụ mùa, nông sản. Dù rất vất vả, công việc khó khăn hơn rất nhiều so với thường ngày nhưng với tinh thần cao, trách nhiệm với cộng đồng trong công tác phòng chống dịch nên họ không hề ngại khó, ngại khổ.

Theo đánh giá của Ban Chỉ đạo phòng, chống dịch bệnh Covid-19, hiện nay tất cả các tổ giám sát đang phát huy tốt vai trò, nhiệm vụ của mình, qua đó, giúp chính quyền địa phương thực hiện hiệu quả các biện pháp phòng, chống dịch bệnh. Tổ giám sát thực sự là những cánh tay đắc lực, sâu sát địa bàn dân cư, giúp chính quyền các địa phương thực hiện có hiệu quả công tác phòng, chống dịch.

HÀ TRANG

Những người bám trụ mặt đường

Những ngày đầu thành phố giãn cách, người dân hạn chế tối đa việc ra đường, nhiều người đùa “đường phố giờ đây là của shipper”. Trên đường, nhiều nhất là những bộ đồng phục xanh lá cây, xanh nước biển, vàng, đỏ... của nhiều thương hiệu vận chuyển có tiếng. Trên xe họ là những thùng hàng đủ loại lớn nhỏ để giao đến những nơi cần đến.

Anh Lê Văn Tâm, 42 tuổi, nhân viên giao hàng của hãng G., ngụ tại đường Phạm Văn Đồng, Thủ Đức cho biết, dù biết thời điểm này cần ở yên trong nhà, lao ra đường khá nguy hiểm, đặc biệt nghề giao hàng phải tiếp xúc nhiều người, nhưng anh “không đi không được”. Anh Tâm quê Vĩnh Long, có vợ làm nghề bán bún riêu, hai con nhỏ, đứa 9 tuổi, đứa 4 tuổi. Trong nhà còn có một mẹ già 63 tuổi. Vợ anh thất nghiệp từ những ngày thành phố siết chặt hoạt động buôn bán. Cả một gia đình nheo nhóc chỉ còn chờ vào người lao động chính là anh. “Thời điểm những ngày đầu giãn cách, mỗi ngày tôi chạy trung bình 10 - 15 cuộc, xa gần, trái tuyến gì cũng nhận tuốt. Thu nhập dao động từ 400 ngàn - 1 triệu đồng, chưa trừ tiền xăng.

Nhiều người nói nghề giao hàng lúc này “ngon” vì giá cước giao hàng tăng cao, nhưng thực ra thu nhập tài xế không cao lên mấy, vì số đơn chia đều cho nhiều tài xế, nên số lượng đơn mình nhận mỗi ngày cũng có giới hạn, có muốn hơn cũng không được. Nhưng dù gì đi nữa, tôi thấy mình cũng may mắn vì mình có việc làm, có đồng ra đồng vô nuôi sống gia đình. Nhiều khi đi giao thực phẩm, may mắn gặp người tốt còn được người ta cho ít thịt, ít rau, gạo... cũng được bữa ăn cho cả nhà”, anh Tâm chia sẻ.

Có rất nhiều người giao hàng như anh Tâm đang “xông pha” giữa thành phố, đem hàng hóa từ nơi này đến nơi khác. Xuất phát điểm của những người giao hàng mùa này, như anh Tâm chia sẻ rất thật, là từ gánh nặng mưu sinh, từ miếng cơm, manh áo của gia đình. Biết là khó khăn, là nguy hiểm rình rập nhưng với họ, có công việc vào thời điểm người thất nghiệp, gia đình có bữa cơm ăn vào lúc nhiều người khốn khổ, đói ăn đã là may mắn lắm rồi.

Ngồi trước hiên một ngôi nhà với gương mặt phờ phạc, trong cái nắng trưa Sài Gòn, anh Nguyễn Tiêu, shipper của hãng xe ôm công nghệ Gojek cho biết mình đang nghỉ một sau khi chạy 7 cuộc xe xuyên qua các quận Thủ Đức, Gò Vấp, quận 12, Tân Phú, Tân Bình, quận 3 và quận 10. Tổng quãng đường anh đã chạy để giao hàng tầm hơn 60km. Anh Tiêu cho biết, giờ nghỉ trưa của mình những ngày này rất đơn giản, ngồi dưới một mái hiên rộng nào đó để nghỉ mệt, uống chai nước từ nhà đem theo, mở gói cơm sáng vợ nấu sẵn ra ăn. Ăn trong tâm thế sẽ phải chạy tiếp bất cứ lúc nào khi

Trong số những người cần tri ân giữa mùa dịch này, không thể không kể đến lực lượng giao hàng - những người đang xông pha giữa muôn trùng dịch bệnh nguy hiểm, ngoài mưu sinh cho bản thân thì góp phần đắc lực vào việc duy trì ổn định đời sống người dân.

● **Nỗi vất vả của người giao hàng trong mùa dịch.**

cuộc xe “nổ điểm”.

Làm nghề giao hàng những ngày giãn cách, cái đỡ mệt nhất là không bị kẹt xe, xe chạy bon bon trên đường vắng. Nhưng cái khổ thì nhiều lắm. Những trạm gác khắp thành phố, giao hàng, đến khu phong tỏa kiểm khuẩn hàng nặng nhọc. Những buổi trưa nắng buốt đầu hay mưa dầm cũng chỉ biết trú tạm dưới mái hiên nhà, không có một quán hàng nhỏ nào để tạm trú chân như trước nữa.

Và tất nhiên, mối lo thường trực là lây nhiễm Covid-19. Anh Nguyễn Văn Minh, 38 tuổi, ngụ phường 25, Bình Thạnh, shipper của hãng A. chia sẻ, vì cơm áo không thể không chạy, nhưng anh cũng bị nỗi “ám ảnh Covid”. “Luôn trong tâm thế dường như mình đã bị nhiễm bệnh rồi, về nhà cũng ở cách xa vợ con, ngủ riêng, ăn riêng, con gái chạy đến chơi với mình cũng không dám, phải xua con ra, không được ôm hôn các con như trước.

“Mặc dù tôi cũng như nhiều tài xế khác đã trang bị khẩu trang, nước rửa tay, xịt khử khuẩn đầy đủ, lúc giao hàng thì cũng thường treo ở cổng, để ở cửa, rất hạn chế tiếp xúc với khách, nhưng đã ra ngoài là có nhiều nguy cơ nhiễm bệnh. Chưa kể chúng tôi cũng thường giao hàng đến các bệnh viện dã chiến, khu phong tỏa, những nơi cơ nguy cơ nhiễm bệnh rất cao. Tôi thường nói với vợ con, giờ ba đi làm việc vì gia đình mình, mẹ

với các con ở nhà nhớ cầu nguyện cho ba không bị nhiễm bệnh, cho cả nhà mình được bình an nha”, anh Minh bày tỏ rất thật những cảm xúc của mình.

Biết ơn những người xông pha

Những ngày trước đây, có một hình ảnh khá quen thuộc vẫn diễn ra trước các bệnh viện dã chiến. Đó là cảnh hàng vài chục shipper xếp hàng dài chờ giao hàng đến tay người nhận trong bệnh viện. Đó là những hàng hóa do thân nhân gửi vào cho bệnh nhân trong bệnh viện: Nào nhu yếu phẩm như mì gói, thịt hộp, các loại thực phẩm bổ dưỡng, vật dụng như bình đun nước nóng, quạt cầm tay...

Để đảm bảo an toàn phòng chống dịch, hạn chế tụ tập, lực lượng chức năng phải chốt chặn, phân luồng. Toàn bộ hàng hóa được chuyển vào đều được phun khử khuẩn. Khu vực xếp hàng chờ chuyển hàng được lực lượng chức năng vạch ô, đánh dấu để shipper, người thân của bệnh nhân xếp hàng giãn cách. Và đáng quý là những shipper rất kiên nhẫn, đứng đợi suốt một thời gian không ngắn để đưa đến tay người cần. “Chờ nắng nôi, mệt, sốt ruột với tụ tập đông như vậy trước bệnh viện chữa Covid tui tui cũng thấy “ớn ớn”, nhưng cứ nghĩ việc phải làm, mình không đi thì ai đi, với cũng nghĩ tới người nhà sốt ruột, người

bệnh thì rất cần nên mình cũng cố gắng”, anh Lê Văn Mẫn, nhân viên giao hàng hãng Giao hàng nhanh cho biết.

Quả thực, trong đợt giãn cách thứ nhất, lực lượng giao hàng đã giúp giảm áp lực tập trung mua hàng tại chỗ rất nhiều. Những shipper giao hàng từ người bán lẻ đến người mua, shipper giao hàng từ nhà xe vận chuyển các tỉnh đến tay người nhận ở Sài Gòn. Shipper đi chợ, đi siêu thị giúp. Shipper đem thực phẩm của gia đình này gửi tặng cho gia đình khác. Lực lượng shipper cũng là những người tích cực hỗ trợ cho các cá nhân, tổ chức từ thiện chuyển hàng hóa cứu trợ đến tay người cần.

Chị Nguyễn Thị Kim Lan, ngụ tại quận 3, TP HCM cho biết: “Từ khi thành phố giãn cách, tôi chưa một lần bước chân đến chợ, siêu thị. Trên app N. có ứng dụng “đi chợ giúp”, tôi thường đặt hàng shipeer đi chợ giùm trên ấy. Thiếu món gì thì tôi đặt hàng qua mạng trên Facebook người quen hoặc các cửa hàng uy tín. Rau củ, thịt cá, nhu yếu phẩm đều có đủ.

Vừa qua gia đình tôi có đặt một số thực phẩm Đà Lạt xuống hỗ trợ người dân khu phong tỏa, từ đầu đến cuối, nhờ có shipper mà hoàn toàn không phải ra khỏi nhà. Họ đến nhà xe nhận hàng giúp, đem đến nhà. Sau đó chúng tôi ở nhà phân loại, đóng gói hàng hóa, lên mạng nhờ xác minh khu phong tỏa nào đang thiếu thực

phẩm, rồi lại đặt shipper đem đến khu vực đó. Thật lòng biết ơn họ giữa những ngày dịch bệnh thế này vẫn xông pha khắp nơi để cuộc sống được ổn định, mọi người có thể ở yên trong nhà”.

Kể sao hết những nhọc nhằn của người giao hàng. Thời điểm bình thường đó là nghề không nhàn nhã, huống gì là ngày dịch bệnh. Dãi nắng, dãi mưa, vất vả, hiểm nguy, đó là những gì mà những người giao hàng đang phải đối mặt. Có những bưu cục vận chuyển, nhân viên phải ăn, ngủ tại bưu cục để đảm bảo việc phân loại, giao hàng kịp thời đến người nhận. Cũng đã có những bưu cục phải đóng cửa vì nhân viên giao hàng trở thành F0. Cũng đã có những “tai nạn nghề nghiệp” khi đi giao hàng.

Mới đây, TP HCM có những văn bản hạn chế hoạt động shipper như giảm số lượng shipper, giảm phạm vi hoạt động và nhiều quy định khác nhằm kiểm soát dịch bệnh. Nhiều shipper ngậm ngùi rời công việc. Người dân than thở nhiều hơn vì việc đặt hàng, giao hàng rơi vào khó khăn, ách tắc. Nhưng biết làm sao được, tất cả đều vì cái chung, vì mục tiêu phòng chống dịch bệnh một cách hiệu quả nhất.

Những con phố Sài Gòn vốn đã vắng vẻ, nay vắng những bóng áo xanh, áo vàng, áo đỏ, chở sau lưng những thùng hàng lớn nhỏ bốn ba trong ngày dịch, phố càng buồn hơn. **NGỌC MAI**

Chiếm đoạt hơn 330 tỷ đồng, “hot girl” trả giá

Sau phiên tòa sơ thẩm, “hot girl” lừa đảo chiếm đoạt hơn 330 tỷ đồng của nhiều bị hại đã kháng cáo xin giảm nhẹ hình phạt. Đáng nói, chiêu trò để Nhân chiếm đoạt được số tiền trên của các bị hại có một không hai: “Vác bao tải tiền đi vay tiền”.

● Bị cáo Nhân tại phiên tòa sơ thẩm.

“Vỡ nợ”, ra công an trình báo để được bảo vệ

TAND tỉnh Quảng Trị đã nhận được đơn kháng cáo của bị cáo Trần Thị Nhân (SN 1986, ở TP Đông Hà, Quảng Trị). Bị cáo kháng cáo xin giảm nhẹ hình phạt, không kháng cáo về khoản tiền bồi thường. Trước đó, vào cuối tháng 1/2021, TAND tỉnh Quảng Trị đã xử phạt bị cáo Nhân mức án chung thân về tội “Lừa đảo chiếm đoạt tài sản”. Có tổng cộng 9 bị hại đã “dính bẫy” của “hot girl” Nhân.

Theo bản án sơ thẩm, trước tháng 8/2016, Nhân vay tiền của nhiều người rồi cho Nguyễn Thị Lan Hương (ở khu phố 4, phường 1, TP Đông Hà) vay lại để hưởng tiền chênh lệch lãi suất. Quá trình cho vay, Nhân bị Nguyễn Thị Lan Hương chiếm đoạt 7 tỷ đồng. Do bị Hương chiếm đoạt tiền nên từ sau tháng 8/2016, để có tiền trả tiền gốc và lãi cho khoản tiền Nhân đã vay trước đó của nhiều người khác nên “hot girl” đã đưa ra thông tin gian dối để được vay tiếp.

Tài liệu điều tra thể hiện, Nhân nói với những người cho mình vay tiền là “vay tiền để làm đảo hạn ngân hàng cho người khác” đồng thời hứa trả lãi suất cao từ 3.000 đồng đến 7.000 đồng/1.000.000 đồng/ngày làm cho những người đã cho Nhân vay tiền tin tưởng tiếp tục cho vay thêm tiền. Thực tế, khi nhận được tiền vay, Nhân lại sử dụng vào việc trả nợ gốc, lãi cho các khoản vay trước. Ngoài ra, Nhân dùng một phần nhỏ vào việc mua sắm tài sản và chi tiêu cá nhân.

Đến đầu tháng 8/2018, Nhân không còn khả năng thanh toán tiền gốc, tiền lãi cho những người đã cho Nhân vay nên bị chủ nợ truy tìm. Để những người cho vay tiền tin tưởng Nhân còn khả năng thanh toán các khoản tiền nợ, Nhân viết giấy cam kết ngày 24/8/2018 sẽ trả tiền. Tuy nhiên, Nhân đã không thực

hiện được. Do không có tiền trả nợ, để đảm bảo tính mạng, sức khỏe cho bản thân và gia đình, ngày 23/8/2018, Nhân đã đến Cơ quan Cảnh sát điều tra - Công an TP Đông Hà trình báo về việc mất khả năng trả nợ để xin được bảo vệ trước sự truy ép của các chủ nợ.

Từ lời trình báo của Nhân, cơ quan chức năng đã vào cuộc điều tra. Theo cơ quan chức năng, với phương thức, thủ đoạn trên đây, Trần Thị Nhân đã chiếm đoạt của 9 người tổng số tiền hơn 330 tỷ đồng. Cụ thể, chiếm đoạt của vợ chồng ông Nguyễn Hữu Thanh và bà Nguyễn Thị Thu Hồng 50 tỷ đồng, chiếm đoạt của bà Nguyễn Thu Hương hơn 121 tỷ đồng, chiếm đoạt của bà Hồ Thị Tường Vy hơn 42 tỷ đồng, chiếm đoạt của vợ chồng ông Đỗ Công Thương và bà Nguyễn Thị Sương Thu hơn 21 tỷ đồng, bà Phạm Thị Trà My hơn 35 tỷ đồng...

Vác bao tải tiền đi... mượn tiền

Theo hồ sơ vụ án, để chiếm đoạt được của các bị hại từ vài tỷ đồng tới hơn trăm tỷ đồng, chiêu lừa của Nhân có một không hai. Cụ thể, Nhân có mối quan hệ quen biết với vợ chồng ông Nguyễn Hữu Thanh và bà Nguyễn Thị Thu Hồng (ở TP Đông Hà). Từ năm 2014, Nhân cùng vợ chồng ông Nguyễn Hữu Thanh, bà Nguyễn Thị Thu Hồng góp vốn mở tiệm vàng “Hoa Kim Phúc”. Tuy nhiên, do kinh doanh không hiệu quả, đến đầu năm 2015 họ không kinh doanh nữa. Sau đó, Nhân nhiều lần vay tiền của bà Hồng, ông Thanh rồi cho người khác vay lại để hưởng chênh lệch lãi suất.

Đến khoảng cuối năm 2016, Nhân đưa ra thông tin vay tiền để làm đảo hạn ngân hàng cho người khác nhằm vay nhiều lần với số tiền lớn hơn. Tin tưởng, bà Hồng đã cho Nhân vay tổng số tiền 7,6 tỷ đồng trong thời gian từ cuối năm

Ngoài ra, Trần Thị Nhân còn mượn tiền của 171 người khác trên địa bàn tỉnh Quảng Trị và một số địa bàn khác: TP HCM, Hà Nội, Đà Nẵng, Đắk Lắk, Lâm Đồng, Hà Nam, Nghệ An... Trong số này có ông Nguyễn Bá Hoàng Long – bạn trai của Nhân. Quá trình cho vay, mượn, các bên đã tự thỏa thuận dân sự với nhau. Bên cạnh đó, họ khẳng định không bị chiếm đoạt số tiền đã cho Nhân mượn. Những người này không làm đơn tố giác tội phạm cũng như không có yêu cầu truy cứu trách nhiệm hình sự đối với Nhân và yêu cầu Nhân trả lại số tiền trên nhưng không đưa ra thời hạn cụ thể để thanh toán... Do đó, không có cơ sở để xem xét truy cứu trách nhiệm hình sự đối với Trần Thị Nhân trong việc vay mượn tiền của 171 cá nhân nói trên.

2016 đến khoảng tháng 3/2018.

Ngoài vay tiền bà Hồng, Nhân còn chủ động liên hệ với ông Thanh để vay tiền. Khi liên hệ, Nhân nói dối ông Thanh là “vay tiền để làm đảo hạn ngân hàng cho người khác”. Để ông Thanh tin tưởng cho vay tiền, khi đến nhà ông Thanh chơi, Nhân mang theo cả bao tải tiền (khoảng 5 tỷ đến 6 tỷ đồng). Mục đích của Nhân là thể hiện với chủ nhà “mình có rất nhiều tiền”. Sau đó, Nhân đặt vấn đề với ông Thanh là muốn vay tiền của ông Thanh để đảo hạn ngân hàng cho những người khác nhằm kiếm lời.

Để ông Thanh tin tưởng hơn nữa, Nhân còn quay video trực tiếp tại ngân hàng thể hiện bản thân đang giao dịch với ngân hàng; cho ông Thanh xem số dư trong tài khoản của Nhân (qua tin nhắn trong điện thoại) để chứng tỏ Nhân có rất nhiều tiền... Tin tưởng Nhân vay tiền để đầu tư kiếm lời, ông Thanh đã cho Nhân vay hơn 42 tỷ đồng. Tổng số tiền Nhân vay của vợ chồng ông Thanh là 50 tỷ đồng.

Việc giao nhận tiền vay giữa vợ chồng ông Thanh với Nhân chủ yếu

được thực hiện bằng tiền mặt hoặc thông qua hệ thống ngân hàng. Ngoài ra, Nhân còn thông qua khâu trung gian (người Nhân thuê) là ông Nguyễn Việt Huân (Nhỏ, ở TP Đông Hà) để giao, nhận tiền vay với vợ chồng ông Thanh...

Ngoài ra, để vay thêm được tiền, khi chủ nợ yêu cầu phải trình tiền mới cho vay, Nhân cũng sẵn sàng đi mượn tiền người khác về trình tiền cho chủ nợ xem. Cụ thể, khoảng đầu tháng 8/2018, Nhân gọi điện đề nghị bà Hồ Thị Tường Vy cho vay thêm tiền. Thấy Nhân hỏi mượn, bà Vy yêu cầu Nhân phải đưa 10 tỷ đồng về trình cho bà Vy thì sẽ cho Nhân vay thêm số tiền mới là từ 10 đến 20 tỷ đồng. Do đó, Nhân đã gọi điện thoại đề nghị bà Nguyễn Thị Gái cho vay 10 tỷ đồng để đưa đi “trình tiền cho người khác”. Nhân cam kết trong ngày sẽ trả lại số tiền này cho bà Gái.

Khoảng trưa ngày 8/8/2018, Nhân nhờ ông Nguyễn Bá Hoàng Long (bạn trai Nhân) chở đến nhà bà Gái để vay tiền. Tại đây, Nhân thuyết phục bà Gái cho Nhân vay 10 tỷ đồng để “trình tiền cho người khác” rồi họ sẽ cho Nhân vay lại thêm số tiền 20 tỷ đồng. Khi có tiền, Nhân sẽ trả cho bà Gái 10 tỷ đồng và trả nợ thêm cho bà Gái các khoản vay trước đó.

Do tin Nhân và cũng mong muốn lấy lại phần nào số tiền đã cho Nhân vay trước đó nên sau một hồi trao đổi, bà Gái đồng ý cho Nhân vay số tiền 7 tỷ đồng. Bà Gái yêu cầu phải trả trong ngày, điều kiện là ông Long phải viết giấy và đứng tên vào hợp đồng vay tiền cùng với Nhân. Lúc đầu ông Long không đồng ý vì cho rằng việc vay mượn không liên quan đến mình. Tuy nhiên, khi được Nhân thuyết phục và do đang có quan hệ tình cảm với Nhân, đồng thời tin tưởng vào khả năng tài chính của bạn gái sẽ có tiền trả lại cho bà Gái nên ông Long đã đồng ý viết giấy vay tiền giúp Nhân theo lời bà Gái yêu cầu...

Với hành vi nêu trên, Nhân bị TAND tỉnh Quảng Trị tuyên phạt tù chung thân về tội “Lừa đảo chiếm đoạt tài sản”. Bởi theo Hội đồng xét xử, trong những năm gần đây, những hoạt động tín dụng tự phát ngoài xã hội không minh bạch, rõ ràng đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến đời sống kinh tế, tác động tiêu cực, gây nợ xấu cho nhiều tổ chức tín dụng trên địa bàn. Hành vi của bị cáo Trần Thị Nhân là nguy hiểm cho xã hội không những trực tiếp xâm phạm đến quyền sở hữu tài sản của người khác được pháp luật bảo vệ mà còn trực tiếp và gián tiếp làm cho nhiều gia đình rơi vào hoàn cảnh đặc biệt khó khăn, ly tán. Thậm chí, có người do bị lừa mất tiền mà tìm đến cái chết.

Hành vi của bị cáo đã gây ảnh hưởng đến trật tự trị an không chỉ tại địa phương mà còn ảnh hưởng sâu rộng đến nhiều tỉnh, thành trên cả nước như: TP Hà Nội, TP HCM, Đà Nẵng, Đắk Lắk, Lâm Đồng, Hà Nam, Nghệ An, Quảng Bình..., do đó cần phải được xử lý nghiêm khắc bằng pháp luật hình sự để trừng trị, răn đe và phòng ngừa chung. Dù bị cáo đã thành khẩn khai báo, có bố và mẹ được Nhà nước tặng thưởng Huân chương Kháng chiến hạng Ba, mẹ của bị cáo được Chủ tịch UBND tỉnh Quảng Trị tặng Kỷ niệm chương Chiến sỹ bảo vệ Thành cổ Quảng Trị nhưng cần cách ly bị cáo ra ngoài xã hội không thời hạn mới đủ tác dụng răn đe, giáo dục và phòng ngừa chung. **HỒNG MÂY**

Bị đòi chia tay, người đàn ông đã có vợ con đề huề sát hại người tình dã man

Theo dự kiến, TAND TP Hà Nội sẽ đưa bị cáo Nguyễn Văn Tùng (SN 1993, ở huyện Thường Tín, Hà Nội) ra xét xử về tội “Giết người”. Tuy nhiên, phiên tòa đã không thể diễn ra theo dự kiến vì Tòa án thực hiện nghiêm các quy định về việc thực hiện giãn cách xã hội để phòng, chống dịch bệnh Covid-19 theo Chỉ thị 17.

Bị hại trong vụ án là chị L.T.L (SN 1998, ở huyện Thường Tín). Chỉ vì chị L đòi chia tay, chằm dứt quan hệ tình cảm, Tùng đã nhẫn tâm sát hại người tình một cách dã man bằng hơn 20 nhát dao oan nghiệt.

Theo hồ sơ vụ án, Nguyễn Văn Tùng và chị L.T.L đều đã có gia đình riêng nhưng lại có quan hệ tình cảm ngoài vợ, ngoài chồng với nhau. Thình thoảng, chị L đến chung sống với Tùng tại phòng trọ do Tùng thuê ở thôn Khê Hôi (xã Hà Hồi, huyện Thường Tín).

Đến khoảng đầu tháng 1/2021, Tùng cho rằng chị L không chung thủy với mình nữa. Từ nghĩ ngờ trên, Tùng và chị L bắt đầu nảy sinh mâu thuẫn, thường xuyên cãi, chửi nhau. Lúc này, chị L muốn chấm dứt quan hệ tình cảm với Tùng. Khi đòi chấm dứt, người phụ nữ này bị Tùng đe dọa nếu không quay lại, anh ta sẽ giết chết cả gia đình chị L.

Những tưởng lời của Tùng chỉ là câu nói suông khi thấy người yêu đòi chia tay. Nhưng rồi ghen tuông mù quáng khiến Tùng nhẫn tâm sát hại chị L. Hậu quả các con của chị L mất mẹ, bản thân Tùng bị truy tố, đưa ra xét xử về tội “Giết người” với khung hình phạt cao nhất đến tử hình. Vì hành động của Tùng mà gia đình chị L rơi vào cảnh đau thương, tang tóc. Có lẽ gia đình Tùng cũng không kém.

Tài liệu điều tra thể hiện, khoảng 9h ngày 8/1/2021, Tùng hẹn gặp chị L để nói chuyện. Gặp nhau, giữa Tùng và chị L tiếp tục xảy ra cãi vã, chửi nhau. Bởi chị L không đồng ý tiếp tục mối quan hệ tình cảm với Tùng nữa. Sau đó, chị L lên xe máy ra về.

Thấy vậy, Tùng giằng lấy chìa khóa xe máy vứt đi. Không còn chìa khóa để nổ máy xe, chị L gọi điện về cho bố ruột. Qua điện thoại, chị L cho đăng sinh thành biết mình vừa cãi nhau với Tùng và bị Tùng vứt chìa khóa xe đi. Chị L hỏi bố có chìa khóa dự phòng không. Nhận được câu trả lời không, chị L đã thuê người sửa xe mở khóa xe cho mình. Sau đó, chị L điều khiển xe máy theo

● Nguyễn Văn Tùng tại cơ quan điều tra.

hướng cầu Dừa về xã Liên Phương (huyện Thường Tín) để về nhà.

Về phía Tùng, sau khi cãi nhau với chị L xong thì điều khiển xe máy về phòng trọ tại thôn Khê Hôi (xã Hà Hồi). Đến nơi, do bực tức về việc chị L không đồng ý chung sống, Tùng đã lấy con dao bầu, bọc vào áo khoác màu đen, kẹp giữa xe máy, quay lại tìm chị L. Khi đi đến đoạn đường vào Khu công nghiệp Liên Phương, Tùng nhìn thấy xe của chị L nên tăng tốc đuổi theo.

Đến đoạn đường trước cổng Công ty Sông Hồng Việt thuộc Khu công nghiệp Liên Phương, Tùng đuổi kịp chị L. Tùng vượt lên, ép xe chị L vào lề đường bên phải khiến xe của chị L đổ nghiêng. Lúc này, Tùng xuống xe máy, lấy con dao bầu trong áo khoác. Không nói không rằng, Tùng xông đến đâm 1 nhát vào lưng chị L. đồng thời đẩy nạn nhân ngã ngửa ra lề đường.

Sau những hành động trên, Tùng tiếp tục dùng dao bầu đâm liên tiếp 21 nhát trúng vào vùng ngực, tay, chân chị L. Hậu quả, chị L tử vong tại chỗ.

Khi Tùng đang sát hại chị L thì ông L.V.L (bố chị L) mang theo 1 mô lét, điều khiển xe máy đi tìm con gái đến nơi. Thấy Tùng đâm con gái mình, ông V.L đã ném chiếc mô lét đang cầm trên tay về phía hung thủ nhưng không trúng. Thấy vậy, Tùng lên xe máy bỏ đi. Ông V.L lao tới chỗ con gái, nhờ người dân đi đường cứu giúp nhưng đã quá muộn.

1 ngày sau khi gây án, Cơ quan Cảnh sát điều tra – Công an huyện Thường Tín đã phát hiện, bắt giữ Nguyễn Văn Tùng khi đang bỏ trốn tại khu vực thị trấn Trâu Quỳ (huyện Gia Lâm, Hà Nội). Tại cơ quan điều tra, Nguyễn Văn Tùng thành khẩn khai nhận hành vi phạm tội của mình.

Quá trình điều tra vụ án, cha ruột chị L yêu cầu Tùng phải có trách nhiệm bồi thường tổng số tiền hơn 530 triệu đồng gồm chi phí mai táng, tổn thất tinh thần, nuôi con của chị L. Có thể nói, đây là bài học sâu sắc cho những ai có tình cảm ngoài vợ, ngoài chồng nhìn vào để xét lại hành vi của mình. **VÂN THANH**

Khởi tố 2 người đánh đập, làm nhục thiếu nữ

Công an tỉnh Thái Bình cho biết Cơ quan Cảnh sát điều tra - Công an huyện Hưng Hà đã ra quyết định khởi tố vụ án, khởi tố và bắt tạm giam 2 bị can có hành vi “làm nhục người khác” và “giữ người trái pháp luật” xảy ra tại thị trấn Hưng Hà.

Căn cứ kết quả điều tra ban đầu, Cơ quan Cảnh sát điều tra - Công an huyện Hưng Hà đã ra quyết định khởi tố vụ án, quyết định khởi tố bị can và ra lệnh bắt bị can để tạm giam đối với Nguyễn Thị Thu Hà (SN 2004, ở xã Tân Hòa, huyện Hưng Hà) để điều tra về tội “Làm nhục người khác” và “Giữ người trái pháp luật”. Liên quan tới vụ án, cơ quan công an cũng khởi tố và tạm giam Phạm Văn Lộc (SN 2005, ở Chân Lý, huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam) để điều tra về tội “Làm nhục người khác”.

Trước đó, vào tối 22/7, tại nhà trọ của Nguyễn Thị Thu Hà ở thị trấn Hưng Hà, em V.T.H.T. (15 tuổi, quê

Nga Sơn, Thanh Hóa) bị nhóm bạn dùng chân tay, dép đánh vào mặt. Thậm chí, T. còn bị bắt phải ngâm khăn và cời bỏ hết quần áo, đổ bột giặt, dội nước lên đầu nạn nhân. Quá trình hành hạ T., nhóm bạn của em đã quay video ghi lại.

Sau đó, Nguyễn Thị Thu Hà và Trần Thị Minh Th. dùng điện thoại của mình đăng tải hình ảnh, video về việc đánh em T. lên mạng xã hội cũng như gửi cho một số bạn bè để khoe.

Về phía em T., sau khi bị hành hạ, T. đã trèo qua ô cửa thông gió của phòng trọ để trốn ra ngoài khi thấy nhóm người hành hạ mình rủ nhau đi chơi, khóa trái cửa. Ngày 24/7, V.T.H.T. đến Công an huyện Hưng Hà trình báo và được đưa đi khám, điều trị tại Bệnh viện Đa khoa Hưng Hà.

Mất mạng vì vô tình liếc mắt, chỉ trỏ

TAND Cấp cao tại TP HCM vừa đưa bị cáo Lý Hồng Thái (SN 1992, ở Sóc Trăng) ra xét xử về tội “Giết người”. Bị hại trong vụ án là anh Huỳnh Kim Phú Quý (SN 1997, ở Sóc Trăng). Phiên tòa được mở theo kháng cáo xin giảm nhẹ hình phạt của bị cáo, kháng nghị của VKS. Sau khi nghị án, Hội đồng xét xử tuyên bác kháng cáo, kháng nghị, y án sơ thẩm 20 năm tù đối với bị cáo Thái.

Theo nội dung bản án sơ thẩm, Thái và anh Huỳnh Kim Phú Quý không có mối quan hệ quen biết với nhau. Tối 18/6/2020, vợ chồng Thái cùng bạn bè đến phòng Sky Bar trong siêu thị điện máy ở TP Sóc Trăng để chơi. Cùng thời gian trên, anh Quý cũng có mặt.

Thấy anh Quý liếc mắt và chỉ tay về hướng mình nhiều lần, Thái nghĩ đối phương cố tình khiêu khích. Do đó, Thái lấy dao mang theo trước đó để trong túi quần chạy đến phía sau lưng anh Quý, đâm liên tiếp 3 nhát vào người nạn nhân. Cuộc đâm chém chỉ dừng tay khi có nhiều người can ngăn.

Sau đó, Thái vứt dao tại hiện trường, bắt xe lên TP HCM để trốn. Nạn nhân được đưa đi cấp cứu nhưng đã tử vong. Biết tin anh Quý tử vong, Thái đã đến cơ quan công an đầu thú, khai nhận hành vi phạm tội của mình. Với hành vi trên, Thái bị cấp sơ thẩm tuyên phạt 20 năm tù về tội “Giết người”. **N.D**

Án mạng đau lòng trong đám hiếu

TAND tỉnh Gia Lai đã mở phiên tòa xét xử sơ thẩm bị cáo Rơ Châm Cận (SN 2005, ở Ia Boong, huyện Chư Prông, Gia Lai) về tội “Giết người”.

Theo cáo trạng, tối 22/3, gia đình chị Kpui Uôn tổ chức đám tang cho mẹ ruột tại làng Tnao. Quá trình tổ chức tang lễ, Kpă Minh (SN 2004, người cùng làng Tnao), Rơ Châm Cận và nhiều người dân khác trong làng đến uống rượu chia buồn.

Khuya cùng ngày, Rơ Châm Cận cùng nhóm thanh niên trong làng rủ nhau tụ tập ngồi bên hông nhà chị Uôn uống rượu, đánh bài tiến lên, ai thua sẽ uống hết một ly rượu. Đến khoảng 00h ngày 23/3, thấy mọi người đang chơi vui thì Kpă Minh đến xin tham gia chơi cùng.

Quá trình chơi bài, Rơ Châm Cận đánh nhầm quân. Thấy vậy, Kpă Minh cho rằng Cận đánh bài gian nên đòi phạt phải uống hết ly rượu. Rơ Châm Cận không đồng ý nên giữa hai người xảy ra cãi vã. Lúc này, Kpă Minh cầm chìa khóa xe máy đâm trúng bụng Rơ Châm Cận rồi cả hai xông vào đánh nhau.

Được mọi người can ngăn, Rơ Châm Cận bỏ đi uống nước còn Kpă Minh tiếp tục ngồi đánh bài. Tuy nhiên, khi đang uống nước, Cận thấy con dao nhọn dài của nhà chị Uôn để gần thùng nước. Bực tức vì mình bị đánh nên Rơ Châm Cận nảy sinh ý định dùng dao trả thù Minh.

Theo cáo trạng, Rơ Châm Cận đã cầm dao đến chỗ Kpă Minh đang ngồi đánh bài đâm liên tiếp 3 nhát vào lưng, vai nạn nhân. Bị đâm bất ngờ, Kpă Minh gục ngã và tử vong tại chỗ.

Sau khi gây án Rơ Châm Cận bỏ chạy đến sân trước nhà chị Uôn vứt dao vào bụi cây rồi chạy trốn. Đến 2h cùng ngày, nghe tin Kpă Minh chết, Cận đến cơ quan Công an xã Ia Boong đầu thú và khai nhận toàn bộ hành vi phạm tội của mình.

Bị đưa ra xét xử, Rơ Châm Cận đã thừa nhận toàn bộ hành vi phạm tội của mình. Với hành vi nêu trên, sau khi nghị án, Hội đồng xét xử TAND tỉnh Gia Lai đã tuyên phạt Rơ Châm Cận 9 năm tù về tội “Giết người”.

V.THANH

Tình nguyện viên – Năng lượng yêu thương từ tuổi trẻ

Sài Gòn những ngày này, những tấm áo xanh bảo hộ khắp mọi nơi. Trong số ấy có rất nhiều tình nguyện viên, những người trẻ tuổi, không quản vất vả, hiểm nguy để góp phần bảo vệ người dân, bảo vệ thành phố.

● Các tình nguyện viên cống hiến hết tuổi thanh xuân của mình cho thành phố và người dân.

Những thiên thần áo xanh

Khoác trên người tấm áo xanh bảo hộ, bạn Nguyễn Minh Hùng, tình nguyện viên khu vực thành phố Thủ Đức đang cùng các đồng đội túc trực trước một hàng rào ngăn cho người dân không ra ngoài khu phong tỏa. Công việc nghe có vẻ đơn giản, thực tế là làm không xuê. Các bạn vừa phải canh gác, vừa phải khéo léo giao tiếp với người dân, rồi vận chuyển hàng hóa vòng ngoài chuyển vào bên trong khu phong tỏa. Giữa buổi trưa ướm mồ hôi, hỏi có mệt không, Hùng chia sẻ là mệt thì mệt, nhưng các bạn không thấy đây là vất vả mà rất vui vì được đóng góp sức trẻ để bảo vệ người dân, bảo vệ thành phố.

Có hàng ngàn tình nguyện viên trẻ đang túc trực ở hàng ngàn “điểm nóng” trên khắp địa bàn TP HCM trong những ngày này. Có những bạn trẻ tham gia hỗ trợ chính quyền địa phương đảm bảo người dân không ra vào tại các khu vực phong tỏa, hỗ trợ vận chuyển vật dụng vòng ngoài. Có những bạn trực đo nhiệt độ cho người dân ra vào chợ. Có nhóm tình nguyện viên ở đội hình trực chốt giao thông, có nhóm hỗ trợ điều phối người dân tham gia tiêm vắc xin phòng chống Covid-19. Có nhóm lại hỗ trợ hướng dẫn người dân thực hiện “5K” trước và trong siêu thị, rồi điều phối phân luồng khách hàng, phân loại, vận chuyển hàng hóa... và còn rất nhiều “nhiệm vụ đặc biệt” mà lần đầu tiên các bạn trẻ ấy được biết đến trong đời.

“Hôm nay xin giới thiệu tới bà

con, cô bác “đội hình ba gác” chống dịch lưu động đến từ các bạn tình nguyện viên y tế quận Tân Bình. Hành trình “ba gác” sẽ dạo khắp các hẻm các phố, gõ cửa từng nhà để test nhanh bà - Vỹ cho bà con đỡ cực xếp hàng, lại tiện lợi dễ dàng hơn cho các bạn tình nguyện viên. Hồi xưa có năm anh em trên một chiếc xe tăng, bi chừ thì có năm anh em trên chiếc xe ba gác, tuy hồng ngầu bằng nhưng máu lửa, nhiệt huyết hồng kém ời ghen...”, đó là đôi dòng giới thiệu vắn tắt mà vui nhộn của các tình nguyện viên về công việc mới mẻ: Đạp xe ba gác đi lấy mẫu test nhanh Covid lưu động, giảm tải test nhanh tại chỗ. Ý tưởng tích cực này được bác sĩ Nguyễn Thanh Trang đề xuất và lực lượng tình nguyện viên chính là những người đang ngày đêm triển khai thực hiện khắp thành phố.

Lực lượng tình nguyện viên đang có mặt khắp các điểm nóng ở TP lúc này cũng không chỉ là tình nguyện viên khu vực Sài Gòn tham gia bảo vệ mảnh đất mình đang sinh sống. Rất nhiều trong số đó là các tình nguyện viên đến từ nhiều địa phương trên cả nước. Đặc biệt, sau khi Thứ trưởng Bộ Y tế Nguyễn Trường Sơn có thư ngỏ huy động lực lượng y tế mọi thành phần tham gia chống dịch Covid-19 tại TP HCM, chỉ trong vòng 1 ngày đã có gần 2.500 tình nguyện viên từ các nơi đăng ký tham gia tình nguyện tại TP HCM và đáng mừng là chiếm số lượng không nhỏ trong số đó là các y, bác sĩ, nhân viên y tế có kiến thức

chuyên môn, có kinh nghiệm trong việc “cứu người”.

Có thể nói, sự ổn định của thành phố trong thời gian này có sự đóng góp công sức rất lớn của các bạn trẻ tình nguyện viên. Nhiều người dân thành phố đã gọi họ bằng cái tên đầy yêu thương là “những thiên thần áo xanh”.

Những ngọn lửa vô danh

Công việc tình nguyện viên trong những ngày này hẳn nhiên là cực kì vất vả. Dù túc trực ở điểm nào thì điểm chung đều là quá tải, là mệt nhọc, dài nắng, dầm mưa. Nhiều tình nguyện viên ở các điểm thiếu người hoặc xảy ra sự cố đã làm việc liên tục hơn 12 tiếng một ngày, suốt mấy ngày trời. Vất vả là thế nhưng hiểm khi nào thấy các bạn than vãn, cũng không mấy ai bỏ cuộc.

Những ngày qua, mạng xã hội lan truyền nhiều hình ảnh, clip về hoạt động của tình nguyện viên. Có bức ảnh các bạn cùng co ro trú mưa dưới mái hiên nhà, có bức ảnh một nhóm tình nguyện viên ngồi sau thùng xe, ôm lấy nhau cho đỡ lạnh giữa cơn mưa lớn đầu mùa. Có cả hình ảnh một tình

nguyện viên lấy ô đứng che mưa cho cụ già, chịu để mình ướt. Clip một tình nguyện viên nhảy múa để dỗ dành một em bé, trong lúc đồng đội đang cố gắng lấy mẫu test nhanh Covid-19 làm cộng đồng vừa cảm động, vừa buồn cười. Chỉ có sức trẻ mới đem đến nguồn năng lượng tươi vui và tích cực đến thế, giữa những ngày tháng âm thầm này.

Trên nhóm Go Volunteer, nhóm của Hội Liên hiệp Thanh niên Việt Nam TP HCM liên tục đăng thông tin tuyển tình nguyện viên cũng liên tục có các bạn trẻ vào hỏi cách thức, khăn thiết được tham gia. Nhóm cũng là nơi đăng tải biết bao hình ảnh đẹp về tình nguyện viên, những câu chuyện đầy cảm động do những “người trong cuộc” kể.

Ở đó, có chuyện về một tình nguyện viên là sinh viên năm 2 khoa điều dưỡng, đón tuổi 19 không hoa, không bánh kem, cũng không ăn mặc xinh đẹp mà là trong bộ đồ bảo hộ, cùng đồng đội ở một tuyến bệnh viện chụp tấm ảnh làm kỉ niệm. Bạn trẻ ấy chia sẻ, đó là cảm giác rất đặc biệt với rất nhiều “cái nóng”. Nóng từ sức nóng của khí hậu, của bộ đồ bảo hộ, sự nóng lòng của bệnh nhân muốn khỏi bệnh, cái nóng từ nhiệt huyết cứu người của y, bác sĩ... Món quà duy nhất bạn trẻ tình nguyện viên nhận được là... trái khế được một chú bác sĩ hái từ trên cây xuống tặng.

Nhiều tình nguyện viên trẻ tâm sự, các bạn phải “trốn nhà” đi tình nguyện. Bởi người thân bất an và lo lắng khi con mình xông pha giữa thời buổi dịch bệnh đầy nguy hiểm. Nhưng, các bạn trẻ vẫn mong muốn được làm theo tiếng gọi từ trái tim mình, làm những điều mà mình nghĩ là cần

và đúng cho xã hội, cho cuộc sống.

Có câu chuyện cảm động về một nhóm tình nguyện viên trẻ mắc Covid-19. Họ là những nam thanh niên rất xông xáo, không ngại khó, ngại khổ, xung phong làm việc tại các tuyến phong tỏa, có nhiều nguy cơ nhiễm bệnh. Và rồi, mặc dù đã bảo hộ kĩ càng, đã tuân thủ “5K”, một thành viên trong nhóm có dấu hiệu sốt, ho, kết quả xét nghiệm dương tính. Lần lượt, thêm những thành viên khác trong nhóm rời đồng đội, đến khu cách ly tập trung để điều trị vì trở thành F0.

Tại nơi điều trị, các bạn vẫn viết “tâm thư”, mong các đồng đội vững vàng hơn nữa, lạc quan và tích cực. “Lúc “ra trận”, chúng tôi ai nấy đều nhận được duy nhất một câu hỏi của rất nhiều người: “Thế tụi con làm những công việc này tụi con có lương không? Có sợ nhiễm không? Mà sao cô chú cứ thấy tụi con lúc nào cũng sung sức mà lao đầu nhiều nơi nguy hiểm thế?”.

Thật sự mỗi chúng tôi ở tuyến đầu đều chỉ nghĩ đơn giản nhiệm vụ mà hôm nay chúng tôi đang làm chính là để đánh đổi lại Sài Gòn sẽ có những ngày tháng nhận nhíp như trước kia. Công việc ấy xuất phát từ mệnh lệnh của trái tim tuổi trẻ. Chúng tôi làm không phải vì tiền cũng không phải để cho vui, mà chỉ muốn cống hiến hết tuổi thanh xuân của mình cho thành phố và người dân”, bạn Hồng Phong, tình nguyện viên dương tính với Covid - 19 đã viết.

“Có người hỏi: Các con đi làm như này có lương không? Tụi con liền trả lời: Dạ thưa cô tụi con đi vì đam mê ạ. Lương của chúng con là sức khỏe của cộng đồng. Là sự cống hiến hết mình cho xã hội. Là nụ cười rực nắng giữa bão giông”, Trần Khánh Ly - tình nguyện viên Cụm 1 chia sẻ. Có rất nhiều dòng tâm sự như thế trên nhóm dành cho các tình nguyện viên.

Dũng cảm, dấn thân, không sợ hãi, đó cũng là sức mạnh trời ban cho tuổi trẻ. “Nếu ai cũng sợ thì ai sẽ đi chống dịch” là câu nói được các bạn tình nguyện viên truyền nhau như một “kim chỉ nam”, một ngọn lửa để sưởi ấm, an ủi và thúc đẩy tinh thần nhau thời điểm này.

“Khi xác định đăng kí và đi tình nguyện, các bạn hãy tham gia bằng cả trách nhiệm của bản thân và trái tim yêu thương với thành phố mang tên Bác”, câu hiệu lệnh của mỗi bài viết tuyên dụng tình nguyện viên dường như đã được các tình nguyện viên trẻ tuổi thực hiện rất tích cực.

Phố xá những ngày vắng tanh, chỉ còn màu áo xanh bảo hộ. Hàng chục ngàn tình nguyện viên, tất cả đều áo xanh phấp phới, đều khẩu trang che mặt. Chẳng ai biết họ hình dáng, mặt mũi thế nào. Họ vô danh tính với chung quanh và sau khi hoàn thành nhiệm vụ, họ hòa lẫn vào dòng người, chỉ để lại một bóng áo xanh. Màu xanh thấp lửa.

NGỌC MAI

Sẽ có bảo tàng TÔN VINH Y, BÁC SĨ trên thế giới?

Nhiều bảo tàng trên thế giới đã và đang tạo ra những không gian để tưởng nhớ sự mất mát và thể hiện lòng tôn kính với những y, bác sĩ, nhân viên y tế ở tiền tuyến chống dịch – những người không ngần ngại đặt tính mạng vào nguy hiểm, trong khi người dân được yêu cầu ở nhà để đảm bảo an toàn.

● Bức tượng cao 6 mét ở đất nước Latvia. (CNN)

Dự án bảo tàng Covid đầu tiên được ấp ủ...

Đầu năm 2021, bác sĩ Arjun Dasgupta cũng là người đứng đầu Tổ chức Diễn đàn Bác sĩ Bang West Bengal (WBDF), đề xuất với Chính phủ tiểu bang để thành lập một bảo tàng Covid nhằm tưởng nhớ và tôn vinh những y, bác sĩ, nhân viên y tế đã đóng góp và hy sinh trong cuộc chiến trong đại dịch toàn cầu.

Chia sẻ với tờ Press Trust of India, bác sĩ Dasgupta nói: “Chỉ tính riêng tổ chức của chúng tôi, đã có khoảng 90 bác sĩ hy sinh bởi dịch bệnh. Giống như rất nhiều thứ khác, những con người này sẽ bị lãng quên bởi thế hệ tương lai. Chính điều đó là động lực khiến chúng tôi phải thực hiện bảo tàng này”. Với ông, đại dịch Covid-19 là một sự kiện không thể lường trước được và chưa từng xảy ra trong khoảng 100 năm nay. Kể cả sau khi đại dịch trôi qua, con người vẫn không thể ngừng nghĩ về nó.

Bảo tàng Covid kể lại câu chuyện của các nhân viên y tế - những người ở tiền tuyến chống dịch, những đóng góp to lớn của họ cũng như những mất mát, hy sinh. Các mẫu vật được trưng bày sẽ bao gồm bộ dụng cụ PPE, găng tay, khẩu trang, chất khử trùng, thậm chí cả xe cứu thương để đưa đón bệnh những và những vật dụng thiết yếu khác trong đại dịch. Bảo tàng sẽ dành riêng một khu vực xây dựng đài tưởng niệm cho các bác sĩ đã chống chọi với vi rút Sars-CoV-2. Ngoài ra, các chủ đề quan trọng khác bao gồm cách thức vắc xin được điều chế và thay đổi cuộc chiến chống dịch của toàn nhân loại như thế nào, các quốc gia khác nhau đã làm gì để phòng chốt lấy nhiễm trong cộng đồng...

Mặc dù đề xuất này vẫn đang chờ chính quyền tiểu bang thẩm định nhưng đây là mong muốn của rất nhiều y, bác sĩ hiện đang công tác tại tuyến đầu chống dịch, gia đình và người thân của các nhân viên y tế đã khuất, cũng như rất nhiều người dân khác tại Ấn Độ, đặc biệt khi đất nước này đã và đang trải qua quá nhiều đau thương, mất mát bởi Covid-19.

Một triển lãm đặc biệt để tưởng niệm

Mặc dù chưa có một bảo tàng chính thức về Covid-19 nhưng các bảo tàng trên thế giới đều đã hoặc đang dành những không gian đặc biệt cho những sự kiện văn hóa, nghệ thuật bày tỏ lòng tôn kính, tưởng niệm những nhân viên y tế đã ra đi tại tiền tuyến chống dịch. Trong đó, có những dự án nghệ thuật chính là sự “chữa lành” phần nào đối với những gia đình, người thân của người đã mất.

Vào khoảng giữa tháng 3/2021 đã diễn ra một cuộc triển lãm đặc biệt mang tên “Transcendent: Memorial to Health Care” (Siêu nghiệm: Tưởng niệm về nền y tế) của nghệ sĩ Taiji Terasaki (62 tuổi) tại Bảo tàng Quốc gia Nhật – Mỹ ở thành phố Los Angeles (Bang California, Hoa Kỳ). Theo tờ Los Angeles Times (Mỹ), đó là một không gian triển lãm nghệ thuật dành cho nỗi đau và những mất mát, nhằm vinh danh những nhân viên y tế đã thiệt mạng bởi Covid-19.

Nói về khởi điểm của dự án, Terasaki tạo ra những bức ảnh nghệ thuật từ nhiều mảnh ghép, với chủ đề ghi nhận công lao của những tình nguyện viên, nhân viên y tế trong giai đoạn dịch bệnh. Ông đăng tải chúng lên Instagram của mình mỗi ngày, liên tục trong vòng 100 ngày. Khi dịch

bệnh càng diễn biến phức tạp, những ca tử vong ngày càng gia tăng, Terasaki đã quyết định làm một điều gì đó sâu sắc hơn về những y, bác sĩ đã hy sinh, với mong muốn không để những hy sinh ấy trôi vào quên lãng, khi những người nằm xuống âm thầm còn chẳng được ai gọi tên.

Cơ duyên đã khiến ông tình cờ biết tới dự án “Lost on the Frontline” (tạm dịch: Đã mất tại nơi tiền tuyến) giữa đài Kaiser Health News và tờ báo Guardian. Dự án gồm loạt phim ngắn dựa trên câu chuyện có thật của các nhân viên y tế đã qua đời vì Covid -19, cũng như những phóng sự điều tra về điều kiện làm việc của các nhân viên y tế chống dịch. Christina Jewett, phóng viên điều tra chính của Kaiser Health News cho dự án trên cho biết, nhóm nghiên cứu của cô đã thu thập, xác minh được hơn 3.500 trường hợp nhân viên y tế tử vong bởi vi rút Sars-CoV-2 từ nhiều bang khác nhau trên nước Mỹ.

Sau khi liên hệ với Kaiser Health News để có thể phát triển một dự án nghệ thuật liên quan đến điều này, Terasaki đã có thể tiếp cận với một số gia đình tham gia dự án “Lost on the Frontline” để thu thập những hình ảnh của các y, bác sĩ đã qua đời vì Covid-19. Một trong những người đồng ý chia sẻ là Helena Cawley (41 tuổi). Cô đã đóng góp một bức chân dung của cha cô – David Wolin, cũng là một bác sĩ X-quang đã đột ngột qua đời ở tuổi 74 không lâu sau khi phát hiện dương tính với vi rút Sars-CoV-2. Cô kể lại, đó là ngày 30/03/2020 – thời điểm các xét nghiệm Covid-19 còn khan hiếm, các bệnh viện còn đang “tranh giành” để có được những chiếc máy thở và mặt nạ,

● Triển lãm của nghệ sĩ Terasaki ở Bảo tàng Quốc gia Nhật – Mỹ, thành phố Los Angeles. (LATimes)

● Đề xuất xây dựng Bảo tàng Covid ở Kolkata, Ấn Độ. (IndiaToday)

Hoa Kỳ vừa chạm mốc 3.000 ca tử vong.

Lúc ấy, thành phố New York nơi Cawley sinh sống đang giãn cách toàn xã hội, người dân phải ở trong nhà và không cách nào cô có thể gặp được cha mình ở những giây phút cuối cùng. Khoảng một giờ sau khi biết tin cha qua đời, Cawley nhớ rằng, cô vẫn ở trong nhà bếp, nước mắt lưng tròng trong khi chuẩn bị bữa trưa cho hai đứa con nhỏ. Nỗi đau ấy vẫn chưa hề nguôi ngoai trong suốt năm 2020, mặc dù chồng cô đã luôn ở bên cạnh cô. Thình thoàng cô sẽ đến thăm mộ ông hoặc ngồi trên những băng ghế dài ở Trung tâm Bệnh viện Brooklyn – nơi cô có thể tưởng niệm về ông. Bức ảnh là một trong những di vật còn lại, cùng một chiếc nhẫn mà cha cô đã tặng.

Cawley cho biết cô rất biết ơn Terasaki về dự án “Transcendent: Memorial to Health Care” đã tạo cơ hội để người khác biết đến những y, bác sĩ đã qua đời như cha cô. Có rất nhiều cái tên của các y, bác sĩ đã âm thầm “ngã xuống” trong cuộc chiến khùng khiếp với Covid-19 mà chẳng ai biết đến, rồi dần bị lãng quên theo thời gian. Terasaki – tác giả của buổi triển lãm cho rằng: “Nếu hỏi ai là người hy sinh nhiều nhất thì chính là những nhân viên y tế đã và đang mạo hiểm mạng sống của họ để cứu sống những bệnh nhân Covid khác. So với văn hóa Á Đông, nền văn hóa Mỹ có phần coi nhẹ hơn các nghi thức về tưởng niệm người đã khuất. Điều thực sự cần hiện nay chính là một không gian tĩnh lặng để suy ngẫm và bày tỏ lòng thành kính tới những người đã ra đi”.

“Đó là điều tôi phải làm!”

Ở một điểm đến đặc biệt khác

chính là Bảo tàng Nghệ thuật Quốc gia Latvia ở thủ đô Riga của đất nước Latvia. Kể từ một năm nay, ngay phía trước bảo tàng, người dân có thể thấy xuất hiện một bức tượng khổng lồ, cao gần 6 mét. Đáng nói, bức tượng là hình ảnh một người phụ nữ mặc áo blouse trắng, đeo mặt nạ, găng tay và hướng lên bầu trời. Cô ấy đi một đôi guốc màu hồng và một ống nghe đeo quanh cổ. Bức tượng được tạo ra bởi nghệ sĩ Aigars Bikše, được công bố vào tháng 6/2020, với ý nghĩa tôn vinh các bác sĩ, y tá và nhân viên y tế trên tiền tuyến trong cuộc chiến chống lại Covid-19.

Chia sẻ với Reuters, Bikše cho biết anh đã mất khoảng ba tháng để tạo ra sản phẩm này, từ nguồn cảm hứng khi nhìn thấy sự dũng cảm, những đóng góp và hy sinh quý giá của các nhân viên y tế khi cứu chữa cho bệnh nhân nhiễm vi rút Sars-CoV-2. Nhiều người trong số họ cũng nhiễm phải căn bệnh này và không thể vượt qua được. Anh nói: “Tôi xem trên tin tức, thấy các bác sĩ ở Ý ngã trên sàn bệnh viện, khuôn mặt bị thương do đeo mặt nạ trong nhiều giờ. Lúc ấy, tôi hiểu rằng, với tư cách là một nghệ sĩ và một nhà điêu khắc, tôi phải làm điều gì đó!”.

Mọi người trên khắp thế giới đã và đang thể hiện lòng biết ơn và sự trân trọng của họ đối với các nhân viên y tế không ngần ngại nguy hiểm xung phong lên tuyến đầu chống dịch. Thậm chí ở nhiều thành phố, người dân còn tự tổ chức nghi lễ tưởng niệm hàng đêm trên ban công hoặc bậc cửa của nhà mình để nhớ ơn đến những người đã hy sinh, cổ vũ những y, bác sĩ và các lao động tình nguyện vẫn đang tiếp tục cuộc chiến. **DIỆU BẢO**

Nhật Bản và những điều chưa kể về Thế vận hội Tokyo 2020

Thế vận hội Tokyo 2020 buộc phải tổ chức trong điều kiện dịch bệnh Covid-19 diễn biến rất phức tạp. Vì thế không có gì khó hiểu khi Nhật Bản lỗ nặng khi đăng cai Olympic này.

Lỗ nặng vì Thế vận hội

Trong vài thập niên trở lại đây, nền kinh tế Nhật Bản đã phải vật vả đối phó với tình trạng giảm tốc, dân số lão hóa nhanh, giới trẻ không có việc làm và gánh nặng an sinh xã hội cho người già. Bởi vậy, việc tổ chức Olympic Tokyo được kỳ vọng sẽ thúc đẩy kinh tế, du lịch, tiêu dùng và việc làm cho nền kinh tế lớn thứ 3 thế giới. Trớ trêu thay, sự bùng nổ của đại dịch Covid-19 đã khiến giấc mơ này đổ vỡ. Giờ đây, người dân Nhật Bản chỉ muốn sự kiện này nhanh chóng chấm dứt, thậm chí không tổ chức được càng tốt dù đã đổ hàng chục tỷ USD đầu tư.

Nếu không xảy ra dịch bệnh, Thế vận hội Tokyo có thể trở thành một sự kiện thể thao lớn chưa từng có. Khi đấu thầu tổ chức Thế vận hội vào năm 2013, các quan chức Nhật Bản đã ước tính chi phí đăng cai Thế vận hội là 7,3 tỉ USD. Tuy nhiên, tính đến tháng 9/2020, theo nghiên cứu và tính toán của Đại học Oxford, đầu tư thực tế của Nhật Bản đã lên tới gần 15,84 tỉ USD, thiết lập kỷ lục lịch sử mới của Thế vận hội.

Bên cạnh đó, sự thua lỗ của du lịch Nhật Bản do doanh thu bán vé giảm và thiếu hụt khách giả nước ngoài. Ngày 20/3, Ban tổ chức Olympic Tokyo thông báo, khán giả nước ngoài sẽ không được phép trực tiếp đến xem các trận đấu mùa hè do đại dịch Covid-19, với 630.000 vé sẽ được trả lại. Olympic Tokyo ban đầu dự định tổ chức vào năm 2020 nhưng bị hoãn lại đến tháng 7 - 8 năm 2021.

Các nhà tổ chức cho biết, quyết định nói trên là đáng thất vọng nhưng “không thể tránh khỏi” khi họ cố gắng tổ chức các trận đấu một cách an toàn trong thời gian đại dịch. Lệnh cấm chưa từng có sẽ biến Thế vận hội Tokyo thành lần đầu tiên không có khán giả nước ngoài.

Theo ông Toshiro Muto và nhiều

● **Nhật Bản lỗ nặng vì Thế vận hội Tokyo 2020.**

nhà kinh tế chỉ ra, một phần là do Thế vận hội Olympic không chấp nhận du khách nước ngoài nên doanh thu bán vé của Thế vận hội Tokyo trực tiếp giảm 89 tỉ yên. Thiệt hại về thiếu hụt khách du lịch dự kiến lên tới 150 tỉ yên và cả hai cộng lại lên tới gần 2,17 tỉ USD.

Hơn nữa, phí tài trợ hậu hĩnh của các công ty Nhật Bản giảm đột ngột. Một mặt, các nhà tài trợ đã từ bỏ các quảng cáo truyền hình liên quan đến Olympic ở Nhật Bản. Mặt khác họ cũng đã hủy bỏ tất cả các hoạt động tiếp thị trong thời gian diễn ra cuộc thi vốn được sử dụng để kích thích hoạt động bán sản phẩm.

Ngoài những thiệt hại kinh tế trực tiếp này, những ảnh hưởng kinh tế tiềm ẩn của Thế vận hội cũng rất lớn. Nhật Bản từng hy vọng rằng những khách du lịch đến Nhật Bản để xem Thế vận hội sẽ tiếp tục đến du lịch Nhật Bản trong vài thập kỷ tới, nhưng các nhà kinh tế Nhật Bản chỉ ra rằng tình trạng hiện nay dập tắt tham vọng ban đầu của Chính phủ Nhật Bản.

Người dân quan tâm đến sức khỏe hơn kinh tế

Trên thực tế, không chỉ du khách nước ngoài mà hầu hết người dân trong nước đều phản đối việc đăng cai tổ chức Thế vận hội vào thời điểm này, điều này đã làm giảm sự nhiệt tình của người tiêu dùng trong nước. Cuộc thăm dò của Asahi Shimbun chỉ ra rằng 83% người dân tin rằng Thế vận hội Tokyo 2020 nên hoãn hoặc hủy bỏ.

Người dân Nhật Bản nhìn chung khá bi quan về Thế vận hội Tokyo.

Một người dân sống gần Nhà thi đấu Quốc gia cho biết: “Do bị kiểm soát nên không có cầu thủ hay phương tiện truyền thông nào gần đó, chúng tôi không cảm nhận được không khí của nước chủ nhà, không thấy được khán giả, không có không khí của Thế vận hội. Mọi người không thể hào hứng nổi”.

Theo Hãng tin Fox, một trong những hãng du lịch lớn nhất Nhật Bản là KNT-CT cho biết họ không thể cung cấp dịch vụ vì đại dịch. Vậy là mảng du lịch đáng ra phải được hưởng lợi nhiều nhất từ Olympic Tokyo thì lại phải đứng ngoài trong sự kiện tốn kém này.

Ngay cả những doanh nghiệp nhỏ lẻ cũng chịu thiệt hại khi dòng tiền đầu tư đã rơi mất trắng vì sự kiện thể thao này. Bà Yoshiko Tobe, chủ một khu nghỉ dưỡng gần Asakusa-Tokyo đã đầu tư hơn 1 triệu USD để tân trang lại cơ sở năm 2019 nhằm đón tiếp làn sóng du khách cho Thế vận hội.

Giờ đây, hy vọng về làn sóng du khách đến xem Olympic sẽ giúp bà hồi vốn đã tan vỡ, nhưng điều đáng ngạc nhiên là bản thân bà Tobe lại ủng hộ việc ngừng sự kiện hơn là tổ chức nó. Khảo sát của tờ Mainichi cho thấy 2/3 số người Nhật Bản không muốn tổ chức sự kiện thể thao này dù rất nhiều người đã đổ tiền đầu tư trước đó. “Tốt hơn là chúng ta nên hủy bỏ Olympic, ít nhất thì chúng ta cũng có thể ngăn chặn được nguy cơ lây lan dịch bệnh”, bà Tobe thừa nhận.

Rõ ràng, người Nhật hiểu được tầm quan trọng của sức khỏe bởi tiền thì có thể kiếm lại được nhưng sức khỏe và mạng sống thì không. **THU THƯƠNG**

Sau Delta, chuyên gia Indonesia cảnh báo mối nguy từ biến thể Kappa

● **Indonesia lo ngại vì biến thể mới Kappa.**

Indonesia đang trở thành tâm dịch Covid-19 ở Châu Á và nhiều chuyên gia cảnh báo rằng tình hình này còn nguy cấp hơn vì biến thể mới Kappa.

Theo đó, mặc dù biến thể Delta vẫn đang lan rộng trên toàn Indonesia, khiến các ca mắc Covid-19 tăng đột biến, song các chuyên gia Indonesia cảnh báo về mối nguy đến từ biến thể Kappa, một biến thể kép của virus SARS-CoV-2, đáng sợ hơn rất nhiều.

Ông Dicky Budiman, chuyên gia dịch tễ hàng đầu người Indonesia, nhận định: “Các biến thể mới luôn xuất hiện ở những khu vực hay quốc gia không thể kiểm soát được dịch. Theo đánh giá của Tổ chức Y tế thế giới (WHO), nếu 5% số xét nghiệm cho kết quả dương tính thì nghĩa là dịch đã vượt tầm kiểm soát. Tại Indonesia, con số này cao hơn 10% trong khoảng 16 tháng ở giai đoạn đầu của dịch và hiện giờ là trên 30%. Vì thế rất có khả năng xuất hiện một biến thể mới hoặc siêu biến thể”.

Trong khi đó ông Pratiwi Sudarmono, nhà vi sinh vật học từ Đại học Indonesia cho biết, Indonesia cần chú ý đến sự lây lan của biến thể Kappa đã được Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) liệt kê vào danh sách biến thể đáng lưu ý.

Indonesia sẽ không thể xử lý sự lây lan của loại virus này và đây sẽ trở thành nguyên nhân bùng phát các làn sóng Covid-19 tăng đột biến khác. Hiện nay, 90% virus ở Indonesia là biến thể Delta. Tuy nhiên, ông Pratiwi nhận định, biến thể Kappa có thể sẽ đánh bại biến thể Delta trở thành biến thể chủ yếu ở Indonesia với tốc độ lây lan nhanh hơn và gây tác động xấu hơn tới người bệnh. Chuyên gia Indonesia khuyến cáo Chính phủ đẩy nhanh việc giải trình tự gen ở tất cả các vùng để phát hiện biến thể mới, đồng thời tăng cường xét nghiệm, truy vết và điều trị để giảm số ca mắc Covid-19 tăng đột biến trong thời gian qua.

Bộ Y tế Indonesia, tính đến ngày 6/7 đã có 2 ca mắc biến thể Kappa ở thủ đô Jakarta và phía Nam Sumatera. Trước đó, các chuyên gia về bệnh truyền nhiễm từ nhiều nơi trên thế giới cảnh báo, sự lây lan nhanh chóng của dịch Covid-19 ở Indonesia như hiện nay có thể là điều kiện lý tưởng cho sự xuất hiện biến thể mới của virus SARS-CoV-2 siêu lây nhiễm hơn so với các biến thể hiện có.

Trong bối cảnh đó, Indonesia quyết định gia hạn các biện pháp hạn chế cấp độ 4 đối với các hoạt động cộng đồng từ ngày 26/7 - 2/8/2021 với một số điều chỉnh quy định liên quan đến các hoạt động cộng đồng và đi lại để đảm bảo phòng dịch và duy trì hoạt động kinh tế, động lực xã hội của cộng đồng... **THU HOÀI**

Mỹ khuyến cáo đeo khẩu trang trong môi trường kín

Mới đây, Trung tâm Kiểm soát và Phòng chống dịch bệnh Mỹ (CDC) điều chỉnh khuyến cáo, đề nghị người đã tiêm đầy đủ vaccine đeo khẩu trang khi đến địa điểm công cộng có môi trường kín ở các khu vực đang ghi nhận số ca nhiễm tăng mạnh.

CDC cũng khuyến cáo toàn bộ sinh viên, giáo viên và nhân viên tại các trường từ mẫu giáo đến trung học đeo khẩu trang, bất kể họ đã tiêm vaccine Covid-19 hay chưa. Những hướng dẫn

trước đây chỉ yêu cầu học sinh đeo khẩu trang nếu chưa được tiêm chủng.

Giám đốc CDC Rochelle Walensky nhấn mạnh, các nghiên cứu mới cho thấy người tiêm vaccine đầy đủ vẫn có thể nhiễm nCoV và mang lượng virus tương đương người chưa tiêm chủng.

“Mọi người cần hiểu rằng họ vẫn có khả năng lây nhiễm virus cho những người khác”, bà nói.

Trong khi đó, Tổng thống Joe

● **Ảnh minh họa.**

Biden cho rằng tăng cường tốc độ tiêm chủng và đeo khẩu trang sẽ giúp nước Mỹ tránh được những lệnh phong tỏa chặt chẽ như năm

2020. “Chúng ta sẽ không trở lại tình trạng đó”, ông nói.

Được biết, CDC đã nhiều lần thay đổi khuyến cáo về khẩu trang. Khi Covid-19 bắt đầu lây lan tại Mỹ đầu năm 2020, cơ quan này khuyến cáo người dân đeo khẩu trang khi ra đường và duy trì khoảng cách với người khác. Đến tháng 4 năm nay, khi tỷ lệ tiêm chủng toàn quốc tăng mạnh, CDC bắt đầu nới lỏng khuyến cáo đeo khẩu trang khi ra đường.

Quy định khẩu trang được nới thêm cho người đã tiêm vaccine vào tháng 5. Tự tin về mức độ bảo

vệ của vaccine, CDC cho phép những ai tiêm đủ hai liều sẽ không cần đeo khẩu trang ngoài trời dù ở nơi đông người. Người đã tiêm chủng cũng có thể không đeo khẩu trang trong phần lớn không gian kín.

Dù vậy, trong gần hai tháng qua, biến chủng Delta đã lây lan với tốc độ chóng mặt ở Mỹ và trở thành chủng trội ở nước này. Do đó, CDC lại ra khuyến cáo đề nghị người dân, thậm chí cả những người đã tiêm vaccine nên đeo khẩu trang ở trong môi trường kín, tại khu vực có dịch.

HOÀI THƯƠNG